

عصر
فضای
مجازی

عصر
فضای
مجازی

گزارش شماره ۷۹

شهر یور ۱۴۰۰

مرکز ملی فضای مجازی
پژوهشگاه فضای مجازی

ترجمه و تخریص آئین نامه پیشنهادی نظارت پارلمان و شورای اروپا بر رمزدارایی ها و اصلاحیه دستورالعمل (EU) 2019/1937

محتوای انتشار یافته در این اثر
الزاماً بیانگر دیدگاه مرکز ملی فضای مجازی نیست

تهیه شده در پژوهشگاه فضای مجازی
(گروه مطالعات اقتصادی)

تهیه کنندگان: دکتر محسن رضائی صدرآبادی (دکتری
علوم اقتصادی دانشگاه امام صادق (ع) و کارشناس و
آینده پژوه اقتصاد فضای مجازی) و مهدی ساقی
(دانشجوی کارشناسی ارشد پیوسته حقوق دانشگاه
امام صادق (ع) و کارشناس حقوق فضای مجازی)
ناظر علمی: دکتر مهدی نوری (دکتری اقتصاد و
مدرس دانشگاه تهران)

حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به مرکز ملی فضای
مجازی است و استفاده از آن با ذکر منبع مجاز می باشد.

نشانی: تهران، میدان آرژانتین، خیابان بیهقی، نیش خیابان
۱۶ غربی، پلاک ۲۰
تلفن: ۰۲۱-۸۶۱۵۱۰۶۱
کد پستی: ۱۵۱۵۶۷۴۳۱۱

فهرست

۵	سخن نخست
۹	چکیده
۱۳	مقدمه

بخش اول

موضوع، محدوده و تعاریف ۴۵

بخش دوم

رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی ۵۵

بخش سوم

مجوز عرضه عمومی توکن‌های دارایی و پذیرش آنها برای مبادله در پلتفرم

مبادله برای رمزدارایی‌ها ۶۹

تعهدات همه صادرکنندگان توکن‌های دارایی ۷۹

ذخیره دارایی‌ها ۸۵

اكتساب صادرکنندگان توکن‌های دارایی ۹۱

توکن‌های دارایی مهم ۹۳

کاهش یا توقف فعالیت ۹۷

بخش چهارم

توکن‌های پول الکترونیکی ۱۰۱

الزاماتی که تمام صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی باید رعایت کنند ۱۰۱

توکن‌های پول الکترونیکی مهم ۱۰۶

بخش پنجم

مجوز و شرایط عملیاتی ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی ۱۱۳

مجوز ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی ۱۱۳

تعهدی برای تمام ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی — ۱۲۱

تعهدات ارائه خدمات رمزدارایی خاص — ۱۲۷

اکتساب ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی — ۱۳۳

بخش ششم

جلوگیری از سوءاستفاده از بازار شامل رمزدارایی‌ها — ۱۳۹

بخش هفتم

مراجع ذیصلاح، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا — ۱۴۵
اختیارات مراجع ذیصلاح و همکاری بین مراجع ذیصلاح، مرجع بانکداری اروپا و

نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا — ۱۴۵

اقدامات اداری و تحریم‌های مراجع ذیصلاح — ۱۵۴

مسئولیت‌های نظارتی مرجع بانکداری اروپا بر صادر کنندگان توکن‌های دارایی مهم

و توکن‌های پول الکترونیکی مهم و انجمن‌های ناظران — ۱۶۱

اختیارات و صلاحیت‌های مرجع بانکداری اروپا بر صادر کنندگان توکن‌های دارایی

مهم و صادر کنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم — ۱۶۸

بخش هشتم

اقدامات تفویض شده و اقدامات اجرایی — ۱۸۳

بخش نهم

مقررات دوره گذار و نهایی — ۱۸۷

بخش دهم

ضمیمه — ۱۹۵

فرضیات کلی — ۱۹۵

سخن نخست

فضای مجازی با شتاب شگرف و رو به تزایدی که در حال بسط و گسترش است تمام ساحات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی زندگی بشر را درنوردیده و هر روز بخش بزرگی از زندگی واقعی را در خود فرو برده و حیات متفاوت و جدیدی به آن می‌دهد. لذا به نظر می‌رسد دو نگاه کلان به فضای مجازی وجود دارد: نگاه اول که بالاخص در ابتدای رشد و تکوین فضای مجازی مسلط شده بود، آن را همچون ابزاری کنار سایر ابزارهای بشری تصویر می‌کرد که تنها طریقت داشت. اما نگاه دوم، در نتیجه رشد تحولات خیره‌کننده فضای مجازی و سایه گسترتری آن در حوزه‌ها و شئون بشر در یک دهه اخیر آن را چون سکویی می‌داند که بسیار فراتر از شأن ابزاری حیات انسان‌ها را سامان جدیدی داده و ادعای تمدن نوینی را دارد. رویکردی که از قضا از چشمان بصیر رهبر انقلاب نیز دور نمانده و انتظاری تمدنی از فضای مجازی در ایران را مطالبه داشته‌اند.

در همین راستا گزارش‌های عصر فضای مجازی تلاش می‌کند تا فهم سازمان‌ها و دستگاه‌های مرتبط با حوزه فضای مجازی را ارتقاء بخشیده و آن‌ها را برای مواجهه فعال و خردمندانه با تحولات این عرصه مهیا سازد.

سید ابوالحسن فیروزآبادی
 دبیر شورای عالی و رئیس مرکز ملی فضای مجازی

چکیده

در سال‌های اخیر با تحولات فضای مجازی و گسترش رمز ارزها در جهان، یکی از موضوعات مهم در کشورهای مختلف جهان نحوه مواجهه و قانون‌گذاری مناسب جهت استفاده از رمز ارزها بوده است. در این میان کمیسیون اروپا، نهاد حاکم بر اتحادیه اروپا، علاقمند بوده است که پرداخت‌های دیجیتالی رایج‌تر از قبل شود. بنابراین برنامه‌ی مفصلی برای نظارت بر نتایج و تأثیرات این کار در نظر گرفته و برای کاهش ریسک‌هایی که رمزارایی‌ها ممکن است به وجود بیاورند، تصمیم گرفته تا چارچوبی تهیه نماید که فرصت‌های بالقوه‌ای که برخی رمزارایی‌ها ممکن است ایجاد کنند، مهار کند. لذا برای پاسخ به تمام این مسائل و ایجاد چارچوب اتحادیه اروپا که استفاده‌ی گسترده‌تر از فناوری دفتر کل توزیع شده در خدمات مالی میسر شود، آیین‌نامه پیشنهادی «نظارت پارلمان و شورای اروپا بر رمزارایی‌ها و اصلاحیه دستورالعمل (EU) ۱۹/۲۰۱۹» تهیه شده است. کمیسیون در طول فرآیند آماده‌سازی این آیین‌نامه با عموم و همچنین متخصصان کشورهای عضو در گروه متخصصان بانکداری و بیمه مشورت کرده، همچنین ویناری درباره‌ی چارچوب اتحادیه اروپا

برای رمزدارایی‌ها برگزار کرده است. براساس اظهارات مطرح شده، آئین‌نامه مذکور ۴ هدفِ قطعیت قانونی و طراحی یک چارچوب منسجم در کل کشورهای اتحادیه اروپا، حمایت از نوآوری، حفاظت از مصرف‌کننده و سرمایه‌گذار و تمامیت بازار و در نهایت اطمینان از ثبات مالی را دنبال می‌کند.

لازم به ذکر است که در این آئین‌نامه، رمزدارایی‌ها به سه دسته از جمله ۱- توکن‌های کاربردی^۱، ۲- توکن‌های دارایی و ۳- توکن پول الکترونیکی^۲ تفکیک شده‌اند تا تحت الزامات خاص‌تری قرار بگیرند. همچنین این آئین‌نامه در ۹ فصل تدوین شده که می‌توان از مهمترین بخش‌های آن به موارد ذیل اشاره کرد: ۱- قوانین و مقررات عرضه و بازاریابی رمزدارایی‌ها- ۲- رویه‌ی گرفتن مجوز برای صادرکنندگان توکن دارایی و تأیید سپیدنامه رمزدارایی- ۳- رویه‌ی گرفتن مجوز برای صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی- ۴- ممنوعیت‌ها و الزامات لازم برای جلوگیری از سوءاستفاده از بازار با استفاده از رمزدارایی‌ها- ۵- اختیارات مراجع ذیصلاح ملی، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، ۶- الزام کمیسیون به تهیه گزارش ارزیابی تأثیر و اثر آئین‌نامه مذکور.

1. utility tokens
2. e-money tokens

مقدمه

رمزارز به دسته‌ای از پول و ارزهای دیجیتال یا مجازی گفته می‌شود که در آن‌ها از رمزنگاری (کریپتوگرافی) برای تراکنش‌های مالی استفاده شده‌است؛ به طوری که رمزگشایی آن‌ها بسیار دشوار و بعضاً غیرممکن است. این نوع ارزها عموماً توسط مرکز خاصی کنترل نمی‌شوند، سریع و مقرون به صرفه‌اند و محدودیت جغرافیایی را از میان برداشته‌اند؛ و از همه مهم‌تر با دغدغه‌ی حفظ حریم خصوصی ایجاد شده‌اند. رمزارایی (دارایی رمزنگاری شده)^۱ به مجموعه‌ای از تمام مفاهیم رمزارزها، کالاهای خام رمزنگاری شده و توکن‌ها گفته می‌شود و یکی از کاربردهای اصلی فناوری بلاکچین در حوزه مالی است. در این آئین‌نامه رمزارایی‌ها به سه دسته تفکیک شده‌اند تا تحت الزامات خاص‌تری قرار بگیرند:

۱) دسته اول نوعی رمزارایی است که هدفش ارائه دسترسی به کالا یا خدمات موجود در فناوری دفتر کل توزیع شده است و تنها از سوی صادرکننده آن توکن^۲ (توکن‌های کاربردی^۳) پذیرفته می‌شود. این توکن‌های کاربردی هیچ هدف غیرمالی در رابطه با خدمات دیجیتال و پلتفرم دیجیتال ندارند.

1. Crypto-asset

۲. توکن، نماینده یک دارایی تایید شده و دارای ارزش مانند ارز، حواله، آیتم‌های بازی‌های کامپیوتری و... است. توکن در دنیای ارزهای رمزنگاری شده، به ارزی گفته می‌شود که معمولاً بر پایه یک بلاکچین دیگر ساخته شده است.

3. utility tokens

۲) دسته‌ی دوم رمزارایی‌ها، توکن‌های دارایی هستند. هدف این توکن‌ها این است که با پشتوانه ارزش‌های قانونی، کالاها و یا رمزارایی‌ها، ارزش ثابتی را حفظ کنند. این توکن‌ها به عنوان وسیله‌ی پرداخت برای خرید کالاها و خدمات و به عنوان ذخیره‌ی ارزش استفاده می‌شوند.

۳) دسته‌ی سوم رمزارایی‌ها، رمزارایی‌هایی هستند که با پشتوانه‌ی ارز فیات^۱، به عنوان وسیله‌ی پرداخت استفاده می‌شوند. کارکرد این نوع رمزارایی‌ها شبیه به کارکرد پول الکترونیکی است. آنها مانند پول الکترونیکی، جایگزین الکترونیک سکه و اسکناس هستند و به عنوان وسیله پرداخت استفاده می‌شوند، از این رو به عنوان توکن پول الکترونیکی^۲ تعریف می‌شوند. از آنجا که توکن‌های پول الکترونیکی رمزارایی هستند و می‌توانند از نظر حمایت از مصرف‌کننده و تمامیت بازار رمزارایی‌ها چالش‌های تازه‌ای را به وجود آورند، باید تحت قوانینی باشند که در این آئین‌نامه برای حل این چالش‌ها وضع شده‌اند. علی‌رغم شباهت‌های بین پول الکترونیکی و رمزارایی‌هایی که با واحدهای پول فیات پشتیبانی می‌شوند، آنها تفاوت‌های مهمی نیز دارند. دارندگان پول الکترونیکی همیشه می‌توانند از موسسه پول الکترونیکی حقوق خود را مطالبه کنند و این حق را دارند هر لحظه که بخواهند پول الکترونیکی خود را در ازای پول فیات قانونی، با ارزش اسمی آن ارز، پس بگیرند. در مقابل، برخی از رمزارایی‌ها که با ارز فیات پشتیبانی می‌شوند، به دارندگان خود چنین حقی در مورد صادرکنندگان این دارایی‌ها نمی‌دهند و

۱. پول فیات یا ارز فیات همان ارزی است که در کشورهای مختلف خرید و فروش می‌شوند. همان پول‌های کاغذی مانند دلار، ریال، یورو و غیره که در سیستم بانکی کشورهای گوناگون استفاده می‌شوند.

2. e-money tokens

خارج از محدوده‌ی دستورالعمل EC / 110/2009 قرار می‌گیرند. برخی از رمزدارایی‌ها طبق دستورالعمل EU/65/2014 پارلمان و شورای اروپا به عنوان ابزار مالی در نظر گرفته می‌شوند. اما بیشتر رمزدارایی‌ها خارج از محدوده‌ی قانونگذاری اتحادیه بر خدمات مالی قرار می‌گیرند. در نتیجه هیچ قانونی برای خدمات مربوط به رمزدارایی‌ها وجود ندارد. نبود این قوانین باعث شده تا دارندگان آنها به خصوص در حوزه‌هایی که تحت قوانین محافظت از مصرف‌کننده قرار ندارند در معرض ریسک‌هایی قرار بگیرند. همچنین نبود این قوانین ممکن است به ریسک‌هایی از جمله دستکاری بازار منجر شود. نبود چارچوب کلی اتحادیه برای رمزدارایی‌ها موجب عدم اطمینان کاربران به آن دارایی‌ها می‌شود که این امر نیز مانع توسعه‌ی بازار در آن دارایی‌ها می‌شود و در نهایت به از دست رفتن فرصت‌ها از نظر خدمات دیجیتال نوآورانه، ابزارهای پرداخت جایگزین و یا منابع تأمین مالی جدید برای شرکت‌های اتحادیه می‌انجامد. به علاوه، شرکت‌هایی که از رمزدارایی‌ها استفاده می‌کنند، هیچ قطعیت قانونی از این نظر که رمزدارایی‌ها در کشورهای مختلف عضو پذیرفته می‌شوند یا خیر، نخواهند داشت که باعث می‌شود تلاش‌های آنها برای استفاده از رمزدارایی‌ها برای نوآوری دیجیتال بی ثمر بماند. همچنین برخی از توکن‌های دارایی ممکن است به تمام دارندگان خود حقوقی مانند حق بازخرید یا ادعا در مورد دارایی‌های ذخیره‌یا صادرکننده بدهند، در حالی که سایر توکن‌های دارایی ممکن است چنین حقوقی را به همه دارندگان آنها اعطا نکنند و ممکن است حق بازخرید را به دارندگان خاص محدود کنند. هر قانونی که مربوط به

توکن‌های دارایی است باید آنقدر منعطف باشد که تمام این موقعیت‌ها را دربرگیرد. با توجه به ریسک‌ها و فرصت‌های مختلف ناشی از رمزارایی‌ها، باید قوانینی برای صادرکنندگان رمزارایی وضع کرد. صادرکننده رمزارایی هر شخص حقوقی است که هر نوع رمزارایی را به مردم عرضه می‌کند یا به دنبال پذیرش چنین رمزارایی‌هایی است. همچنین باید قوانین خاصی برای نهادهایی وضع شود که خدمات مربوط به رمزارایی‌ها را ارائه می‌دهند. از سوی دیگر در نبود قوانین در سطح اتحادیه اروپا، سه کشور عضو (فرانسه، آلمان و مالت) از قبل سیستم‌های ملی را برای نظارت بر رمزارایی‌هایی که به عنوان ابزار مالی در نظر گرفته نمی‌شوند، (نه پول الکترونیک)، ایجاد کرده‌اند. این سیستم‌ها تفاوت‌هایی دارند، قوانین در فرانسه اختیاری هستند در حالی که در آلمان و مالت اجباری هستند، محدوده‌ی رمزارایی‌ها و فعالیت‌های مربوط به آنها در این سه کشور تفاوت دارند، الزاماتی که برای صادرکنندگان یا ارائه‌دهندگان خدمات اعمال می‌شوند یکسان نیستند. کشورهای عضو دیگری نیز در نظر دارند قوانینی برای رمزارایی‌ها و فعالیت‌های مربوط به آنها وضع کنند. رویکردهای مختلفی که کشورهای اتحادیه پیش گرفته‌اند، باعث شده تا ارائه‌ی فرامرزی خدمات رمزارایی‌ها دشوار شود. این تفاوت رویکردهای ملی ریسک‌هایی را از نظر حمایت از مصرف‌کننده و سرمایه‌گذار، تمامیت بازار و رقابت به وجود می‌آورد. علاوه بر این، در حالی که برخی ریسک‌ها در کشورهای عضو که قوانینی برای رمزارایی‌ها وضع کرده‌اند کاهش یافته، اما مصرف‌کنندگان، سرمایه‌گذاران و فعالان بازار در سایر کشورهای عضو

در برابر مهم‌ترین ریسک‌های رمزارزها بدون محافظت مانده‌اند. نبود چارچوب هماهنگ ممکن است به بخش بندی نظارتی منجر شود که رقابت را در یک بازار بهم می‌زند و ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی به سختی می‌توانند فعالیت‌های خود را گسترش دهند و همین امر موجب آربیتراژ می‌شود. اندازه‌ی بازار رمزارزایی هنوز کوچک است و تهدیدی برای ثبات مالی ایجاد نمی‌کند. اما این احتمال وجود دارد که زیرمجموعه‌ای از رمزارزایی‌ها که هدفشان ثابت کردن قیمتشان با پشتیبانی دارایی خاص یا سبدي از دارایی‌هاست، از سوی مصرف‌کنندگان به طور گسترده مورد استفاده قرار بگیرند. این توسعه می‌تواند چالش‌های بیشتری را برای ثبات مالی، انتقال سیاست پولی یا حاکمیت پولی ایجاد کند.

در این میان کمیسیون اروپا، نهاد حاکم بر اتحادیه اروپا، که تقریباً ۸۰ درصد از جمعیت آن معاملات خود را با پول کاغذی انجام می‌دهند، علاقمند است که پرداخت‌های دیجیتالی رایج‌تر از قبل شود. بنابراین برنامه‌ی مفصلی برای نظارت بر نتایج و تأثیرات این کار در نظر دارد. داشتن مکانیسم نظارتی و ارزیابی قوی برای اطمینان از اینکه اقدامات نظارتی برای تحقق اهداف کارآمد هستند، ضروری‌اند. از این رو و برای کاهش ریسک‌هایی که رمزارزایی‌ها ممکن است به وجود بیاورند، کمیسیون اروپا اعلام کرد که آنها موظفند چارچوبی تهیه کنند که فرصت‌های بالقوه‌ای که برخی رمزارزایی‌ها ممکن است ایجاد کنند، مهار کند. برای پاسخ به تمام این مسائل و ایجاد چارچوب اتحادیه اروپا که استفاده‌ی گسترده‌تر از فناوری دفتر کل توزیع شده در خدمات مالی میسر شود، این آیین‌نامه تهیه شده است.

کلیات آئین‌نامه (بایدها و نبایدها)

این آئین‌نامه شامل قوانین پیشنهادی برای تعریف ابزارهای مالی، محدوده‌ی بازارها، و همچنین سیستم آزمایشی برای زیرساخت‌های بازار دفتر کل توزیع شده برای این ابزارها است. این کمیسیون مسئولیت نظارت بر اثرات الزامات جدید را برعهده دارد. به جز اینها، کمیسیون اروپا باید پس از یک دوره‌ی سه ساله، با همکاری نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا^۱ گزارشی درباره‌ی برنامه‌ی آزمایشی زیر ساخت‌های بازار فناوری دفتر کل توزیع شده تهیه کند. این کمیسیون براساس این گزارش، پارلمان و شورای اروپا را از روش‌های درست (برای مثال ادامه‌ی آزمایش، توسعه‌ی محدوده، اصلاح قوانین موجود و غیره) مطلع می‌کند. این آئین‌نامه پیشنهادی در راستای اولویت‌های کمیسیون است تا اروپا برای عصر دیجیتال آماده شود و اقتصادی بسازد که به نفع مردم باشد. این بسته‌ی مالی دیجیتالی شامل استراتژی جدیدی درباره‌ی امور مالی دیجیتال برای بخش مالی اتحادیه اروپا است و هدف آن اطمینان از این است که اتحادیه اروپا از انقلاب دیجیتال استقبال می‌کند و با شرکت‌های اروپایی خلاق آن را هدایت می‌کند و مزایای دیجیتالی شدن امور مالی را در اختیار مصرف‌کنندگان و کسب و کارهای اروپایی قرار می‌دهد. علاوه بر این قوانین پیشنهادی، این بسته شامل پیشنهاداتی برای یک سیستم آزمایشی بر روی زیرساخت‌های بازار فناوری دفتر کل توزیع شده (DLT)، پیشنهادی برای انعطاف‌پذیری عملیاتی دیجیتالی و اصلاح برخی قوانین خدمات مالی اتحادیه اروپا است. این آئین‌نامه همراه با پیشنهاد سیستم آزمایشی دفتر کل توزیع شده، اولین تلاشی است که صورت گرفته

1. European Securities and Market Authority (ESMA)

تا اطمینان حاصل شود چارچوب قانونی خدمات مالی اتحادیه اروپا طرفدار نوآوری است و موانعی را برای استفاده از فناوریهای جدید ایجاد نمی‌کند. بنابراین چارچوبی هماهنگ باید در سطح اتحادیه ایجاد شود تا قوانین خاصی برای رمزارزی‌ها و فعالیت‌ها و خدمات مرتبط با آنها ارائه کند و چارچوب قانونی کاربردی را تبیین کند. این چارچوب هماهنگ باید شامل خدمات مربوط به رمزارزی‌ها باشد که این خدمات هنوز تحت قانونگذاری اتحادیه قرار نگرفته‌اند. این چارچوب باید حامی نوآوری و رقابت عادلانه باشد، و در عین حال از حمایت از مشتری و تمامیت بازار در بازارهای رمزارزی‌ها اطمینان حاصل کند. یک چارچوب روشن باید کاری کند تا ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی کسب و کار خود را گسترش دهند و باید دسترسی آنها را به خدمات بانکداری تسهیل کند تا بتوانند فعالیت‌های خود را بهتر انجام دهند. همچنین باید از ثبات مالی اطمینان حاصل کند و به ریسک‌های سیاست پولی ناشی از رمزارزی‌ها بپردازد که هدفشان تثبیت قیمت با ارجاع به یک ارز، دارایی یا سبد دارایی بوده است. قانونگذاری خدمات مالی اتحادیه اروپا نباید تنها به نفع یک فناوری خاص باشد. هر نوع قانونگذاری در حوزه رمزارزی‌ها باید خاص و آینده‌نگرانه باشد و بتواند همگام با نوآوری و توسعه‌های فناوری باشد. رمزارزی‌ها و فناوری دفتر کل توزیع شده^۱ باید تا جای ممکن گسترده تعریف شود تا شامل تمام انواع رمزارزی‌ها شود که در حال حاضر خارج از محدوده قانونگذاری اتحادیه برای خدمات مالی قرار دارند. این قوانین باید در جهت مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم باشند. بنابراین تعریف رمزارزی‌ها باید طبق تعریف «دارایی‌های مجازی»

۱. تکنولوژی دفتر کل توزیع شده اولین دفتر کلی است که نیاز به واسطه را حذف می‌کند. با استفاده از این تکنولوژی، دفتر کل میان کاربران توزیع می‌شود و خود کاربران موظفند اعتبار معاملات و حساب‌ها را حفظ کنند. نتیجه این کار یک سیستم غیر متمرکز ثبت داده است که در آن معاملات سریع، شفاف، قابل اطمینان و غیرقابل دستکاری انجام می‌شوند.

ذکر شده در پیشنهادات گروه ویژه اقدام مالی^۱ (تروریسم) باشد.

برای اطمینان از نظارت صحیح مراجع بر عرضه رمزدارایی‌ها به عموم، تمام صادرکنندگان رمزدارایی‌ها باید اشخاص حقوقی باشند و دفتر ثبت شده‌ای در اتحادیه اروپا داشته باشند. برای اطمینان از حمایت از مصرف‌کننده، خریداران احتمالی رمزدارایی‌ها باید از ویژگی‌ها، عملکردها و خطرات رمزدارایی‌هایی که قصد دارند خریداری کنند، مطلع شوند. شرکتهای کوچک و متوسط و استارت‌آپ‌ها نباید تحت فشارهای اداری بیش از حد قرار بگیرند.

برای نظارت بهتر، صادرکنندگان رمزدارایی‌ها باید قبل از عرضه عمومی رمزدارایی‌ها در اتحادیه‌ها قبل از پذیرش آنها برای مبادله، سپیدنامه^۲ رمزدارایی خود و ارتباطات بازاریابی خود را به مقام مربوطه کشور عضو که در آن اداره‌ها شعبه دارند ارائه کنند. باید از فشارهای اداری بی مورد اجتناب شود. بنابراین مراجع ذیصلاح نباید ملزم به تأیید سپیدنامه رمزدارایی قبل از انتشار آن باشند. مراجع ذیصلاح باید بتوانند عرضه عمومی رمزدارایی‌ها یا پذیرش آنها برای معامله را در مواقعی که این عرضه یا پذیرش مطابق با الزامات نباشند معلق یا ممنوع کنند. آنها همچنین باید این قدرت را داشته باشند که هشدارهایی مبنی بر عدم موفقیت صادرکننده برای رعایت این الزامات را چه در وب سایت و چه از طریق مطبوعات منتشر کنند. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید تحت الزامات سختگیرانه‌تری نسبت به صادرکنندگان رمزدارایی‌های دیگر قرار بگیرند؛ زیرا هدف توکن‌های دارایی تثبیت ارزش خود با ارجاع به چندین ارز فیات، یک یا چند کالا است، بنابراین ممکن است به طور گسترده از سوی کاربران برای

1. Financial Action Task Force (FATF)
2. White paper

انتقال ارزش یا به عنوان وسیله‌ی پرداخت استفاده شوند و در نتیجه خطراتی از نظر حمایت از مصرف‌کننده و تمامیت بازار در مقایسه با رمزارزهایی دیگر به وجود آورند.

برای اطمینان از حمایت از مصرف‌کننده، صادرکنندگان توکن‌های دارای باید همیشه اطلاعات واضح، منصفانه و شفاف را در اختیار دارندگان توکن‌های دارای قرار دهند. سپیدنامه رمزارزی درباره‌ی توکن‌های دارای باید شامل اطلاعاتی در مورد مکانیزم تثبیت، سیاست سرمایه‌گذاری ذخیره‌های، نگهداری و کنترل ذخیره‌ی دارای‌ها و حقوقی که دارندگان دارند، باشد. علاوه بر اطلاعات ذکر شده در سپیدنامه رمزارزی، صادرکنندگان توکن‌های دارای باید به طور مداوم به دارندگان این توکن‌ها اطلاعات بدهند. به خصوص باید مقدر توکن‌های دارای در گردش و ارزش ذخیره‌های را در وبسایت خود افشا کنند. آنها همچنین باید هر رویدادی که ممکن است بر ارزش توکن‌های دارای اثر بگذارد، افشا کنند.

به منظور تثبیت ارزش توکن‌های دارای، صادرکنندگان توکن‌های دارای باید همیشه ذخیره‌ای از دارای‌ها برای پشتوانه‌ی رمزارزی‌ها نگه دارند و از مدیریت درست ذخیره‌های مطمئن باشند. برای جلوگیری از خطر از دست رفتن توکن‌های دارای و حفظ ارزش آن دارای‌ها، صادرکنندگان توکن‌های دارای باید سیاست کنترل کافی برای ذخیره‌های داشته باشند. این سیاست باید اطمینان ایجاد کند که ذخیره‌های از دارای‌های صادرکننده جداست و ذخیره‌های باید بسته به ماهیتشان یا تحت نگهداری مؤسسه اعتباری یا ارائه‌دهنده خدمات رمزارزی مجاز باشد.

برای محافظت از دارندگان توکن‌های دارایی در برابر کاهش ارزش دارایی‌های پشتیبان ارزش توکن‌ها، صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید ذخیره دارایی‌ها را در دارایی‌های کم‌خطر و امن با حداقل ریسک بازار و اعتبار سرمایه‌گذاری کنند. خدمات رمزداری فقط باید توسط اشخاص حقوقی ارائه شود که دارای یک دفتر ثبت شده در یک کشور عضو هستند و از طرف مراجع ذیصلاح کشور عضو که دفتر در آنجا ثبت شده، به عنوان ارائه دهنده خدمات رمزداری مجوز دارند. برای اطمینان از اینکه توکن‌های دارایی به عنوان وسیله‌ی مبادله استفاده می‌شوند و نه ذخیره‌ی ارزش، صادرکنندگان توکن‌های دارایی و هر ارائه دهنده خدمات رمزداری نباید به دارندگان توکن‌ها سود یا بهرهای بدهند.

این آئین‌نامه نباید بر توانایی افراد مستقر در اتحادیه برای دریافت خدمات رمزداری توسط یک شرکت کشور ثالث تأثیر بگذارد. این آئین‌نامه با مقررات پیشنهادی قانونگذاری دیگر نیز همراه است: کمیسیون اروپا همچنین مطرح کرده که تعریف موجود از ابزار مالی - که محدوده‌ی بازارها در دستورالعمل ابزار مالی (MiFID II) را تعریف می‌کند شامل ابزارهای مالی براساس فناوری دفتر کل توزیع شده و همچنین سیستم آزمایشی روی زیر ساخت‌های بازار DLT برای این ابزارهاست. این سیستم آزمایشی امکان آزمایش در یک محیط ایمن را می‌دهد و شواهد و مدارکی برای اصلاحات بیشتر فراهم می‌کند.

این آئین‌نامه همچنین مطابق با سیاست‌های اتحادیه با هدف ایجاد اتحادیه بازارهای سرمایه¹ (CMU) و استراتژی بنگاه‌های کوچک

1. Capital Markets Union

و متوسط است که بیان می‌کند فناوری دفتر کل توزیع و رمزدارایی‌ها، نوآوری‌هایی هستند که می‌توانند بنگاه‌های کوچک و متوسط را قادر به مشارکت مستقیم با سرمایه‌گذاران کنند. این آئین‌نامه براساس ماده ۱۱۴ TFEU است که به نهادهای اروپایی صلاحیت وضع قوانین مناسب برای تقریب قوانین کشورهای عضو را که هدف آنها ایجاد و عملکرد بازار داخلی است، می‌دهد. هدف این آئین‌نامه رفع موانع و بهبود عملکرد بازار داخلی خدمات مالی با اطمینان از هماهنگی کامل قوانین قابل اجرا است.

چارچوب‌ها، قوانین و تفاسیر متفاوت از رمزدارایی‌ها و توکن‌های رمزدارایی در اتحادیه مانع توانایی ارائه‌دهندگان خدمات برای گسترش فعالیتشان در سطح اتحادیه اروپا می‌شود. این یعنی ارائه‌دهندگان این خدمات باید با قانونگذاری کشورهای عضو آشنا شوند، به ثبت ملی برسند و از قوانین ملی پیروی کنند و گاهی مدل کسب و کار خود را در سراسر اتحادیه تنظیم کنند. این امر به هزینه‌های بالا، پیچیدگی قانونی و عدم اطمینان برای ارائه‌دهندگان خدماتی منجر می‌شود که در فضای رمزدارایی‌ها کار می‌کنند، و در نتیجه توسعه و گسترش فعالیت‌های رمزدارایی را در اتحادیه محدود می‌کند. بعلاوه، در دسترس نبودن سیستم‌های عملی برای ارائه‌دهندگان خدمات در بسیاری از کشورهای عضو، بودجه و گاهی دسترسی به خدمات مالی ضروری مانند خدمات بانکداری را به دلیل عدم قطعیت قانونی رمزدارایی‌ها و در نتیجه ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی محدود می‌کند. این عدم توافق‌ها و اختلافات فضای نابرابری برای ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی بسته به محل شان ایجاد می‌کنند

و موانع بیشتری برای کارکرد درست بازار داخلی به وجود می آورند. در نهایت این به عدم قطعیت قانونی می افزاید، که همراه با نبود چارچوب مشترک اتحادیه اروپا، مصرف کنندگان و سرمایه گذاران را در معرض ریسک های بزرگ قرار می دهد.

با ایجاد چارچوب مشترک اتحادیه اروپا، می توان شرایط عملیاتی یکسانی را برای شرکت های داخل اتحادیه اروپا تعیین کرد که اختلافات در چارچوب های ملی را حل می کند که به بخش بندی بازار و کاهش پیچیدگی و هزینه های شرکت های فعال در این فضا منجر می شود. این چارچوب در ضمن به شرکت ها دسترسی کامل به بازار داخلی را می دهد و قطعیت قانونی لازم برای ارتقای نوآوری در بازار رمزارزی ها را به شرکت ها ارائه می دهد. سرانجام، تمامیت بازار را حفظ می کند و از مصرف کنندگان و سرمایه گذاران حمایت می کند و به آنها درک روشنی از حقوقشان می دهد و همچنین موجب ثبات مالی می شود. اقداماتی در سطح اتحادیه اروپا مانند این آئین نامه، فضایی را ایجاد می کند که بازار بزرگ تری برای رمزارزی ها و ارائه دهندگان خدمات رمزارزی بتواند ایجاد شود و از تمام مزایای بازار داخلی بتوان بهره برد. چارچوب اتحادیه اروپا به طور قابل توجهی از پیچیدگی و همچنین بارهای مالی و اداری برای همه ذینفعان، مانند ارائه دهندگان خدمات، صادر کنندگان و مصرف کنندگان و سرمایه گذاران، می کاهد. هماهنگ سازی الزامات عملیاتی ارائه دهندگان خدمات و همچنین الزامات افشای تحمیل شده بر صادر کنندگان نیز می تواند از نظر حمایت از مصرف کننده و سرمایه گذار و ثبات مالی مزایای زیادی به همراه داشته باشد.

این قوانین پیشنهادی از آنچه برای تحقق اهداف این آئین‌نامه لازم است، فراتر نخواهد رفت. این قوانین تنها شامل جنبه‌هایی می‌شود که کشورهای عضو نمی‌توانند به تنهایی به آنها برسند و فشار اداری و هزینه‌ها متناسب با تحقق اهداف کلی و خاص هستند. این آئین‌نامه بین هر نوع خدمات و فعالیت‌ها مطابق با ریسک‌های مرتبط تمایز روشنی قائل می‌شود تا فشار اداری متناسب با ریسک‌ها باشد. قابل توجه است که الزاماتی که در این آئین‌نامه مشخص شده، با توجه به اندازه‌ی نسبتاً کوچک بازار ریسک محدودی دارند. همزمان، این آئین‌نامه الزامات سختگیرانه تری را بر استیبل کوین‌ها تحمیل می‌کند که احتمالاً به سرعت گسترش می‌یابند و موجب ریسک‌های بیشتری برای سرمایه‌گذاران و سیستم مالی می‌شوند. آئین‌نامه پیش رو، الزامات هماهنگی را برای صادرکنندگانی که قصد دارند رمزارزی‌های خود را در سراسر اتحادیه عرضه کنند و ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی تعیین می‌کند که می‌خواهند برای ارائه خدماتشان در بازار درخواست مجوز کنند. این صادرکنندگان و ارائه‌دهندگان خدمات نباید تحت قوانین ملی خاص قرار بگیرند. بنابراین آئین‌نامه از دستورالعمل مناسب تر است.

این آئین‌نامه صادرکنندگان رمزارزی‌ها را ملزم به انتشار اسناد اطلاعاتی (به نام سپیدنامه) با الزامات افشای اجباری می‌کند. علاوه بر این، الزاماتی که به ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی تحمیل می‌شود متناسب با ریسک‌های ناشی از خدمات ارائه شده است. اتحادیه اروپا به رعایت استانداردهای حمایت از حقوق اساسی متعهد است و کنوانسیون‌های حقوق بشر را امضا کرده است. در این

صورت، این آئین‌نامه تأثیر مستقیمی بر این حقوق نخواهد داشت، همانطور که در کنوانسیون‌های اصلی سازمان ملل درباره حقوق بشر، منشور حقوق اساسی اتحادیه اروپا ذکر شده که بخش جدایی‌ناپذیر معاهدات اتحادیه اروپا و کنوانسیون اروپایی حقوق بشر^۱ (ECHR) است. این آئین‌نامه از نظر هزینه‌ها و فشار اداری برای NCA، مرجع بانکداری اروپا^۲ و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا^۳ نتایجی را به همراه دارد. اندازه و میزان این هزینه‌ها به الزامات دقیقی بستگی خواهد داشت که بر صادرکنندگان رمزارایی‌ها و ارائه‌دهندگان خدمات و کارهای نظارتی مرتبط تحمیل و اعمال شده است.

روند و روش تهیه

کمیسیون در طول فرآیند آماده‌سازی این آئین‌نامه با عموم و همچنین متخصصان کشورهای عضو در گروه متخصصان بانکداری و بیمه مشورت کرده، همچنین ویناری درباره‌ی چارچوب اتحادیه اروپا برای رمزارایی‌ها برگزار کرده است. این مشورت شامل پرسش‌هایی درباره‌ی رمزارایی‌هایی که تحت قوانین خدمات مالی اتحادیه اروپا هستند و یا نیستند، و همچنین درباره‌ی استیبل کوین‌ها و همچنین سوالات جامع‌تر درباره‌ی کاربردی دفتر کل توزیع شده در خدمات مالی بود. بیشتر پاسخ‌دهندگان تأکید کردند که ایجاد سیستمی برای رمزارایی‌هایی که تحت قوانین خدمات مالی اتحادیه نیستند برای ایجاد اکوسیستم مناسب رمزارایی در اتحادیه اروپا سودمند خواهد بود. اکثر پاسخ‌دهندگان تأیید کردند که در قانونگذاری ملی قطعیت

1. European Convention on Human Rights

2. European banking authority

۱. در سطح اتحادیه اروپا برای بهبود نظارت بر بخش مالی، دو نهاد تأسیس شدند: نهاد نظارتی اتحادیه اروپا و هیأت اروپایی نظارت بر خطر منظم در بخش مالی. نهاد نظارتی اروپا که در جولای ۲۰۱۰ به تصویب رسید، سه مرجع را برای امر نظارت بر بخش مالی در نظر می‌گیرد. مرجع اول نهاد بانکداری اروپا نام دارد که وظیفه آن نظارت بر بخش بانکی اروپا می‌باشد. مرجع دوم نهاد بیمه و بازتنسنگی اروپا است که وظیفه‌ی آن نظارت بر بیمه در اروپا می‌باشد و مرجع سوم نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا است که امر نظارت بر بازارها را برعهده دارد.

قانونی و هماهنگی ضروری است و بسیاری از ذینفعان موافق الزامات برای ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی بودند. نمایندگان کشورهای عضو در گروه متخصص بانکداری، پرداخت‌ها و بیمه^۱ (EGBPI) برای ایجاد چارچوب قانونی مناسب برای رمزارزایی‌های تنظیم نشده ابراز حمایت کردند. کمیسیون اروپا همچنین میزبان ویناری درباره‌ی رمزارزایی‌ها بود. طیف گسترده‌ای از ذینفعان صنایع و مراجع عمومی در این وینار شرکت کردند.

در آماده سازی این آئین‌نامه، کمیسیون به شواهد کمی و کیفی جمع آوری شده از منابع شناخته شده، از جمله دو گزارش از مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، تکیه کرده است. این آئین‌نامه با گزارش‌های در دسترس عموم مراجع نظارتی، نهادهای تعیین استاندارد بین المللی و مؤسسات تحقیقاتی پیشگام و همچنین ورودی‌های کمی و کیفی از طرف ذینفعان بخش مالی جهانی تکمیل شده است.

اهداف آئین‌نامه

آئین‌نامه پیش رو چهار هدف کلی دارد:

- ۱) هدف اول قطعیت قانونی است. برای اینکه بازارهای رمزارزایی در اتحادیه اروپا توسعه پیدا کنند، یک چارچوب قانونی صحیح و درست موردنیاز است که استفاده‌ی قانونی از تمام رمزارزایی‌هایی که تحت قانون-گذاری خدمات مالی موجود نیستند را تعریف و مشخص کند.
- ۲) هدف دوم حمایت از نوآوری است. برای پیشرفت و توسعه‌ی بیشتر

1. Expert group on banking, payments and insurance

رمزدارایی‌ها و استفاده گسترده تر از فناوری دفتر کل توزیع شده، باید چارچوب درست و مناسبی برای حمایت از نوآوری و رقابت عادلانه لازم است.

۳) هدف سوم حفاظت از مصرف‌کننده و سرمایه‌گذار و تمامیت بازار است با توجه به اینکه رمزدارایی‌ها ای که مشمول قانونگذاری خدمات مالی موجود نیستند بسیاری از ریسک‌ها و خطرات را به وجود می‌آورند.

۴) هدف چهارم، اطمینان از ثبات مالی است. رمزدارایی‌ها به مداوم در حال تکامل اند. درحالی‌که برخی محدودده و کاربرد محدودی دارند، برخی دیگر مانند استیبل کوین‌ها^۱ این پتانسیل را دارند که به طور گسترده پذیرفته و سیستمی شوند.

این آئین‌نامه پیشنهادی شامل محافظت‌هایی برای پرداختن به ریسک‌های ناشی از استیبل کوین‌ها است که ثبات مالی و سیاست پولی را تهدید می‌کنند. این آئین‌نامه ارتباط نزدیکی با سیاست‌های گسترده‌ی کمیسیون درباره‌ی فناوری بلاکچین دارد، زیرا رمزدارایی‌ها به عنوان کاربرد اصلی فناوری بلاکچین، در سراسر اروپا به استفاده از فناوری بلاکچین مرتبط هستند. این آئین‌نامه دارای رویکردی جامع برای بلاکچین و فناوری دفتر کل توزیع است که هدفش قرار دادن اروپا در خط مقدم نوآوری و درک بلاکچین است. کارهای سیاست‌گذاری در این حوزه شامل ایجاد رصدخانه و تالار گفتگوی بلاکچین اروپا و شراکت بلاکچین اروپایی است که همه کشورهای عضو را در سطح سیاسی و همچنین شراکت‌های عمومی- خصوصی پیش بینی شده‌ی انجمن بین المللی برای کاربردهای

۲. Stablecoin - استیبل کوین نوعی رمز ارز است که همیشه قیمت ثابت خود را حفظ می‌کند. چنین ارزی برای حل چالش عدم پایداری در بازار ارز دیجیتال طراحی شدند تا پایه‌ای محکم برای فعالیت‌های اقتصادی مدرن ایجاد کنند.

معتبر بلاکچین متحد می‌کند.

اهداف خاص این آئین‌نامه عبارتند از: از بین بردن موانع نظارتی برای صدور و مبادله‌ی رمزارزهایی که به عنوان ابزار مالی تلقی می‌شوند؛ افزایش منابع مالی برای شرکت‌ها از طریق افزایش عرضه اولیه سکه و عرضه توکن‌های اوراق بهادار^۱؛ محدود کردن ریسک‌های کلاهبرداری و روش‌های غیرمجاز در بازارهای رمزارزی و اجازه‌ی دسترسی به مصرف‌کنندگان و سرمایه‌گذاران به فرصت‌های سرمایه‌گذاری جدید یا انواع جدید ابزارهای پرداخت به خصوص برای موقعیت‌های فرامرزی.

لذا در بیان کلی هدف این آئین‌نامه پیشنهادی، ایجاد قطعیت قانونی برای رمزارزهایی که تحت قوانین خدمات مالی فعلی اروپا نیستند و همچنین تصویب قوانینی یکپارچه برای ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی و صادرکنندگان آن در سطح اتحادیه اروپا است. همچنین آئین‌نامه پیشنهادی جایگزین چارچوب‌های ملی فعلی برای رمزارزهایی است که تحت قانون خدمات موجود مالی اتحادیه اروپا نیستند و همچنین قوانین خاصی را برای استیبل کوین‌ها وضع می‌کند و به ۹ عنوان تقسیم شده است.

جزئیات و ساختار آئین‌نامه

همانطور که بیان شد این آئین‌نامه در ۹ فصل تدوین شده که عبارتند از: فصل ۱ شامل موضوع، محدوده و تعاریف است. ماده ۱ بیان می‌کند که این آئین‌نامه برای ارائه‌دهندگان خدمات و صادرکنندگان رمزارزها اعمال می‌شود و الزامات یکپارچه‌ای برای شفافیت و

۱. این توکن‌ها معمولاً ارزش خود را از یک دارایی خارجی و قابل معامله به دست می‌آورند. از آنجایی که این توکن‌ها، به‌عنوان اوراق بهادار شناخته می‌شوند، تحت قوانین اوراق بهادار و قانون‌گذاری‌های مربوطه قرار خواهند گرفت.

افشا در رابطه با صدور، عملکرد، سازماندهی و حاکمیت ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی تعیین می‌کند، همچنین قوانین و اقدامات حمایت از مصرف‌کننده را برای جلوگیری از سوء استفاده بازار مشخص می‌کند. ماده ۲ محدوده‌ی آئین‌نامه را به رمزارزی‌هایی محدود می‌کند که به عنوان ابزار مالی، سپرده‌های تحت قانون خدمات مالی اتحادیه اروپا در نظر گرفته نمی‌شوند. ماده ۳ اصطلاحات و تعاریفی را بیان می‌کند که برای اهداف این آئین‌نامه به کار رفته‌اند. فصل ۲ عرضه و بازاریابی رمزارزی‌ها را به جز توکن‌های دارایی و توکن‌های پول‌های الکترونیکی کنترل و تنظیم می‌کند. این ماده نشان می‌دهد که صادرکننده این حق را دارد که این رمزارزی‌ها را به عموم عرضه کند یا برای مبادله این رمزارزی‌ها در صورتی درخواست مجوز کند که مطابق الزامات ماده ۴ باشد، مانند تعهد به اینکه شخص حقوقی باشند یا تعهد به تهیه سپیدنامه رمزارزی مطابق با ماده ۵ (با ضمیمه ۱) و اطلاع دادن این سپیدنامه رمزارزی به مراجع ذیصلاح (ماده ۷) و انتشار آن (ماده ۸). هنگامی که سپیدنامه منتشر شد، صادرکننده رمزارزی می‌تواند رمزارزی‌هایش را به اتحادیه اروپا عرضه کند یا به دنبال مجوز برای مبادله‌ی این رمزارزی‌ها در یک پلتفرم مبادله باشد (ماده ۱۰). فصل دوم همچنین شامل شروط خاصی درباره‌ی عرضه‌ی رمزارزی‌هایی که از نظر زمانی محدود هستند (ماده ۹)، اصلاحات سپیدنامه رمزارزی اولیه (ماده ۱۱)، حق برداشت برای کسب‌کنندگان رمزارزی‌ها (ماده ۱۲)، الزامات برای تمام صادرکنندگان رمزارزی‌ها (ماده ۱۳) و تعهد صادرکنندگان به سپیدنامه رمزارزی (ماده ۱۴) است.

فصل سوم، بخش ۱، رویه‌ی گرفتن مجوز برای صادرکنندگان توکن دارایی و تأیید سپیدنامه رمزدارایی آنها توسط مراجع ملی را شرح می‌دهد (ماده ۱۶ تا ۱۹ و ضمیمه‌های ۱ و ۲). صادرکنندگان توکن‌های دارایی برای اینکه اجازه‌ی فعالیت در اتحادیه را داشته باشند باید در اتحادیه اروپا به صورت یک نهاد حقوقی به ثبت برسند (ماده ۱۵). ماده ۱۵ همچنین نشان می‌دهد که اگر صادرکننده مجوز نداشته باشند و سپیدنامه رمزدارایی که به تأیید مراجع رسیده منتشر نکنند، هیچ توکن دارایی نمی‌تواند عرضه عمومی یا در پلتفرم مبادله، معامله شود. ماده ۱۵ همچنین شامل معافیت‌هایی برای توکن‌های دارایی کوچک و توکن‌های دارایی است که توزیع نشده‌اند و منحصرأ در اختیار سرمایه‌گذاران هستند. ماده ۲۰ به طور مفصل گرفتن مجوز توضیح می‌دهد و در ماده ۲۱ رویه‌ی اصلاح سپیدنامه رمزدارایی بیان شده است.

فصل سوم، بخش ۲ تعهدات مربوط به صادرکنندگان توکن‌های دارایی را مشخص می‌کند. این بخش بیان می‌کند که آنها باید صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای عمل کنند (ماده ۲۳). همچنین قوانین انتشار سپیدنامه رمزدارایی و ارتباطات بازاریابی را مشخص می‌کند (ماده ۲۴). در ماده ۲۵ الزامات این ارتباطات آمده است. علاوه بر این، صادرکنندگان تحت الزامات اطلاعاتی قرار می‌گیرند (ماده ۲۶) و باید روش‌های رسیدگی به شکایات داشته باشند (ماده ۲۷). آنها همچنین باید قوانین مربوط به تعارض منافع (ماده ۲۸)، اطلاع رسانی تغییرات نهاد مدیریت به مرجع ذیصلاح (ماده ۲۹)، ترتیبات حاکمیت (ماده ۳۰)، وجوه خود (ماده ۳۱)، قوانین ذخیره دارایی‌های پشتوانه‌ی توکن‌های

دارایی (ماده ۳۲) و الزامات نگهداری ذخیره دارایی‌ها (ماده ۳۳) را رعایت کنند. ماده ۳۴ توضیح می‌دهد که صادرکننده باید تنها ذخیره دارایی را در دارایی‌هایی سرمایه‌گذاری کند که ایمن و کم‌مخاطره هستند. ماده ۳۵ همچنین قوانین افشای حقوق مربوط به توکن‌های رمزدارایی را بیان می‌کند. ماده ۳۶ صادرکنندگان توکن‌های دارایی و ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی را از دادن بهره به دارندگان توکن‌های دارایی منع می‌کند.

فصل سوم، بخش ۴، قوانینی را برای صادرکنندگان توکن‌های دارایی بیان می‌کند، ماده ۳۷ جزئیات ارزیابی مالکیت و ماده ۳۸ محتوای این ارزیابی را شرح می‌دهد. فصل سوم بخش ۵، ماده ۳۹ معیارهایی را مشخص می‌کند که مرجع بانکداری اروپا مشخص می‌کند آیا توکن دارایی مهم است یا خیر. این معیارها عبارتند از اندازه‌ی پایگاه مشتری، ارزش توکن‌های دارایی یا ارزش بازاری آنها، تعداد و ارزش معاملات، اندازه ذخیره دارایی‌ها، اهمیت فعالیت‌های فرامرزی صادرکننده و ارتباط با سیستم مالی. ماده ۴۰ امکان اینکه صادرکننده توکن دارایی در زمان درخواست مجوز مهم دسته‌بندی شود را توضیح می‌دهد. ماده ۴۱ فهرستی از الزامات دیگر صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم از جمله سیاست مدیریت نقدینگی را ارائه می‌کند. فصل سوم بخش ۶، ماده ۴۲ صادرکننده را ملزم می‌کند زمانی که روشی برای کاهش فعالیت‌های خود در نظر بگیرد.

فصل چهارم، بخش ۱ رویه‌ی گرفتن مجوز را برای صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی توصیف می‌کند. ماده ۴۳ شرح می‌دهد که هیچ توکن پول الکترونیکی نباید به عموم عرضه و یا در پلتفرم

مبادله رمزدارایی معامله شود مگر آنگه صادرکننده به عنوان یک مؤسسه اعتباری یا مؤسسه پول الکترونیکی مجوز داشته باشد. ماده ۴۴ توضیح می‌دهد که چگونه دارندگان توکن‌های پول الکترونیکی باید از صادرکننده مطالبه کنند: توکن‌های پول الکترونیک باید با ارزش اسمی و بنا به درخواست دارندنده توکن‌های پول الکترونیکی صادر شوند، صادرکنندگان باید آنها را در هر لحظه و با ارزش اسمی پس بگیرند. ماده ۴۵ مانع صادر کنندگان توکن‌های پول الکترونیک و ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی از دادن بهره به دارندگان توکن‌های پول الکترونیک می‌شود. ماده ۴۶ و ضمیمه ۳ الزامات را برای سپیدنامه رمزدارایی و همچنین صدور توکن‌های پول الکترونیک مشخص می‌کنند. ماده ۴۷ شامل شرایط تعهد به سپیدنامه توکن‌های پول الکترونیک است. ماده ۴۸ الزامات ارتباطات بازاریابی در رابطه با عرضه توکن‌های پول الکترونیک را شرح می‌دهد و ماده ۴۹ بیان می‌کند که هر وجهی که توسط صادرکننده در ازای توکن‌های پول الکترونیک دریافت شود، باید در دارایی‌ها و به همان ارز به عنوان پشتوانه‌ی توکن پول الکترونیک سرمایه گذاری شود. فصل چهارم، بخش ۲، ماده ۵۰ بیان می‌کند که مرجع بانکداری اروپا باید توکن‌های پول الکترونیک را براساس معیارهای ماده ۳۹ مهم دسته بندی کند. ماده ۵۱ این امکان را توضیح می‌دهد که صادرکننده توکن پول الکترونیکی در زمان درخواست مجوز مهم دسته بندی شود. ماده ۵۲ شامل تعهدات دیگر صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیک مهم است.

فصل پنجم شروط مجوز و شرایط فعالیت ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی

را مشخص می‌کند. بخش ۱ شروط صدور مجوز (ماده ۵۳)، محتوای درخواست مجوز (ماده ۵۴)، ارزیابی درخواست (ماده ۵۵) و حقوق اعطا شده به مراجع ذیصلاح برای دادن مجوز (ماده ۵۶) را توضیح می‌دهد. این بخش همچنین نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا را ملزم به ثبت تمام ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی (ماده ۵۷) می‌کند.

بخش ۲ الزاماتی را به تمام ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی تحمیل می‌کند، از جمله تعهد به عمل صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای (ماده ۵۹) اقدامات ایمنی محتاطانه (ماده ۶۰ و ضمیمه ۴)، الزامات سازمانی (ماده ۶۱)، قوانین مربوط به حمایت از مشتریان رمزارایی‌ها (ماده ۶۳)، الزام به ایجاد روش رسیدگی به شکایات (ماده ۶۴)، قوانین مربوط به تعارض منافع (ماده ۶۵) و قوانین مربوط به برون سپاری (۶۶). بخش سوم الزاماتی را برای خدمات خاص مشخص می‌کند: نگهداری رمزارایی‌ها (ماده ۶۷)، پلتفرم‌های مبادله رمزارایی‌ها (ماده ۶۸)، مبادله رمزارایی‌ها با ارز فیات یا سایر رمزارایی‌ها (ماده ۶۹)، اجرای دستورات (ماده ۷۰)، بازاریابی رمزارایی‌ها (ماده ۷۱)، دریافت و انتقال سفارشات از طرف اشخاص ثالث (ماده ۷۲) و مشاوره در مورد رمزارایی‌ها (ماده ۷۳). در بخش ۴ نیز قوانین مربوط به اکتساب ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی‌ها مشخص شده است.

فصل ششم ممنوعیت‌ها و الزامات لازم برای جلوگیری از سواستفاده از بازار با استفاده از رمزارایی‌ها را بیان می‌کند. ماده ۷۶ محدوده‌ی قوانین سواستفاده از بازار را مشخص می‌کند. ماده ۷۷ مفهوم اطلاعات نهانی را تعریف می‌کند و بیان می‌کند که یک صادرکننده که رمزارایی برای معامله در یک سیستم تجارت رمزارایی‌ها پذیرفته

شده است، باید اطلاعات نهانی را افشا کند. سایر قوانین این فصل، معاملات نهانی (ماده ۷۸)، افشای غیرقانونی اطلاعات نهانی (ماده ۷۹) و دستکاری در بازار (ماده ۸۰) را ممنوع کرده‌اند.

فصل هفتم جزئیاتی را درباره اختیارات مراجع ذیصلاح ملی، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا ارائه می‌دهد. فصل هفتم، بخش ۱، کشورهای عضو را ملزم به تعیین یک یا چند مقام ذیصلاح برای اهداف این آئین‌نامه، از جمله یک مقام ذیصلاح به عنوان رابط و واسط می‌کند. همچنین بخش ۱ شروط دقیقی در مورد اختیارات مراجع ذیصلاح ملی (ماده ۸۲)، همکاری بین مراجع ذیصلاح (ماده ۸۳)، با مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا (ماده ۸۴) یا سایر مراجع (ماده ۸۵) بیان کرده است. این بخش وظایف کشورهای عضو (ماده ۸۶)، قوانین مربوط به رازداری حرفه‌ای (ماده ۸۷)، محافظت از داده‌ها (ماده ۸۸) و اقدامات پیشگیرانه‌ای که می‌تواند توسط مراجع ذیصلاح ملی کشورهای عضو میزبان انجام شود (ماده ۸۹) را به تفصیل شرح می‌دهد. ماده ۹۰ قوانین همکاری با کشورهای ثالث و ماده ۹۱ رسیدگی به شکایات توسط مراجع ذیصلاح را بیان می‌کند. بخش ۲ موارد زیر را به تفصیل شرح می‌دهد: تحریم‌ها و اقداماتی که می‌توانند توسط مراجع ذیصلاح اعمال شوند (ماده ۹۲)، اعمال قدرت نظارتی آن‌ها و قدرت اعمال جریمه‌ها و مجازات (ماده ۹۳)، حق تجدیدنظر (ماده ۹۴)، اعلام عمومی تصمیمات (ماده ۹۵)، گزارش جریمه‌ها به مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا (ماده ۹۶) و گزارش تخلفات و محافظت از اشخاصی که این تخلفات را گزارش می‌دهند

(ماده ۹۷). فصل هفتم، بخش ۳ شروطی را در مورد اختیارات و صلاحیت‌های مرجع بانکداری اروپا در رابطه با نظارت بر صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم و توکن‌های پول الکترونیکی مهم تعیین می‌کند که شامل مسئولیت‌های نظارتی (ماده ۹۸) است و در ماده‌ی ۹۹ به قوانین مربوط به انجمن‌های نظارتی برای صادرکنندگان توکن‌های دارایی‌های مهم اشاره شده است. همچنین ماده ۹۹ شرح می‌دهد که چگونه مرجع بانکداری اروپا، با همکاری نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و سیستم بانک‌های مرکزی اروپا، باید استانداردهای نظارتی پیش نویس را برای تعیین مناسب‌ترین پلتفرم‌های مبادله و متولیان و جزئیات شیوه‌های عملی انجمن آماده کنند. اختیارات برای صدور نظرات غیر الزام‌آور در ماده ۱۰۰ به انجمن واگذار شده است. ماده ۱۰۱ قوانینی مربوط به انجمن‌های نظارتی برای صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مم و ماده ۱۰۲ اختیاراتی برای صدور نظرات غیر الزام آور چنین انجمنی را تعیین می‌کنند. بخش ۴ اختیارات و صلاحیت‌های مرجع بانکداری اروپا را در مورد صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم و صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم مشخص می‌کند.

ماده ۱۰۳ شامل امتیاز حقوقی، ماده ۱۰۴ درخواست اطلاعات، ماده ۱۰۵ اختیارات تحقیق عمومی، ماده ۱۰۶ بازرسی در محل، ماده ۱۰۷ تبادل اطلاعات، ماده‌ی ۱۰۸ توافق در مورد تبادل اطلاعات با کشورهای ثالث، ماده ۱۰۹ افشای اطلاعات از کشورهای ثالث و ماده ۱۱۰ همکاری با سایر مراجع است. تعهد رازداری حرفه‌ای در ماده ۱۱۱ و اقدامات نظارتی توسط مرجع بانکداری اروپا در ماده ۱۱۲ ذکر شده

است. تحریم‌ها و سایر اقدامات به خصوص جریمه‌ها در ماده ۱۱۳، پرداخت دوره‌ای جریمه‌ها در ماده ۱۱۴، افشا، ماهیت و اعمال جریمه‌ها در ماده ۱۱۵، و قوانین مربوط به انجام اقدامات نظارتی و اعمال جریمه‌ها در ماده ۱۱۶ بیان شده‌اند. در ماده ۱۱۷ و ماده ۱۱۸ به ترتیب الزامات رسیدگی به شکایات اشخاص و حوزه قضایی نامحدود دیوان عدالت در مورد تصمیمات مرجع بانکداری اروپا مشخص شده است. طبق ماده ۱۱۹، مرجع بانکداری اروپا باید بتواند هزینه‌هایی را از صادر کنندگان توکن‌های دارای مهم و صادر کنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم طبق این آئین‌نامه دریافت کند. ماده ۱۲۰ این اختیار را به مرجع بانکداری اروپا می‌دهد تا در صورتی که نظارت صحیح بر یک صادر کننده توکن دارای مهم یا صادر کننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم ضروری باشد، وظایف نظارتی ویژه را به مراجع ذیصلاح واگذار کند. در فصل هشتم این عمل واگذاری با نگاهی به اقدامات تفویض شده‌ی کمیسیون شرح داده شده است. فصل نهم شامل شروط نهایی است که شامل الزام کمیسیون به تهیه گزارش ارزیابی تأثیر آئین‌نامه می‌شود. اقدامات انتقالی از جمله تبصره‌ی استثنا برای رمزارزهایی که قبل از اجرای این آئین‌نامه صادر شده‌اند، به استثنای توکن‌های دارای و توکن‌های پول الکترونیکی، در ماده ۱۲۳ ذکر شده‌اند. ماده ۱۲۴ دستورالعمل مربوط به حمایت از اشخاصی که متخلفان و ناقضان قانون اتحادیه^۱ 193729/2019(EU) را گزارش می‌کنند را با اضافه کردن این آئین‌نامه به آن اصلاح می‌کند و ماده ۱۲۵ مشخص می‌کند که این اصلاحیه باید ۱۲ ماه پس از لازم الاجرا شدن این آئین‌نامه، به قانون

1. Union law

ملی تبدیل شود. ماده ۱۲۶ نشان می‌دهد که این آئین‌نامه ۱۸ ماه پس از لازم الاجرا شدن عملی می‌شود، به استثنای مقررات مربوط به توکن‌های پول الکترونیکی و توکن‌های دارایی که از تاریخ لازم الاجرا شدن این آئین‌نامه باید عملی شوند.

در این آئین‌نامه ارزیابی تأثیر نیز انجام شده که در تاریخ ۲۹ آوریل ۲۰۲۰ به هیئت بازرسی نظارتی^۱ (RSB) ارسال شد و در ۲۹ مه ۲۰۲۰ تأیید شد. هیئت بازرسی نظارتی اصلاحاتی را با توجه به موارد زیر در برخی حوزه‌ها پیشنهاد کرد: (۱) ابتکار عمل در تلاش‌های نظارتی در حال انجام بین المللی و اتحادیه اروپا. (۲) شفافیت و تبیین بیشتر در مورد اینکه چگونه اقدامات ریسک کلاهبرداری، هک و سوء استفاده از بازار را کاهش می‌دهند و همچنین توضیح انسجام و تطابق با اصلاح قانونگذاری پولشویی ضد پول و (۳) توضیح بهتر نگرانی‌های ثبات بازار استیبل کوین‌ها و اینکه چگونه نهادهای نظارتی حمایت از مصرف‌کننده و سرمایه‌گذار را تضمین می‌کنند. این ارزیابی تأثیرات بر این اساس اصلاح شده است و همچنین پیشنهادات هیئت بازرسی نظارتی را بررسی می‌کند. اول اینکه، کمیسیون دو گزینه سیاست را برای توسعه‌ی چارچوب رمزداری برای رمزداری‌هایی که تحت قوانین خدمات مالی اتحادیه اروپا نیستند را در نظر گرفت (به جز استیبل کوین‌ها).

- گزینه ۱ - سیستم «مشارکت»^۱ برای رمزداری‌های خارج از حوزه نظارتی
 - گزینه ۲ - هماهنگی کامل
- در گزینه ۱، صادرکنندگان و ارائه‌دهندگان خدماتی که وارد سیستم اتحادیه اروپا شوند، می‌توانند جواز اتحادیه اروپا بگیرند و فعالیت‌های

1. Regulatory Scrutiny Board
2. opt-in

فرامرزی خود را گسترش دهند. آنهایی که نخواهند وارد سیستم شوند، بدون نظارت خواهند ماند و بدون گرفتن جواز اتحادیه اروپا تحت سیستم‌های قانونی ملی قرار می‌گیرند.

در گزینه ۲، تمامی صادرکنندگان و ارائه‌دهندگان خدمات تحت قانون اتحادیه اروپا قرار می‌گیرند و می‌توانند از جواز اتحادیه بهره‌مند شوند. علاوه بر این، کمیسیون همچنین گزینه‌های خاص را برای استیبل کوین‌ها ارزیابی کرده که رمزارزی‌هایی در نظر گرفته می‌شوند که تحت قانون خدمات مالی موجود اروپا نیستند:

- گزینه ۱ - سیستم قانونی با هدف پرداختن به ریسک‌های ناشی از استیبل کوین‌ها و استیبل کوین‌های جهانی
- گزینه ۲ - قانونگذاری برای استیبل کوین‌ها تحت دستورالعمل پول الکترونیکی
- گزینه ۳ - اقداماتی با هدف محدود کردن استفاده از استیبل کوین‌ها در اتحادیه اروپا

گزینه ۱ به آسیب‌پذیری‌های ثبات مالی ناشی از استیبل کوین‌ها می‌پردازد و امکان توسعه‌ی انواع مختلف مدل‌های کسب و کار استیبل کوین را فراهم می‌کند. گزینه ۲ صادرکنندگان استیبل کوین را ملزم به پیروی و رعایت قوانین موجود می‌کند که مناسب این هدف نیستند. گزینه‌ی ۳ صدور استیبل کوین‌ها و ارائه‌ی خدمات مربوط به‌این نوع رمزارزی را محدود می‌کند. این رویکرد در راستای اهداف اتحادیه برای ترویج نوآوری در بخش مالی نیست و به برخی ریسک‌های ثبات مالی نمی‌پردازد.

از نظر کمیسیون گزینه ۱ همراه با گزینه ۲ برای اجتناب از آربیتراژ

نظارتی بین استیبل کوین‌هایی که از پول الکترونیکی غیرقابل
تشخیص هستند بهتر بود.

بخش اول

موضوع، محدوده و تعاریف

بخش اول

موضوع، محدوده و تعاریف

ماده ۱: موضوع

این آئین‌نامه قوانین یکپارچه‌ای را برای موارد زیر تعیین کرده است:
الف) الزامات شفافیت و افشاء برای صدور و پذیرش در معاملات
رمزدارایی‌ها؛

ب) مجوز و نظارت بر ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی و صادرکنندگان
توکن‌های دارایی و صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی؛
ج) عملکرد، سازماندهی و حاکمیت صادرکنندگان توکن‌های دارایی،
صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی و ارائه‌دهندگان خدمات
رمزدارایی‌ها؛

د) قوانین حمایت از مصرف‌کننده برای توزیع، تجارت، مبادله و
نگهداری رمزدارایی‌ها؛

ه) اقداماتی برای جلوگیری از سوءاستفاده از بازار برای اطمینان از
تمامیت بازارهای رمزدارایی.

ماده ۲: محدوده

۱. این آئین‌نامه برای افرادی اجرا می‌شود که رمزدارایی‌ها را صادر و

- توزیع می‌کنند یا خدمات مربوط به رمزارایی‌ها را در اتحادیه
ارایه می‌کنند.
۲. با این حال، این آئین‌نامه برای رمزارایی‌هایی که به شکل
موارد زیر در نظر گرفته می‌شوند اعمال نمی‌شود:
- الف) ابزارهای مالی همانطور که در ماده ۴ (۱)، دستورالعمل
EU/65/2014 تعریف شده است.
- ب) پول الکترونیکی طبق دستورالعمل EC/110/2009 به جز در
مواردی که تحت این آئین‌نامه به عنوان توکن پول الکترونیکی
در نظر گرفته شوند.
- ج) سپرده‌هایی که در دستورالعمل EU/49/2014 پارلمان اروپا و
شورا تعریف شده‌اند.
- د) سپرده‌های سازمان یافته که در دستورالعمل EU/65/2014
تعریف شده‌اند.
- ه) اوراق بهادار طبق آئین‌نامه (EU) ۲۴۰۲/۲۰۱۷ پارلمان و شورای اروپا.
۳. این آئین‌نامه برای اشخاص و نهادهای زیر اعمال و اجرا نمی‌شود:
- الف) بانک مرکزی اروپا، بانک‌های مرکزی ملی کشورهای عضو
به عنوان مرجع پولی یا سایر مراجع عمومی؛
- ب) شرکتهای بیمه یا شرکتهایی که فعالیتهای بیمه و بازگشت
سرمایه را انجام می‌دهند؛
- ج) مدیری در حال ورشکستگی کار و فعالیت می‌کند، به استثنای
هدف ماده ۴۲؛
- د) اشخاصی که خدمات رمزارایی را منحصراً برای شرکتهای والد
خود، شرکتهای تابعه یا سایر شرکتهای تابعه شرکتهای والد خود ارائه

می‌دهند.

ه) بانک سرمایه گذاری اروپا؛
و) تسهیلات ثبات مالی اروپا و سازوکار ثبات اروپا؛
ز) سازمان‌های بین‌المللی عمومی.

۴. در صورت صدور توکن‌های دارایی، موسسات اعتباری مشمول موارد زیر نخواهند بود:

الف) مفاد بخش ۱ فصل سوم به استثنای مواد ۲۱ و ۲۲؛
ب) ماده ۳۱.

۵. در صورت ارایه یک یا چند خدمات رمزارز، مؤسسات اعتباری مجاز، به استثنای مواد ۵۷ و ۵۸، مشمول مقررات بخش ۱ فصل هفتم نخواهند بود.

۶. شرکت‌های سرمایه گذاری مجاز، به استثنای مواد ۵۷، ۵۸، ۶۰ و ۶۱، مشمول مقررات بخش ۱ فصل پنجم نخواهند بود، که فقط یک یا چند خدمات رمزارز، معادل خدمات و فعالیت‌های سرمایه گذاری ارائه می‌دهند.

ماده ۳: تعاریف

۱) «فناوری دفتر کل توزیع شده (DLT)» به معنای نوعی فناوری است که از ثبت توزیع شده داده‌های رمزگذاری شده پشتیبانی می‌کند.

۲) «رمزارز» به معنای نمایش دیجیتالی ارزش یا حقوقی است که ممکن است با استفاده از فناوری دفتر کل توزیع شده یا فناوری مشابه، به صورت الکترونیکی منتقل و ذخیره شود.

۳) «توکن دارایی»^۱ به معنای نوعی رمزارز است که هدفش این

1. asset-referenced token

است با ارجاع به ارزش چندین ارز فیات که قانونی هستند، یک یا چند کالا و یا یک یا چند رمزارزی یا ترکیبی از این دارایی‌ها، ارزش ثابتی را حفظ کند؛

۴) «توکن پول الکترونیکی»^۱ به معنای نوعی رمزارزی است که هدف اصلی آن استفاده به عنوان وسیله مبادله و حفظ ارزش ثابت با ارجاع به ارزش یک ارز فیات است که پول قانونی باشد؛

۵) «توکن کاربردی»^۲ به نوعی رمزارزی گفته می‌شود که هدفش ارایه‌ی دسترسی دیجیتالی به کالا یا خدمات موجود در DLT است و فقط توسط صادر کننده آن توکن پذیرفته می‌شود.

۶) «صادرکننده رمزارزی» به معنای شخص حقوقی است که هر نوع رمزارزی را به مردم عرضه می‌کند یا به دنبال پذیرش این رمزارزی‌ها در پلتفرم مبادله رمزارزی‌ها است.

۷) منظور از «عرضه به عموم» عرضه به اشخاص ثالث برای خرید رمزارزی در ازای ارز فیات یا سایر رمزارزی‌ها است.

۸) «ارائه دهنده خدمات رمزارزی» به شخصی گفته می‌شود که شغل یا کسب و کار وی ارائه خدمات رمزارزی به اشخاص ثالث به صورت حرفه‌ای باشد.

۹) «خدمات رمزارزی‌ها» به خدمات و فعالیت‌های مربوط به رمزارزی‌ها گفته می‌شود، از جمله: نگهداری و مدیریت رمزارزی‌ها از طرف اشخاص ثالث؛ اداره‌ی پلتفرم مبادله برای رمزارزی‌ها؛ مبادله‌ی رمزارزی‌ها با ارز فیات؛ مبادله‌ی رمزارزی‌ها با سایر رمزارزی‌ها؛ انجام سفارشات رمزارزی‌ها از طرف اشخاص ثالث؛ بازاربایی رمزارزی‌ها؛ دریافت و انتقال

1. e-money token
2. utility token

سفارشات رمزارزی‌ها از طرف اشخاص ثالث؛ ارائه‌ی مشاوره دربارهی رمزارزی‌ها.

۱۰) «نگهداری و اداره رمزارزی‌ها از طرف اشخاص ثالث» به معنای نگهداری یا کنترل رمزارزی‌ها یا وسایل دسترسی به این رمزارزی‌ها به نمایندگی از اشخاص ثالث است، که به صورت کلیدهای رمزنگاری خصوصی قابل استفاده‌اند؛

۱۱) «عملکرد پلتفرم مبادله رمزارزی‌ها» به معنای مدیریت یک یا چند پلتفرم مبادله برای رمزارزی‌ها است که در آنها چندین شخص ثالث که مشغول خرید و فروش رمزارزی‌ها هستند می‌توانند به گونه‌ای تعامل برقرار کنند که یا با تبادل رمزارزی با رمزارزی دیگر یا تبادل رمزارزی با ارز فیات قانونی منجر به بستن قرارداد شود.

۱۲) «مبادله رمزارزی‌ها با ارز فیات» به معنای انعقاد قرارداد خرید یا فروش رمزارزی‌ها با اشخاص ثالث در ازای ارز فیات قانونی با استفاده از سرمایه اختصاصی است.

۱۳) «مبادله رمزارزی‌ها با رمزارزی‌های دیگر» به معنای انعقاد قرارداد خرید یا فروش مربوط به رمزارزی‌ها با اشخاص ثالث در برابر رمزارزی‌ها دیگر با استفاده از سرمایه اختصاصی است.

۱۴) «اجرای سفارشات رمزارزی‌ها از طرف اشخاص ثالث» به معنی انعقاد توافق‌نامه برای خرید یا فروش یک یا چند رمزارزی یا درخواست یک یا چند رمزارزی از طرف اشخاص ثالث است؛

۱۵) «بازار رسانی رمزارزی‌ها»^۱ به معنای بازاریابی رمزارزی‌های تازه صادر شده یا رمزارزی‌هایی است که قبلاً صادر شده‌اند

اما برای خرید و فروش در پلتفرم مبادله رمزارایی‌ها برای خریداران مشخص مجاز نیستند و شامل عرضه به عموم یا عرضه به دارندگان فعلی رمزارایی‌ها نمی‌شود؛

۱۶) «دریافت و انتقال سفارشات رمزارایی‌ها از طرف اشخاص ثالث» به معنای دریافت سفارش خرید و فروش یک یا چند رمزارایی یا درخواست برای یک یا چند رمزارایی از یک شخص و انتقال آن سفارش به شخص دیگری است تا آن سفارش را انجام دهد؛

۱۷) «ارائه مشاوره در مورد رمزارایی‌ها» به معنای ارائه یا توافق برای ارزیابی توصیه‌های شخصی یا خاص به شخص ثالث، یا به درخواست شخص ثالث یا خواست ارائه دهنده خدمات رمزارایی درباره‌ی خرید یا فروش یک یا چند رمزارایی یا استفاده از خدمات رمزارایی‌هاست؛

۱۸) «نهاد مدیریت»^۱ به معنای صادرکننده رمزارایی‌ها یا ارائه دهنده رمزارایی است که طبق قانون ملی منصوب شده و این قدرت را دارد تا استراتژی، اهداف، جهت کلی نهاد را تعیین کند و بر تصمیم‌گیری مدیریت و افرادی که نهاد را اداره می‌کنند نظارت کند.

۲۱) منظور از «ذخیره دارایی‌ها» سبد ارزش‌های فیزیکی است که مبالغ قانونی، کالاها یا رمزارایی‌ها هستند و پشتوانه‌ی ارزش توکن‌های دارایی یا سرمایه‌گذاری این دارایی‌ها هستند.

۲۲) زادگاه (کشور) عضو به معنی موارد زیر است:

الف) زمانی که صادرکننده رمزارایی، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیک، دفتر یا شعبه‌ی ثبت شده‌ای در اتحادیه دارد، کشور عضو جایی است که صادرکننده رمزارایی در

آن دفتر یا شعبه‌ی ثبت شده‌ای دارد.

ب) زمانی که صادرکننده رمزارزایی، به جز توکن دارایی یا توکن پول الکترونیک، در اتحادیه دفتر ثبت شده ندارد اما دو یا چند شعبه در اتحادیه دارد، کشور عضو جایی است که توسط صادرکننده انتخاب شده و در آن شعبه دارد؛

ج) زمانی که صادرکننده رمزارزایی، به جز توکن دارایی یا توکن پول الکترونیک، در کشور ثالث مستقر باشد و شعبه‌ای در اتحادیه نداشته باشد، کشور عضو جایی است که رمزارزایی‌ها قرار است برای اولین بار به عموم عرضه شوند یا کشور عضو جایی است که اولین درخواست پذیرش رمزارزایی برای مبادله در پلتفرم مبادله داده شده است؛

د) برای صادرکننده توکن‌های دارایی، کشور عضوی که در آن صادرکننده توکن‌های دارایی دفتر ثبت شده دارد.

ه) برای صادرکنندگان توکن پول الکترونیکی، کشورهای عضوی که صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی در آنها به عنوان مؤسسه اعتباری یا مؤسسه پول الکترونیکی مجوز دارد.

و) برای ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی، کشور عضوی که ارائه دهنده خدمات رمزارزایی در آن دفتر ثبت شده دارد.

۲۳) «کشور عضو میزبان»^۱ به معنای کشور عضوی است که در آن صادرکننده رمزارزایی، رمزارزایی‌ها را به عموم عرضه کرده‌یا به دنبال پذیرش آن بر روی پلتفرم مبادله رمزارزایی است و یا ارائه دهنده خدمات رمزارزایی، خدمات رمزارزایی ارائه می‌کند.

۲۴) منظور از مرجع ذیصلاح موارد زیر است:

1. Host Member state

الف) مرجعی که توسط هر کشور عضو مطابق با ماده ۸۱ برای صادرکنندگان رمزدارایی‌ها، صادرکنندگان توکن‌های دارایی و ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی‌ها تعیین شده است.

ب) مرجعی که برای صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی توسط کشور عضو تعیین شده است.

۲۶) «دارایی واجد شرایط» به معنای هرگونه سهام یا دارایی مستقیم یا غیرمستقیم صادرکننده توکن‌های دارایی یا ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی است که حداقل ده درصد سرمایه یا حق رأی را نشان دهد.

۲۷) «اطلاعات نهانی»^۱ به معنای هرگونه اطلاعات دقیقی درباره‌ی یک یا چند صادرکننده رمزدارایی یا رمزارز است که در دسترس عموم قرار نگرفته‌اند و اگر به صورت عمومی منتشر می‌شد، تأثیر زیادی بر قیمت آن رمزدارایی‌ها می‌گذاشت؛

۲۸) «مصرف‌کننده» به معنای هر شخص حقیقی است که برای اهدافی خارج از کسب و کار، تجارت یا حرفه‌اش عمل می‌کند.

۲۹) کمیسیون اروپا می‌تواند اقدامات تفویضی را طبق ماده ۱۲۱ برای مشخص کردن عناصر فنی تعاریف و اصلاح آن تعاریف جهت توسعه بازار و توسعه فناوری اتخاذ کند.

بخش دوم

رمزدارایه ها، به جز توکن های دارایه
یا توکن های پول الکترونیکه

رمزداریه‌ها، به جز توکن‌های دارایه یا توکن‌های پول الکترونیکی

ماده ۴: عرضه‌ی رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، به عموم و پذیرش این رمزدارایی‌ها برای مبادله

۱. هیچ صادرکننده رمزدارایی به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی نباید چنین رمزدارایی‌هایی را در اتحادیه به عموم عرضه کند یا به دنبال پذیرش این رمزدارایی‌ها برای مبادله در پلتفرم مبادله باشد، مگر آنکه آن صادرکننده:
الف) شخص حقوقی باشد.

ب) سپیدنامه رمزدارایی را تهیه کرده باشد.

ج) این سپیدنامه رمزدارایی را طبق ماده ۷ اطلاع داده باشد.

د) سپیدنامه رمزدارایی را طبق ماده ۸ منتشر کرده باشد.

ه) الزامات مندرج در ماده ۱۳ را رعایت کند.

۲. زمانی که رمزدارایی‌ها به صورت رایگان عرضه شوند، به طور خودکار از طریق استخراج ایجاد شوند، منحصر بفرد باشند، به کمتر از ۱۵۰ نفر شخص حقوقی عرضه شده باشند و عرضه عمومی رمزدارایی‌ها تنها برای سرمایه‌گذاران واجد شرایط باشد، بند ۱ اعمال

نمی‌شود. در زمانی که خریداران باید داده‌های شخصی در ازای آن رمزدارایی‌ها به صادرکننده بدهند یا زمانی که صادرکننده آن رمزدارایی‌ها، هزینه شخص ثالث، کمیسیون اروپا، منافع پولی یا غیرپولسی در ازای آن رمزدارایی‌ها از دارندگان احتمالی آن رمزدارایی‌ها دریافت کند، رمزدارایی‌ها رایگان در نظر گرفته نمی‌شوند.

۳. در صورتی که عرضه‌ی عمومی رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، مربوط به توکن‌های کاربردی برای خدمتی باشد که هنوز انجام نشده، مدت عرضه عمومی که در سپیدنامه رمزدارایی ذکر شده نباید بیشتر از ۱۲ ماه باشد.

ماده ۵: محتوا و فرم سپیدنامه رمزدارایی

۱. سپیدنامه رمزدارایی باید شامل تمام اطلاعات زیر باشد:

(الف) توصیف دقیق صادرکننده و مشارکت کنندگان اصلی در طراحی و توسعه پروژه؛

(ب) شرح مفصلی از پروژه صادرکننده، نوع رمزدارایی که به عموم عرضه خواهد شد یا درخواست پذیرش برای آن خواهد شد، دلیل اینکه چرا رمزدارایی‌ها به مردم عرضه خواهند شد و چرا درخواست برای پذیرش جهت مبادله آن شده و استفاده‌ی برنامه ریزی شده از ارز فیات یا سایر رمزدارایی‌هایی که از طریق عرضه به عموم جمع آوری شده‌اند؛

(ج) شرح مفصلی از ویژگی‌های عرضه به عموم، به ویژه تعداد رمزدارایی‌هایی که صادر خواهند شد و درخواست برای پذیرش آنها داده خواهد شد، قیمت رمزدارایی‌ها و شرایط پذیره نویسی؛

د) شرح مفصلی از حقوق و تعهدات مرتبط با رمزارایی‌ها و روش‌ها و شرایط اعمال این حقوق؛

ه) اطلاعات مربوط به فناوری و استانداردهای اعمال شده توسط صادرکننده رمزارایی‌ها که امکان نگهداری، ذخیره و انتقال آن رمزارایی‌ها را فراهم می‌کند؛

و) شرح مفصلی از خطرات مربوط به رمزارایی‌ها، صادرکننده رمزارایی‌ها، عرضه رمزارایی به عموم و اجرای پروژه؛
ز) موارد افشای مشخص شده در ضمیمه ۱.

۲. تمام اطلاعات باید منصفانه، واضح و شفاف باشد. سپیدنامه رمزارایی نباید حاوی حذفیات اساسی باشد و باید به صورت مختصر و قابل فهم ارائه شود.

۳. سپیدنامه رمزارایی‌ها باید حاوی عبارت زیر باشد: «صادرکننده رمزارایی تنها مسئول محتوای این سپیدنامه رمزارایی‌ها است. این سپیدنامه رمزارایی توسط مرجع ذیصلاح در کشورهای عضو اتحادیه اروپا بازبینی و تأیید نشده است.»

۴. سپیدنامه رمزارایی‌ها، به جز اظهارنامه مندرج در بند ۵، نباید حاوی هیچ ادعایی درباره ارزش آتی رمزارایی باشد، مگر اینکه صادرکننده رمزارایی بتواند چنین ارزش آتی را تضمین کند.

۵. سپیدنامه رمزارایی باید حاوی بیانیه‌ای صریح و روشن باشد که: الف) رمزارایی‌ها ممکن است به طور جزئی یا کامل ارزش خود را از دست بدهند؛

ب) رمزارایی‌ها همیشه قابل انتقال نیستند؛

ج) رمزارایی‌ها ممکن است نقد نباشند؛

د) در صورتی که عرضه به عموم مربوط به توکن‌های کاربردی باشد، و این توکن‌های کاربردی با کالا یا خدماتی که در سپیدنامه رمزارایی ذکر شده، به خصوص در صورت توقف یا شکست پروژه قابل مبادله نباشند.

۶. هر سپیدنامه رمزارایی باید حاوی بیانیه‌ای از طرف نهاد مدیریت صادر کننده رمزارایی‌ها باشد.

۷. سپیدنامه رمزارایی باید حاوی خلاصه‌ای باشد که باید به صورت مختصر و به زبان غیرفنی اطلاعات مهم را درباره‌ی عرضه‌ی رمزارایی‌ها به عموم یا پذیرش رمزارایی‌ها برای مبادله و به خصوص درباره‌ی عناصر اساسی و مهم رمزارایی‌ها ارائه کند. این خلاصه باید شامل هشدار باشد که باید به عنوان مقدمه‌ای برای سپیدنامه رمزارایی باشد، خریدار احتمالی باید تصمیم خرید خود را براساس محتوای کل سپیدنامه رمزارایی بگیرد و عرضه‌ی رمزارایی‌ها به عموم شامل پیشنهاد برای فروش ابزارهای مالی نیست.

۸. هر سپیدنامه رمزارایی باید دارای تاریخ باشد.

۹. سپیدنامه رمزارایی باید حداقل به یکی از زبانهای رسمی کشور عضو کشور یا به زبانی مرسوم در حوزه مالی بین الملل تهیه شود.

۱۰. سپیدنامه رمزارایی باید در فرمت‌های قابل خواندن در دسترس قرار گیرد.

۱۱. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، پس از مشاوره با مرجع بانکداری اروپا، پیش نویس استانداردهای فنی اجرایی را برای ایجاد فرم‌ها، قالب‌ها و قالب‌های استاندارد برای اهداف بند ۱۰ تهیه خواهد کرد. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید این استانداردهای

فنی را تا ... (۱۲ ماه بعد از اجرای این آئین‌نامه) به کمیسیون اروپا تحویل بدهد. کمیسیون اروپا نیز این اختیار را دارد که استانداردهای فنی اجرایی را اتخاذ کند.

ماده ۶: ارتباطات بازاریابی^۱

هرگونه ارتباطات بازاریابی مربوط به عرضه‌ی رمزارایی‌ها به عموم، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، یا پذیرش این رمزارایی‌ها برای مبادله در پلتفرم مبادله رمزارایی‌ها، باید مطابق باشد همه موارد زیر باشد:

- (الف) ارتباطات بازاریابی باید قابل شناسایی و مشخص باشد؛
- (ب) اطلاعات موجود در ارتباطات بازاریابی باید منصفانه، واضح و شفاف باشد؛
- (ج) اطلاعات موجود در ارتباطات بازاریابی باید با اطلاعات موجود در سپیدنامه رمزارایی مطابقت داشته باشد؛
- (د) در ارتباطات بازاریابی باید به وضوح ذکر شود که سپیدنامه رمزارایی منتشر شده و آدرس وب سایت صادرکننده رمزارایی مربوطه را نشان دهد.

ماده ۷: اطلاعیه سپیدنامه رمزارایی و ارتباطات بازاریابی

۱. نیازی نیست مراجع ذیصلاح سپیدنامه رمزارایی و ارتباطات بازاریابی مربوط به آن را قبل از انتشار آن تأیید کنند.
۲. صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید مرجع ذیصلاح کشور عضو زادگاه خود را

حداقل ۲۰ روز قبل از انتشار سپیدنامه رمزارایی از سپیدنامه رمزارایی خود مطلع کنند.

۳. اطلاعیه سپیدنامه رمزارایی باید توضیح دهد که چرا رمزارایی توصیف شده در سپیدنامه رمزارایی به عنوان ابزار مال، پول الکترونیک، سپرده یا سپرده ساختارمند^۱ در نظر گرفته نمی‌شود.

۴. صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید لیستی از کشورهای عضو میزبان را به مرجع ذیصلاح بدهند که می‌خواهند در آنجا رمزارایی‌های خود را به عموم عرضه کنند یا به دنبال پذیرش مبادله‌ی آن هستند. همچنین باید تاریخ شروع عرضه‌ی رمزارایی به عموم یا پذیرش مبادله‌ی رمزارایی را به (زادگاه) کشور عضو خود اطلاع دهند.

۵. مراجع ذیصلاح باید سپیدنامه‌های رمزارایی را که به آنها اعلام شده و تاریخ اطلاعیه آنها را به نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا ابلاغ کنند.

ماده ۸: انتشار سپیدنامه رمزارایی و ارتباطات بازاریابی

۱. صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید حداکثر تا تاریخ شروع عرضه به عموم یا پذیرش آن رمزارایی‌ها برای مبادله، سپیدنامه رمزارایی را در وب سایت خود منتشر کنند. سپیدنامه رمزارایی باید تا زمانی که رمزارایی‌ها در اختیار عموم هستند، در وب سایت صادرکننده در دسترس باشد.

۲. سپیدنامه رمزارایی منتشر شده باید مشابه نسخه‌ای باشد که طبق ماده ۷ به اطلاع مرجع ذیصلاح مربوطه رسیده یا طبق ماده ۱۱ اصلاح شده است.

ماده ۹: عرضه‌ی عمومی رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی که محدودیت زمانی دارند

۱. صادرکنندگان رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، که برای عرضه‌ی آن رمزدارایی‌ها به عموم محدودیت زمانی تعیین می‌کنند، باید نتیجه عرضه را طی ۱۶ روز کاری در وب سایت خود منتشر کنند.

۲. صادرکنندگان رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، که برای عرضه‌ی آن رمزدارایی‌ها به عموم محدودیت زمانی تعیین می‌کنند، باید اقدامات موثری برای نظارت و حفاظت از وجوه‌یا سایر رمزدارایی‌هایی که با این عرضه جمع شده‌اند داشته باشند. برای این منظور، این صادرکنندگان باید اطمینان حاصل کنند که این وجوه‌یا سایر رمزدارایی‌های جمع آوری شده در طول عرضه به عموم توسط یک مؤسسه اعتباری یا ارائه دهنده خدمات رمزدارایی مجاز نگهداری می‌شود.

ماده ۱۰: مجوز عرضه‌ی رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، به عموم یا درخواست پذیرش برای مبادله‌ی این رمزدارایی‌ها در پلتفرم مبادله رمزدارایی‌ها

۱. پس از انتشار سپیدنامه رمزدارایی، صادرکنندگان رمزدارایی‌ها می‌توانند رمزدارایی‌های خود را به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی در اتحادیه عرضه کنند و به دنبال پذیرش

مبادله‌ی این رمزارایی‌ها در پلتفرم مبادله‌ی رمزارایی‌ها باشند.

۲. صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارای یا توکن‌های پول الکترونیکی که سپیدنامه رمزارایی را طبق ماده ۸ منتشر کرده‌اند، تحت هیچ الزام اطلاعاتی دیگری نخواهند بود.

ماده ۱۱: اصلاح سپیدنامه‌های رمزارایی و در صورت لزوم، ارتباطات بازاریابی منتشر شده پس از انتشار آنها

۱. صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارای یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید سپیدنامه رمزارایی منتشر شده خود را اصلاح کنند تا هرگونه تغییر یا واقعیت جدیدی را شرح دهند که ممکن است بر تصمیم خریدار بالقوه‌این رمزارایی‌ها یا تصمیم دارندگان این رمزارایی‌ها برای فروش یا تبادل آنها اثر بگذارد.

۲. صادرکننده باید بلافاصله از طریق وب سایت خود، اطلاعیه سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده را به اطلاع عموم برساند و خلاصه‌ای از دلایل اصلاح آن سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده ارائه کند.

۳. ترتیب اطلاعات در سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده باید طبق ترتیب اطلاعات سپیدنامه رمزارایی یا ارتباطات بازاریابی منتشر شده طبق ماده ۸ باشد.

۴. صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارای یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید سپیدنامه رمزارایی اصلاحی خود را به اطلاع مرجع ذیصلاح کشور عضو زادگاه خود برساند.

۵- ظرف ۲ روز کاری پس از دریافت پیش نویس سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده، مرجع ذیصلاح کشور عضو زادگاه باید مرجع ذیصلاح

- کشور عضو میزبان را از سپیدنامه رمزارزی مطلع و آگاه کند.
۶. صادرکنندگان رمزارزی‌ها، به جز توکن‌های دارای یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید سپیدنامه رمزارزی اصلاح شده و دلایل اصلاح آن را در وب سایت خود منتشر کنند.
۷. سپیدنامه رمزارزی اصلاح شده باید به صورت مهر و موم شده باشد. آخرین سپیدنامه رمزارزی به عنوان نسخه قابل استفاده در نظر گرفته خواهد شد.
۸. در صورتی که عرضه به عموم مربوط به توکن‌های کاربردی باشد، تغییرات صورت گرفته در سپیدنامه رمزارزی اصلاح شده نباید بیشتر از محدودیت زمانی ۱۲ ماهه طول بکشد.

ماده ۱۲: حق رجوع

۱. صادرکنندگان رمزارزی‌ها، به جز توکن‌های دارای و توکن‌های پول الکترونیکی، باید به هر مصرف‌کننده‌ای که این رمزارزی را مستقیماً از صادرکننده یا از طریق ارائه دهنده خدمات رمزارزی عرضه کننده رمزارزی از طرف صادرکننده خریداری کند، حق رجوع بدهد. مصرف‌کنندگان باید ۱۴ روز زمان برای لغو توافق برای خرید آن رمزارزی‌ها را بدون هیچ هزینه و ارائه‌ی دلیل داشته باشند. این زمان از روز توافق مصرف‌کنندگان برای خرید آن رمزارزی‌ها شروع می‌شود.
۲. تمام پرداخت‌های دریافتی از مصرف‌کننده، باید بدون تأخیر و نه دیرتر از ۱۴ روز از روزی که صادرکننده رمزارزی‌ها یا ارائه دهنده خدمات رمزارزی عرضه کننده رمزارزی از طرف صادرکننده از

تصمیم مصرف‌کننده برای خروج از توافق نامه مطلع می‌شود، به مصرف‌کننده بازپرداخت شود. این بازپرداخت باید با استفاده از همان ابزار پرداختی که مصرف‌کننده برای معامله اولیه استفاده کرده انجام شود و مصرف‌کننده متحمل هیچ هزینه‌ای برای این بازپرداخت نمی‌شود.

۳. صادرکنندگان رمزارایی‌ها باید اطلاعات مربوط به حق رجوع را در سپیدنامه رمزارایی خود ارائه دهند.

۴- حق رجوع در زمانی که رمزارایی‌ها برای مبادله در پلتفرم مبادله‌ی رمزارایی‌ها پذیرفته شوند، اعمال نخواهد شد.

۵- زمانی که صادرکنندگان رمزارایی‌ها محدودیت زمانی برای عرضه‌این رمزارایی‌ها به عموم تعیین نکنند، حق رجوع پس از پایان دوره‌ی پذیره نویسی اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۳: تعهدات صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی

۱. صادرکنندگان رمزارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید:

- (الف) صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای عمل کنند؛
- (ب) با دارندگان رمزارایی‌ها به شکلی منصفانه، روشن و شفاف ارتباط برقرار کنند؛
- (ج) از تعارض منافی که ممکن است به وجود بیاید جلوگیری، آنها را شناسایی، مدیریت و افشا کنند؛
- (د) تمام سیستم‌ها و پروتکل‌های دسترسی امنیتی خود را مطابق با

استانداردهای مناسب اتحادیه حفظ کنند.

۲. صادرکنندگان رمزارزی‌ها، به جز توکن‌های دارای یا توکن‌های پول الکترونیکی، باید در جهت منافع دارندگان این رمزارزی‌ها عمل کنند و با آنها رفتار یکسان داشته باشند، مگر اینکه رفتار ترجیحی در سپیدنامه رمزارزی ذکر شود.

۳. در صورتی که عرضه رمزارزی‌ها به عموم به هر دلیلی لغو شود، صادرکنندگان این رمزارزی‌ها باید اطمینان حاصل کنند که وجوه جمع آوری شده از خریداران یا خریداران بالقوه در اسرع وقت به طور منظم به آنها بازگردانده می‌شود.

ماده ۱۴: مسئولیت صادرکنندگان رمزارزی‌ها، به جز توکن‌های دارای یا توکن‌های پول الکترونیکی برای اطلاعات ذکر شده در سپیدنامه رمزارزی

۱. زمانی که صادرکننده رمزارزی یا نهاد مدیریت آن ماده ۵ را نقض کرده باشد، دارنده رمزارزی می‌تواند از آن صادرکننده رمزارزی یا نهاد مدیریت آن بابت خسارت وارد شده به او به دلیل نقض ماده ادعای جبران خسارت کند.

۲. این مسئولیت دارندگان رمزارزی است که شواهدی ارائه کنند که نشان دهد صادرکننده رمزارزی ماده ۵ را نقض کرده و این نقض بر روی تصمیم خرید یا فروش یا مبادله‌ی رمزارزی‌های ذکر شده تأثیر گذاشته است.

۳. دارنده رمزارزی نباید بتواند به جز موارد زیر، برای اطلاعات ارائه شده در خلاصه، ادعای خسارت کند:

الف) خلاصه گمراه کننده، نادرست یا متناقض باشد.
ب) خلاصه اطلاعات مهم را برای کمک به مصرف‌کنندگان و سرمایه‌گذاران هنگام بررسی خرید این رمزارزی‌ها ارائه نکند.
۴. این ماده سایر ادعاهای مسئولیت مدنی را طبق قانون ملی مستثنی نمی‌کند.

بخش سوم

مجوز عرضه عمومی توکن های دارایی
و پذیرش آنها برای مبادله در پلتفرم
مبادله برای رمزدارایی ها

مجوز عرضه عمومی توکن‌های دارایی و پذیرش آنها برای مبادله در پلتفرم مبادله برای رمزدارایی‌ها

ماده ۱۵: مجوز

۱. صادرکننده توکن‌های دارایی نباید چنین توکن‌هایی را به مردم عرضه کند یا به دنبال پذیرش این رمزدارایی‌ها برای مبادله باشد، مگر اینکه طبق ماده ۱۹ از سوی مرجع ذیصلاح کشور عضو زادگاه خود مجوز این کار را گرفته باشد.

۲. فقط به اشخاص حقوقی مجوز داده می‌شود که در اتحادیه ثبت شده‌اند.

۳. پاراگراف ۱ در موارد زیر اعمال نمی‌شود:

الف) در طول مدت ۱۲ ماه، میانگین مقدار توکن‌های دارایی از ۵ میلیون یورو بیشتر نشود.

ب) عرضه‌ی عمومی توکن‌های دارایی فقط به سرمایه‌گذاران واجد شرایط داده شود و توکن‌های دارایی فقط توسط چنین سرمایه‌گذاران واجد شرایط قابل نگهداری باشد. با این حال، صادرکنندگان این توکن‌های دارایی باید یک سپیدنامه رمزدارایی تهیه و آن سپیدنامه را به مرجع ذیصلاح کشور عضو کشور خود اطلاع دهند.

۴. بند ۱ در مواردی که صادرکنندگان توکن‌های دارای به عنوان مؤسسه اعتباری مجوز دارند، اعمال نخواهد شد. با این حال این صادرکنندگان باید سپیدنامه رمزارایی را برای تأیید شدن از سوی مرجع ذیصلاح کشور عضو خود تهیه کنند.

۵. مجوز اعطا شده از سوی مرجع ذیصلاح برای کل اتحادیه معتبر خواهد بود و به یک صادرکننده اجازه‌ی عرضه‌ی توکن‌های دارای یا مبادله‌ی این رمزارایی‌ها را می‌دهد که برای آنها مجوز گرفته است. ۶. تأییدیه‌ای که مرجع ذیصلاح برای سپیدنامه‌ی رمزارایی یا سپیدنامه‌ی رمزارایی اصلاح شده‌ی صادرکننده می‌دهد، برای کل اتحادیه معتبر است.

۷. مرجع بانکداری اروپا، با همکاری نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را برای تعیین رویه‌ی تأیید سپیدنامه رمزارایی که در بند ۴ ذکر شده است، تهیه می‌کند. مرجع بانکداری اروپا این استانداردهای فنی نظارتی را تا ... [۱۲ ماه بعد از اجرای این آئین‌نامه] باید به کمیسیون اروپا ارائه کند.

ماده ۱۶: درخواست مجوز

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارای باید درخواست مجوز را به مرجع ذیصلاح کشور عضو خود ارائه دهند.
۲. درخواست مذکور باید شامل تمام اطلاعات زیر باشد:

الف) آدرس صادرکننده متقاضی؛

ب) اساسنامه‌ی شرکت صادرکننده متقاضی؛

ج) برنامه‌ی فعالیت‌ها، و مدل کسب و کاری که صادرکننده متقاضی

قصد دارد آن را دنبال کند؛

د) یک نظر حقوقی مبنی بر اینکه توکن‌های دارای به عنوان ابزار مالی، پول الکترونیکی، سپرده یا سپرده ساختارمند نیستند؛
ه) شرح مفصلی از ترتیبات حاکمیت صادرکننده متقاضی؛

و) هویت اعضای نهاد مدیریت صادرکننده متقاضی؛

ز) اثبات اینکه اشخاص مذکور در بند (و) اعتبار خوبی دارند و از دانش و تجربه مناسب برای مدیریت برخوردارند؛

ح) اثبات اینکه اشخاص حقیقی مالک بیش از ۲۰ درصد سرمایه سهام یا حق رأی هستند یا از هر طریق دیگری بر صادرکننده متقاضی کنترل دارند، از اعتبار و صلاحیت خوبی برخوردارند؛

ط) سپیدنامه رمزارزی؛

ی) سیاست‌ها و رویه‌ها؛

ک) شرح توافق نامه‌های قراردادی با اشخاص ثالث؛

ل) شرح سیاست تدویم کسب و کار صادرکننده متقاضی؛

م) شرح مکانیسم‌های کنترل داخلی و روش‌های مدیریت ریسک؛

ن) شرح روش‌ها و سیستم‌های حفاظت از امنیت، از جمله امنیت سایبری، و محرمانه بودن اطلاعات؛

س) شرح روش صادرکننده متقاضی برای رسیدگی به شکایات؛

۳. متقاضیان مدارک تمام موارد زیر را ارائه کنند:

الف) عدم وجود سوء پیشینه کیفری برای تمام افراد دخیل در مدیریت صادرکننده توکن‌های دارای؛

ب) اینکه اعضای نهاد مدیریت متقاضی صادرکننده توکن‌های دارای دارای دانش، مهارت و تجربه کافی برای مدیریت هستند

و اینکه این افراد باید زمان کافی را برای انجام وظایف خود اختصاص دهند.

۴. مرجع بانکداری اروپا باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را برای تعیین اطلاعاتی که باید در تقاضانامه ذکر شود آماده کند و آن را به کمیسیون اروپا ارائه دهد.

۵. مرجع بانکداری اروپا باید پیش نویس استانداردهای فنی اجرایی را برای ایجاد فرمها، قالبها و رویه‌های استاندارد درخواست مجوز تهیه کند.

ماده ۱۷: محتوا و فرم سپیدنامه رمزدارایی برای توکن‌های دارایی

۱. سپیدنامه رمزدارایی باید مطابق تمام الزامات مندرج در ماده

۴ و شامل تمام اطلاعات زیر باشد:

(الف) شرح مفصلی از ترتیبات حاکمیتی صادرکننده؛

(ب) شرح دقیق ذخیره دارایی‌ها؛

(ج) شرح مفصلی از ترتیبات نگهداری ذخیره دارایی‌ها؛

(د) شرح مفصلی از سیاست سرمایه‌گذاری برای این ذخیره

دارایی‌ها در صورت سرمایه‌گذاری در آنها؛

(ه) اطلاعات دقیق در مورد ماهیت و قابلیت اجرای حقوق دارندگان

رمزدارایی؛

(و) اطلاعات در مورد مکانیسم‌ها برای اطمینان از نقدینگی

توکن‌های دارایی در صورتی که صادرکننده حق مستقیم برای

ذخیره دارایی‌ها ندهد؛

(ز) شرح مفصلی از روند رسیدگی به شکایات؛

(ح) موارد افشای مشخص شده در ضمیمه ۱ و ۲.

۲. سپیدنامه رمزارزی باید شامل خلاصه‌ای باشد که اطلاعات مهم در مورد عرضه‌ی عمومی توکن‌های دارایی یا پذیرش آنها برای مبادله و به خصوص عناصر مهم آنها در آن ذکر شود. قالب و محتوای خلاصه‌ی سپیدنامه رمزارزی باید اطلاعات مناسب درباره‌ی عناصر مهم توکن‌های دارایی را فراهم کند تا خریداران احتمالی این توکن‌ها بتوانند تصمیم آگاهانه‌ای بگیرند.

۳. سپیدنامه رمزارزی دارای تاریخ باشد.

۴. سپیدنامه رمزارزی باید حداقل به یکی از زبانهای رسمی کشور عضو زادگاه یا به زبان رایج در حوزه مالی بین‌المللی تنظیم شود.

۵. سپیدنامه رمزارزی باید در قالب‌های قابل خواندن ماشینی در دسترس قرار گیرد.

۶. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، پس از مشاوره با مرجع بانکداری اروپا، باید پیش‌نویس استانداردهای فنی اجرایی را برای ایجاد فرم‌ها، قالب‌ها و الگوهای استاندارد تهیه کند. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید این استانداردهای فنی اجرایی را تحویل کمیسیون اروپا دهد.

ماده ۱۸: بررسی درخواست مجوز

۱. مراجع ذیصلاح دریافت‌کننده درخواست مجوز، باید طی ۲۰ روز کاری از زمان دریافت تقاضانامه، بررسی کند که آیا تقاضانامه از جمله سپیدنامه رمزارزی کامل است یا خیر. آنها باید فوراً به متقاضی اطلاع دهند که سپیدنامه رمزارزی کامل است یا خیر. در صورتی که سپیدنامه رمزارزی کامل نباشد، آنها باید مهلتی را

تعیین کنند تا صادرکننده متقاضی اطلاعات لازم را ارائه کند.

۲. مراجع ذیصلاح باید طی ۳ ماه از دریافت تقاضانامه، ارزیابی کنند که آیا صادرکننده متقاضی الزامات مندرج در این فصل پیروی می‌کند یا خیر و تصمیم اعطا یا رد مجوز را بگیرد. در طول این سه ماه، مراجع ذیصلاح می‌توانند از صادرکننده متقاضی اطلاعاتی از جمله درباره‌ی سپیدنامه رمزدارایی درخواست کنند.

۳. مراجع ذیصلاح باید پس از سه ماه فوق‌الذکر، پیش‌نویس تصمیم خود را به صادرکننده متقاضی و پیش‌نویس تصمیم خود و تقاضانامه را به مرجع بانکداری اروپا، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و بانک مرکزی اروپا ارائه کنند. زمانی که متقاضی در کشور عضوی مستقر باشد که ارز آن یورو نیست، مراجع ذیصلاح باید با بانک مرکزی آن کشور عضو مشورت کنند.

۴. مرجع بانکداری اروپا، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، بانک مرکزی اروپا (ECB) و در صورت لزوم، یک بانک مرکزی باید ظرف ۲ ماه پس از دریافت پیش‌نویس تصمیم و تقاضانامه، نظر غیر الزام‌آوری در مورد تقاضانامه صادر کند و نظرات غیر الزام‌آور خود را به مرجع ذیصلاح مربوطه منتقل کند. آن مرجع ذیصلاح باید نظرات غیر الزام‌آور و مشاهدات و نظرات صادرکننده متقاضی را در نظر بگیرد.

ماده ۱۹: اعطا یا رد مجوز

۱. مراجع ذیصلاح باید ظرف یک ماه پس از دریافت نظر غیر الزام‌آور فوق‌الذکر، تصمیم کاملاً مستدلی در مورد اعطا یا رد مجوز به صادرکننده متقاضی بگیرند و ظرف ۵ روز کاری، تصمیم را به صادرکنندگان

متقاضی اطلاع دهند.

۲. مراجع ذیصلاح زمانی می‌توانند مجوز را رد کنند که:

الف) نهاد مدیریتی صادرکننده متقاضی تهدیدی برای مدیریت موثر، منطقی و مدبرانه آن، تداوم کسب و کار، و منافع مشتریان و تمامیت بازار باشد.

ب) صادرکننده متقاضی نتواند هیچ یک از الزامات این فصل را برآورده کند؛

ج) مدل کسب و کار صادرکننده متقاضی تهدیدی جدی برای ثبات مالی، انتقال سیاست‌های پولی یا حاکمیت پولی باشد.

۳. مراجع ذیصلاح باید تمام مجوزهای اعطا شده را به مرجع بانکداری اروپا، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و بانک مرکزی اروپا و بانک‌های مرکزی اطلاع دهند. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید اطلاعات زیر را در ثبت رمزدارایی‌ها و ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی شامل کنند:

الف) نام، فرم حقوقی و شناسه شخص حقوقی صادرکننده توکن‌های دارایی؛

ب) نام تجاری، آدرس و وبسایت صادرکننده توکن‌های دارایی؛

ج) سپیدنامه رمزدارایی اصلی یا سپیدنامه رمزدارایی اصلاح شده؛

د) سایر خدمات ارائه شده از سوی صادرکننده توکن‌های دارایی که مشمول این آئین‌نامه نیستند.

ماده ۲۰: لغو مجوز

۱. مراجع ذیصلاح در شرایط زیر باید مجوز صادرکنندگان توکن‌های

دارایی را لغو کنند:

الف) صادرکننده طی ۶ ماه پس از اعطای مجوز از مجوز خود استفاده نکرده باشد؛

ب) صادرکننده از مجوز خود برای ۶ ماه متوالی استفاده نکرده باشد؛

ج) صادرکننده مجوز خود را به شکل نادرست از جمله اظهارات دروغ

در تقاضانامه مجوز یا در سپیدنامه رمزدارایی، بدست آورده باشد؛

د) صادرکننده دیگر شرایطی را که تحت آن مجوز داده شده، نداشته باشد؛

ه) صادرکننده به طور جدی مقررات این فصل را نقض کرده باشد؛

و) طبق قوانین ورشکستگی ملی، تحت طرح توقف یا کاهش فعالیت قرار گرفته باشد؛

ز) صریحاً از مجوز خود صرف نظر کرده یا تصمیم به توقف فعالیت خود گرفته باشد.

۲. مراجع ذیصلاح موارد زیر را باید به مرجع ذیصلاح صادرکننده توکن‌های دارایی مطلع کند:

الف) این واقیعت که یک نهاد شخص ثالث مجوز خود را به عنوان یک موسسه اعتباری، ارائه دهنده خدمات رمزدارایی، یا موسسه پرداخت یا به عنوان یک موسسه پول الکترونیکی از دست داده است؛

ب) این واقیعت که صادرکننده توکن‌های دارایی یا اعضای نهاد مدیریتی آن، مقررات ملی مربوط به پولشویی یا تأمین مالی تروریسم را نقض کرده‌اند.

۳. اگر مراجع ذیصلاح عقیده داشته باشند که حقایق فوق الذکر بر اعتبار

نهاد مدیریت آن صادرکننده اثر می گذارد یا موجب شکست مکانیسم‌های کنترل داخلی شود، باید مجوز را لغو کنند. هنگامی که مجوز لغو می‌شود، صادرکننده توکن‌های دارایی باید طبق ماده ۴۲ رویه را اجرا کند.

ماده ۲۱: اصلاح سپیدنامه رمزارایی منتشر شده برای توکن‌های دارایی

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی همچنین باید هرگونه تغییر در مدل کسب و کار که بر تصمیم خرید دارنده توکن دارایی اثر می گذارد را به مرجع ذیصلاح کشور عضو خود اطلاع دهند. این تغییرات شامل اصلاحات در حاکمیت، ذخیره دارایی‌ها و نگهداری ذخیره دارایی، حقوق دارندگان توکن‌های دارایی، مکانیسم صدور، ایجاد و نابودی توکن‌های دارایی، پروتکل‌های تأیید معاملات توکن‌های دارایی، روش رسیدگی به شکایات و غیره است.

۲. در صورتی که هرگونه تغییر به مرجع ذیصلاح اطلاع داده شده باشد، صادرکننده توکن‌های دارایی باید پیش نویس سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده را تهیه و اطمینان حاصل کند که ترتیب اطلاعاتی سپیدنامه اصلاح شده مطابق سپیدنامه رمزارایی اصلی است. مرجع ذیصلاح باید رسید سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده را طی دو روز کاری پس از دریافت آن تأیید کند. همچنین باید طی ۲۰ روز کاری پس از تأیید رسید تقاضانامه، سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده را تأیید یا رد کند. در طول بررسی سپیدنامه رمزارایی اصلاح شده، مرجع ذیصلاح می‌تواند درخواست اطلاعات بیشتر درباره‌ی سپیدنامه اصلاح

شده کند. زمانی که مرجع ذیصلاح درخواست چنین اطلاعاتی را می‌کند، ۲۰ روز مهلت فراهم کردن اطلاعات در نظر گرفته می‌شود. مرجع ذیصلاح همچنین می‌تواند با مرجع بانکداری اروپا، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و بانک مرکزی اروپا مشورت کند.

۳. در صورت تأیید سپیدنامه رمزدارایی، مرجع ذیصلاح می‌تواند از صادرکننده توکن‌های دارایی بخواهد تا مکانیسم‌هایی برای محافظت و حمایت از دارندگان توکن‌های دارایی در نظر بگیرد و اقدامات اصلاحی مناسبی برای اطمینان از ثبات مالی انجام دهد.

ماده ۲۲: مسئولیت صادرکنندگان توکن‌های دارایی در قبال اطلاعات ارائه شده در سپیدنامه رمزدارایی

۱. در صورتی که صادرکننده توکن‌های دارایی یا نهاد مدیریتی آن ماده ۱۷ را نقض کرده باشد، دارنده این توکن‌های دارایی می‌تواند خسارات ناشی از این نقض را از صادرکننده توکن‌های دارایی یا نهاد مدیریت آن مطالبه کند.

۲. این مسئولیت بر عهده دارندگان توکن‌های دارایی است که شواهدی مبنی بر اینکه صادرکننده ماده ۱۷ را نقض کرده ارایه کند.

۳. دارنده توکن‌های دارایی به جز در موارد زیر نمی‌تواند بابت اطلاعات ارایه شده در خلاصه ادعای خسارت کند:

(الف) خلاصه گمراه کننده، نادرست یا متناقض باشد؛

(ب) خلاصه، اطلاعات مهم را برای کمک به مصرف‌کنندگان و سرمایه‌گذاران هنگام بررسی خرید این توکن‌های دارایی، ارائه ندهد

تعهدات همه صادر کنندگان توکن‌های دارایی
ماده ۲۳: تعهد به اقدام صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای به نفع
دارندگان توکن‌های دارایی

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید:
الف) صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای عمل کنند؛
ب) با دارندگان توکن‌های دارایی به شکل منصفانه و شفاف
ارتباط برقرار کنند؛
۲. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید به نفع دارندگان این
توکن‌ها عمل کنند و با آنها رفتار یکسان داشته باشند.

ماده ۲۴: انتشار سپیدنامه رمزداری و ارتباطات بازاریابی

صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید سپیدنامه رمزداری اصلی و
سپیدنامه رمزداری اصلاح شده و ارتباطات بازاریابی را در وب سایت
خود منتشر کنند. سپیدنامه رمزداری تأیید شده باید تا زمانی که
توکن‌های دارایی در اختیار عموم قرار دارند، در وب سایت صادرکننده
در دسترس باشد.

ماده ۲۵: ارتباطات بازاریابی

۱. هرگونه ارتباطات بازاریابی باید مشخص، منصفانه، شفاف و
غیرگمراه کننده باشد، اطلاعات موجود در ارتباطات بازاریابی باید
با اطلاعات موجود در سپیدنامه رمزداری مطابقت داشته باشد و در
ارتباطات بازاریابی باید به وضوح ذکر شود که سپیدنامه رمزداری
منتشر شده است و آدرس وب سایت صادرکننده رمزداری را نشان دهد.

۲. در صورتی که هیچگونه ادعای مستقیم یا حق بازخريد به تمام دارندگان توکن‌های دارایی اعطا نشده باشد، در ارتباطات بازاریابی باید صریح و روشن ذکر شود که تمام دارندگان توکن‌های دارایی ادعایی در مورد ذخیره دارایی ندارند یا نمی‌توانند آن دارایی‌های ذخیره را در هر زمان با صادرکننده بازخريد کنند.

ماده ۲۶: ارائه اطلاعات به دارندگان توکن‌های دارایی

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید حداقل هر ماه دقیق و شفاف میزان توکن‌های دارایی و ارزش و ذخیره دارایی‌ها را در وب سایت خود افشا کنند.

۲. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید در اسرع وقت و دقیق و شفاف نتیجه بازرسی ذخیره دارایی‌ها را در وب سایت خود افشا کنند.

۳. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید هر رویدادی که بر ارزش توکن‌های دارایی یا ذخیره دارایی‌ها تأثیر زیادی می‌گذارد، در وب سایت خود افشا کنند.

ماده ۲۷: روش رسیدگی به شکایات

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید رویه‌های کارآمد و شفافی برای رسیدگی سریع، عادلانه به شکایات دریافت شده از دارندگان توکن‌های دارایی داشته باشند.

۲. دارندگان توکن‌های دارایی می‌توانند شکایات خود را بدون هزینه به صادرکنندگان توکن‌های دارایی خود ارائه دهند.

۳. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید قالب و فرمتی برای شکایات در

اختیار مشتریان بگذارند و باید تمام شکایات دریافتی و اقداماتی که در پاسخ انجام شده ثبت کنند.

۴. صادرکنندگان توکن‌های دارای باید تمام شکایات را به موقع و عادلانه بررسی و نتیجه‌این تحقیقات را به دارندگان توکن‌های دارای خود ابلاغ کنند.

۵. مرجع بانکداری اروپا باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را برای مشخص کردن الزامات، قالب‌ها و روشهای رسیدگی به شکایات تهیه کند.

ماده ۲۸: پیشگیری، شناسایی، مدیریت و افشای تعارض منافع

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارای باید سیاست‌ها و رویه‌های کارآمد را برای جلوگیری، شناسایی، مدیریت و افشای تعارض منافع بین خود و افراد ذیل اجرا کنند:

الف) سهامداران آنها؛

ب) اعضای نهاد مدیریتی آنها؛

ج) کارمندان آنها؛

د) اشخاص حقیقی که مالک بیش از ۲۰ درصد از سرمایه سهام یا حق رأی هستند یا بر صادرکننده مذکور کنترل دارند؛

ه) دارندگان توکن‌های دارای؛

و) هر شخص ثالثی که یکی از وظایف مندرج در ماده ۳۰ (۵) را انجام دهد؛

ز) هر شخص حقوقی یا حقیقی که در ماده ۳۵ (۳) ذکر شده است.

صادرکنندگان توکن‌های دارای باید تمام مراحل مناسب را برای

پیشگیری، شناسایی، مدیریت و افشای تعارض‌های منافع ناشی از

- مدیریت و سرمایه گذاری ذخیره دارایی‌ها انجام دهند.
۲. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید دارندگان توکن‌های دارایی را از ماهیت کلی و منابع تعارض منافع و اقدامات انجام شده برای کاهش آنها مطلع سازند.
 ۳. این افشای اطلاعات باید در وب سایت صادرکننده توکن‌های دارایی انجام شود.
 ۴. این افشای اطلاعات باید آنقدر دقیق باشد که دارندگان توکن‌های بتوانند در مورد توکن‌های دارایی تصمیم آگاهانه بگیرند.
 ۵. مرجع بانکداری اروپا باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را تهیه کند.

ماده ۲۹: ارائه اطلاعات به مراجع ذیصلاح

صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید هرگونه تغییر در نهاد مدیریت خود را به مراجع ذیصلاح خود اطلاع دهند.

ماده ۳۰: ترتیبات حاکمیت

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید ترتیبات حاکمیتی قوی و فرآیندهای کارآمدی برای شناسایی، مدیریت، نظارت و گزارش خطرات و سازوکارهای کنترل داخلی داشته باشند.
۲. اعضای نهاد مدیریت صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید اعتبار و صلاحیت خوبی برای انجام وظایف خود و اطمینان از مدیریت صحیح و محتاطانه داشته باشند.
۳. اشخاص حقیقی که مالک بیش از ۲۰ درصد سهام سهام یا حق رأی

هستند یا بر این صادرکنندگان کنترل دارند، باید از اعتبار و صلاحیت لازم برخوردار باشند.

۴. اشخاص مذکور در بندهای ۲ یا ۳ نباید به جرایم مربوط به پولشویی یا تأمین مالی تروریسم یا سایر جرایم مالی محکوم شده باشند.

۵. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید سیاست‌ها و رویه‌هایی را برای پیروی از این آئین‌نامه اتخاذ کنند.

۶. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید از سیستم‌ها، منابع و رویه‌های مناسب برای اطمینان از عملکرد مداوم و منظم خدمات و فعالیت‌های خود استفاده کنند.

۷. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید منابع ریسک عملیاتی را شناسایی کنند و از طریق توسعه سیستم‌ها، کنترل‌ها و رویه‌های مناسب، این خطرات را به حداقل برسانند.

۸. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید یک سیاست تداوم کسب و کار ایجاد کنند تا از حفظ داده‌ها و عملکردهای اساسی و فعالیت‌هایشان حاصل کند، یا در صورتی که امکان حفظ آنها نباشد، این داده‌ها را بازیابی کند.

۹. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید مکانیسم‌های کنترل داخلی و روش‌های کارآمدی برای ارزیابی ریسک و مدیریت ریسک داشته باشند.

۱۰. صادرکنندگان رمزدارایی‌ها با پشتوانه دارایی باید سیستم‌ها

و رویه‌هایی برای حفاظت از امنیت، محرمانه بودن اطلاعات داشته باشند. این سیستم‌ها باید داده‌ها و اطلاعاتی که در جریان فعالیت صادرکنندگان جمع‌آوری و تولید شده‌اند، ثبت و محافظت کنند.

۱۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید اطمینان حاصل کنند که به طور

منظم توسط حسابرسی مستقل حسابرسی می‌شوند.

۱۲. مرجع بانکداری اروپا باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را درباره‌ی ابزارهای نظارتی برای ریسک‌ها، مکانیسم کنترل داخلی، برنامه تداوم کسب و کار و حسابرسی‌ها تهیه کند و آن را به کمیسیون اروپا تحویل دهد.

ماده ۳۱: الزامات داشتن تنخواه

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید همیشه وجوهی معادل ۳۵۰ هزار یورو، یا ۲ درصد از میانگین ذخیره دارایی‌ها داشته باشند.

۲. وجوه ذکر شده در بند ۱ باید شامل سرمایه اصلی باشد.

۳. مراجع ذیصلاح کشورهای عضو زادگاه می‌توانند صادرکنندگان توکن‌های دارایی را ملزم به نگهداری ۲۰ درصد بیشتر یا کمتر از مقادیر بند ۱ کنند، در صورتی که ارزیابی موارد زیر ریسک بالاتر یا پایین تر را نشان دهد:

- الف) ارزیابی فرآیندهای مدیریت ریسک و مکانیسم‌های کنترل داخلی صادرکننده توکن‌های دارایی؛
- ب) کیفیت و فراریت ذخایر دارایی؛
- ج) انواع حقوقی که صادرکننده توکن‌های دارایی به دارندگان این توکن‌ها اعطا کرده؛
- د) ریسک‌های ناشی از سیاست سرمایه‌گذاری بر ذخایر دارایی، در صورتی که ذخایر دارایی سرمایه‌گذاری شده باشند؛
- ه) ارزش و تعداد معاملات انجام شده با توکن‌های دارایی؛
- و) اهمیت بازاریابی که توکن‌های دارایی در آنها عرضه شده‌اند؛

ز) ارزش بازاری توکن‌های دارایی.

۴. مرجع بانکداری اروپا، با همکاری نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، باید پیش‌نویس استانداردهای فنی نظارتی را تهیه و موارد زیر را مشخص کند:

الف) روش محاسبه وجوه مندرج در بند ۱؛

ب) روش و بازه زمانی صادرکننده توکن‌های دارایی برای رعایت الزامات مندرج در بند ۳.

ج) معیارهای نیاز به کمتر یا بیشتر بودن وجوه مندرج در بند ۳.

مرجع بانکداری اروپا باید این استانداردهای فنی نظارتی را تحویل کمیسیون اروپا دهد.

ذخیره دارایی‌ها

ماده ۳۲: تعهد داشتن ذخیره دارایی و مدیریت آن

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید همیشه ذخیره دارایی داشته باشند.

۲. صادرکنندگانی که دو یا چند دسته توکن دارایی به مردم عرضه می‌کنند، باید ذخیره دارایی جداگانه‌ای را برای هر دسته از توکن‌ها نگهداری و به‌طور جداگانه مدیریت کنند. صادرکنندگانی که یک نوع توکن دارایی عرضه می‌کنند باید تنها یک ذخیره دارایی برای آن نوع دسته توکن داشته باشند.

۳. نهادهای مدیریتی صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید از مدیریت موثر و دقیق ذخیره دارایی اطمینان حاصل کنند. صادرکنندگان باید مطمئن شوند ایجاد و نابودی توکن‌های دارایی همیشه مطابق با افزایش

یا کاهش ذخیره دارایی‌هاست و این افزایش یا کاهش برای اجتناب از تأثیرات زیان بار بر بازار دارایی‌ها به درستی مدیریت می‌شود.

۴. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید سیاست دقیق و روشنی داشته باشند که مکانیسم تثبیت این توکن‌ها را توصیف می‌کند. این سیاست باید نوع دارایی و تخصیص دقیق دارایی‌هایی که در ذخیره داری‌ها شامل شده‌اند شرح دهد، دارایی‌های مرجع توکن‌های دارایی را فهرست کند، شامل ارزیابی دقیق ریسک‌ها باشد، رویه ایجاد و نابودی توکن‌ها و نتیجه‌ی این تولید و نابودی را شرح دهد، و روند خرید توکن‌های دارایی را توضیح دهد.

۵. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید هر شش ماه درخواست یک حسابرسی مستقل از ذخیره دارایی کنند.

ماده ۳۳: نگهداری ذخیره دارایی‌ها

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید سیاست‌ها و رویه‌های نگهداری را تعیین، حفظ و اجرا کنند تا مطمئن شوند ذخیره دارایی‌ها از دارایی‌های صادرکنندگان تفکیک شده است. صادرکنندگان توکن‌های دارایی که دو یا چند دسته توکن دارایی در اتحادیه صادر می‌کنند باید سیاست نگهداری برای هر ذخیره دارایی داشته باشند. صادرکنندگانی که یک دسته توکن دارایی صادر می‌کنند باید تنها یک سیاست نگهداری داشته باشند.

۲. ذخیره دارایی‌های دریافتی در ازای توکن‌های دارایی باید حداکثر ۵ روز کاری پس از صدور توکن‌های دارایی توسط یک مؤسسه اعتباری و یا ارائه دهنده خدمات رمزارایی مجاز نگهداری شوند.

۳. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید انتخاب، انتصاب و بررسی مؤسسات اعتباری و ارائه‌دهندگان رمزدارایی به عنوان حافظان ذخیره دارایی نهایت مهارت و دقت خود را به کار گیرند. آنها باید مطمئن شوند که این مؤسسات و ارائه‌دهندگان تخصص و اعتبار کافی دارند. سیاست‌ها و رویه‌های نگهداری بند ۱ باید معیارهای انتصاب مؤسسات اعتباری یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی به عنوان متولی ذخیره دارایی و روش بررسی این انتصاب را مشخص کنند. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید انتصاب مؤسسات اعتباری یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی را به عنوان حافظان ذخیره دارایی به طور منظم بررسی کنند.

۴. ذخیره دارایی که به نمایندگی از صادرکنندگان توکن‌های دارایی نگهداری می‌شوند، به شکل زیر به مؤسسات اعتباری یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی‌ها که طبق بند ۳ تعیین شده‌اند، سپرده می‌شود:

الف) مؤسسات اعتباری باید ارزش‌های فیات نگهداری کنند؛

ب) مؤسسات اعتباری باید ابزارهای مالی را نگهداری کنند که می‌توانند در حسابی ثبت شوند؛

ج) ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید رمزدارایی‌های مشمول در ذخیره دارایی یا وسایل دسترسی به این رمزدارایی‌ها را به شکل کلید رمزنگاری خصوصی نگهداری کنند؛

د) برای سایر دارایی‌ها، مؤسسات اعتباری باید مالکیت صادرکنندگان توکن‌های دارایی را تأیید کنند و ثبتي از آن دارایی‌های ذخیره نگه دارند.

۵. انتصاب یک مؤسسه اعتباری یا ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی به عنوان

متولی ذخیره دارایی طبق بند ۳ با یک قرارداد کتبی انجام می‌شود. در این قرارداد باید جریان اطلاعات لازم به صادرکنندگان توکن‌های دارایی و مؤسسات اعتباری و ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی ذکر شود. ۶. مؤسسات اعتباری و ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که به عنوان متولی منصوب شده‌اند باید صادقانه، منصفانه، حرفه‌ای، مستقل و به نفع صادرکننده توکن‌های دارایی و دارندگان این توکن‌ها عمل کنند.

۷. مؤسسات اعتباری و ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که به عنوان متولی منصوب شده‌اند، فعالیت‌هایی نباید انجام دهند که ممکن است موجب تعارض منافع بین آن صادرکنندگان، دارندگان توکن‌های دارایی و خودشان شود، مگر آنکه تمام شرایط زیر برقرار باشد: الف) مؤسسات اعتباری یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی وظایف نگهداری خود را از وظایف متناقض جدا و تفکیک کنند.

ب) صادرکننده توکن‌های دارایی تعارض منافع را به درستی شناسایی، مدیریت، نظارت و به دارندگان توکن‌های دارایی افشا کند. ۸. در مورد از دست رفتن ابزار مالی یا رمزارایی، مؤسسه اعتباری یا ارائه‌دهنده خدمات رمزارایی که آن ابزار مالی یا رمزارایی را از دست داده باید ابزار مالی یا رمزارایی از همان نوع یا معادل ارزش همان را به صادرکننده توکن‌های دارایی برگرداند.

ماده ۳۴: سرمایه‌گذاری ذخیره دارایی‌ها

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی که بخشی از ذخیره دارایی را سرمایه‌گذاری می‌کنند، باید این دارایی‌ها را در ابزارهای مالی نقد با

حداقل ریسک بازار سرمایه گذاری کنند. این سرمایه گذاری‌ها باید بتوانند به سرعت و با حداقل تأثیر منفی بر قیمت نقدینه شوند.

۲. ابزارهای مالی که ذخیره دارایی در آنها سرمایه گذاری می‌شود، باید نگهداری شوند.

۳. تمام سود و زیان‌ها و هرگونه ریسک عملیاتی که ناشی از سرمایه گذاری ذخیره دارایی باشد، بر عهده صادرکننده توکن‌های دارایی است.

۴. مرجع بانکداری اروپا پس از مشورت با نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و سیستم بانک‌های مرکزی اروپا، باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را تهیه کند که در آن ابزارهای مالی که می‌توانند نقد در نظر گرفته شوند و حداقل ریسک بازار را دارند مشخص شود. سپس مرجع بانکداری اروپا باید این استانداردها را به کمیسیون اروپا تحویل دهد.

ماده ۳۵: حقوق صادرکنندگان توکن‌های دارایی یا مربوط به ذخیره دارایی

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید سیاست‌ها و رویه‌های شفاف و دقیقی درباره‌ی حقوق دارندگان توکن‌های دارایی ایجاد، حفظ و اجرا کنند.

۲. زمانی که حقوقی به دارندگان توکن‌های دارایی اعطا می‌شود، صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید سیاستی ایجاد کنند که شامل شرایط دارندگان توکن‌های دارایی برای استفاده از این حقوق، مکانیسم‌ها و رویه‌های اطمینان از بازخرید توکن‌های دارایی، ارزشیابی و اصول ارزشیابی توکن‌های دارایی و ذخیره دارایی، شرایط

تسویه حساب هنگام استفاده از این حقوق و حق الزحمه‌ای که صادرکنندگان توکن‌های دارایی می‌گیرند باشد.

۳. زمانی که صادرکنندگان توکن‌های دارایی به همه دارندگان توکن‌های دارایی حقوقی اعطا نکنند، در سیاست‌ها و رویه‌های دقیق باید مشخص شود چه اشخاص حقیقی یا حقوقی از چنین حقوقی برخوردارند. این سیاست‌ها و رویه‌های دقیق باید شرایط اعمال حقوق و الزامات و تعهدات آن اشخاص را مشخص کنند.

۴. صادرکنندگان توکن‌های دارایی که به تمام دارندگان این توکن‌ها حقوقی اعطا نمی‌کنند، باید سازوکارهایی برای اطمینان از نقدینگی توکن‌های دارایی ایجاد کنند. برای این منظور، آنها باید توافق نامه کتبی با ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی مجاز داشته باشند. زمانی که ارزش بازاری توکن‌های دارایی با ارزش دارایی‌های مرجع یا ذخیره دارایی تفاوت قابل توجهی داشته باشد، دارندگان توکن‌های دارایی باید حق بازخرید رمزدارایی‌ها را از صادرکننده رمزدارایی داشته باشند. در این صورت، هزینه‌ی این بازخرید باید با هزینه‌هایی که صادرکننده توکن‌های دارایی متحمل شده متناسب باشد.

۵. مرجع بانکداری اروپا باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را تهیه کند و در آن موارد زیر را مشخص کند:

(الف) تعهدات ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی برای اطمینان از نقدینگی توکن‌های دارایی؛

(ب) تغییرات ارزش حق مستقیم بازخرید از صادرکننده توکن‌های دارایی را می‌دهد؛

ماده ۳۶: ممنوعیت بهره

صادرکنندگان توکن‌های دارایی یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی، نباید هیچ سود یا بهره‌ای بابت مدت زمانی که دارنده توکن‌های دارایی، آن‌ها را نگهداری می‌کند در نظر بگیرند.

اکتساب صادرکنندگان توکن‌های دارایی

ماده ۳۷: ارزیابی اکتساب صادرکنندگان توکن‌های دارایی

۱. هر شخص حقیقی یا حقوقی که قصد دارد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در صادرکننده توکن‌های دارایی سهام داشته باشد یا آن را افزایش دهد تا به حق رأی یا بیش از ۱۰، ۲۰، ۳۰ یا ۵۰ درصد سرمایه برسد، یا صادرکننده توکن‌های دارایی تابعه آن شود، باید به صورت کتبی مرجع ذیصلاح آن صادرکننده را مطلع کند و اندازه سهام و اطلاعات موردنیاز از سوی استانداردهای فنی نظارتی کمیسیون اروپا را بیان کند.

۲. هر شخص حقیقی یا حقوقی که تصمیم بگیرد سهام خود را در صادرکننده توکن‌های دارایی بفروشد، اول باید به صورتی کتبی مرجع ذیصلاح را مطلع کند و اندازه آن سهام را ذکر کند.

۳. مراجع ذیصلاح باید ظرف دو روز کاری پس از دریافت اطلاعاتی، این رسید کتبی را تأیید کنند.

۴. مراجع ذیصلاح باید اکتساب موردنظر و اطلاعات لازم را ظرف ۶۰ روز کاری از تاریخ تأیید کتبی رسید مندرج در بند ۳ ارزیابی کنند. هنگام تأیید اطلاعاتی، مراجع ذیصلاح باید به افراد تاریخ نهایی شدن ارزیابی را ابلاغ کنند.

۵. هنگام انجام ارزیابی، مراجع ذیصلاح می‌توانند اطلاعات تکمیلی دیگری را که برای ارزیابی لازم است از افراد ذکر شده در بند ۱ بخواهند. این درخواست باید قبل از نهایی شدن ارزیابی انجام شود. چنین درخواست‌هایی باید به صورت کتبی باشند و اطلاعات موردنیاز را ذکر کنند. مراجع ذیصلاح باید تا زمانی که اطلاعات اضافی را دریافت نکرده‌اند، ارزیابی را متوقف کنند اما این زمان نباید بیشتر از ۲۰ روز کاری باشد. هر گونه درخواست دیگری از سوی مراجع ذیصلاح برای اطلاعات بیشتر یا تبیین اطلاعات دریافتی نباید به وقفه در ارزیابی منجر شود.

۶. پس از تکمیل ارزیابی، مراجع ذیصلاح که تصمیم به مخالفت با اکتساب مورد نظر گرفته‌اند، ظرف دو روز کاری باید اشخاص مذکور در بند ۱ را مطلع می‌کنند. در این اطلاعیه باید دلایل مخالفت ذکر شود. ۷. در مواردی که مراجع ذیصلاح با اکتساب مخالفت نکنند، اکتساب یا واگذاری مورد نظر تأیید شده تلقی می‌شود.

۸. مرجع ذیصلاح می‌تواند یک مدت زمان حداکثر را برای انجام خرید یا اکتساب تعیین کند و در صورت لزوم آن مدت را تمدید کند.

ماده ۳۸: محتوای ارزیابی اکتساب‌های صادرکنندگان توکن‌های دارایی

۱. هنگام انجام ارزیابی، مقامات ذیصلاح باید شایستگی افراد مندرج در بند (۱) ماده ۳۷ و درستی اکتساب مورد نظر را در برابر معیارهای زیر بررسی کنند:

الف) اعتبار اشخاص ذکر شده در ماده ۳۷ (۱):

- ب) اعتبار و تجربه‌ی هر شخصی که کسب و کار صادرکننده توکن دارایی را اداره می‌کند؛
- ج) شایستگی مالی اشخاص ذکر شده در ماده ۳۷(۱)؛
- د) اینکه آیا صادرکننده توکن‌های دارایی می‌تواند قوانین این فصل را رعایت کند یا خیر؛
- ه) اینکه آیا این ظن وجود دارد که پولشویی یا تأمین مالی تروریسم در حال انجام است یا خیر.
۲. مراجع ذیصلاح فقط زمانی می‌توانند با اکتساب مخالفت کنند که دلایل منطقی وجود داشته باشد یا اطلاعات ارائه شده ناقص یا نادرست باشد.
۳. کشورهای عضو نباید هیچ شرطی در رابطه با میزان سهامی که باید کسب شود اعمال کند و یا به مراجع ذیصلاح اجازه‌ی بررسی اکتساب پیشنهادی را از نظر نیازهای اقتصادی بازار بدهد.
۴. مرجع بانکداری اروپا باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را برای تهیه‌ی لیستی جامع از اطلاعات لازم برای انجام تهیه کند و این استانداردهای فنی را تا ۱۲ ماه پس از لازم الاجرا شدن این آیین‌نامه به کمیسیون اروپا تحویل دهد.

توکن‌های دارایی مهم

- ماده ۳۹: دسته بندی توکن‌های دارایی به عنوان توکن‌های دارایی مهم
۱. مرجع بانکداری اروپا توکن‌های دارایی را بر اساس معیارهای زیر به عنوان توکن‌های دارایی مهم دسته بندی می‌کند:

الف) اندازه پایگاه مشتری تبلیغ کنندگان توکن‌های دارایی، سهامداران صادرکننده توکن‌های دارایی.
ب) ارزش توکن‌های دارایی یا ارزش بازاری آنها؛
ج) تعداد و ارزش معاملات توکن‌های دارایی؛
د) اندازه ذخیره دارایی صادرکننده توکن‌های دارایی؛
ه) اهمیت فعالیت‌های مرزی صادرکننده توکن‌های دارایی؛
و) ارتباط متقابل با سیستم مالی.

۲. مراجع ذیصلاح باید به طور سالیانه اطلاعات مربوط به معیارهای ذکر شده در بند ۱ را به مرجع بانکداری اروپا ارائه دهند.

۳. زمانی که مرجع بانکداری اروپا عقیده دارد که توکن‌های دارایی معیارها را برآورده می‌کنند، پیش نویس تصمیم خود را آماده می‌کند و آن تصمیم را به صادرکنندگان آن توکن‌های دارایی و مرجع ذیصلاح کشور عضو صادرکننده ابلاغ می‌کند. قبل از تصمیم نهایی، مرجع بانکداری اروپا باید به صادرکنندگان این توکن‌های دارایی و مراجع ذیصلاح آنها فرصت ارایه‌ی نظر کتبی بدهد و آن نظرات و مشاهدات را در نظر بگیرد.

۴. مرجع بانکداری اروپا ظرف سه ماه پس از اطلاعیه، تصمیم نهایی خود را در مورد اینکه آیا توکن دارایی مهم است یا خیر بگیرد و فوراً صادرکنندگان این توکن‌های دارایی و مراجع ذیصلاح آنها را از این تصمیم مطلع کند.

۵. مسئولیت نظارت بر صادر کنندگان توکن‌های دارایی مهم یک ماه پس از اطلاعیه تصمیم مندرج در بند ۴ به مرجع بانکداری اروپا واگذار خواهد شد. برای اطمینان از انتقال و واگذاری این مسئولیت‌های

نظارتی، مرجع بانکداری اروپا و مرجع ذیصلاح باید باهم همکاری کنند. ۶. کمیسیون اروپا این قدرت را دارد تا برای تعیین معیارهای مهم بودن توکن دارایی، اقدامات تفویض شده را اتخاذ کند و آستانه‌ی معیارهای بند (۱)، محتوا و قالب اطلاعات ارائه شده از سوی مراجع ذیصلاح به مرجع بانکداری اروپا و رویه و بازه زمانی تصمیماتی که مرجع بانکداری اروپا می‌گیرد را مشخص کند.

ماده ۴۰: دسته بندی اختیاری توکن‌های دارایی به عنوان توکن‌های دارایی مهم

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی متقاضی ممکن است در درخواست مجوز خود نشان دهند که مایلند توکن‌های دارایی خود را به عنوان توکن‌های دارایی مهم دسته بندی کنند. در این صورت، مرجع ذیصلاح باید فوراً این درخواست صادرکننده را به اطلاع مرجع بانکداری اروپا برساند. برای اینکه توکن‌های دارایی مهم دسته بندی شوند، صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید نشان دهند که توکن‌ها حداقل سه معیار ماده ۳۹ بند ۱ را برآورده می‌کنند.

۲. زمانی که مرجع بانکداری اروپا عقیده دارد که توکن‌های دارایی معیارها را برآورده می‌کنند، باید پیش نویس تصمیم خود را آماده کند و این تصمیم را به اطلاع مرجع ذیصلاح کشور عضو صادرکننده متقاضی برساند.

۳. در صورتی که بر اساس برنامه عملیاتی، مرجع بانکداری اروپا عقیده داشته باشد که توکن‌های دارایی معیارها را برآورده نمی‌کنند، باید پیش نویس تصمیم خود را برای این منظور تهیه کند و آن

پیش نویس تصمیم را به صادرکننده متقاضی و مرجع ذیصلاح کشور عضو صادرکننده متقاضی تحویل دهد. مرجع بانکداری اروپا باید به صادرکننده متقاضی و مرجع ذیصلاح کشور عضو آن فرصت ارائه‌ی نظرات و مشاهدات کتبی را قبل از گرفتن تصمیم نهایی دهد. مرجع بانکداری اروپا باید این نظرات و مشاهدات را مدنظر قرار دهد.

۴. مرجع بانکداری اروپا ظرف سه ماه پس از اطلاعیه، باید تصمیم نهایی خود را در مورد اینکه آیا توکن دارایی، یک توکن دارایی مهم است یا خیر بگیرد.

۵. زمانی که توکن‌های دارایی به عنوان توکن دارایی مهم دسته بندی شده‌اند، مسئولیت نظارت باید در تاریخی که تصمیم اعطای مجوز گرفته شده به مرجع بانکداری اروپا واگذار شود.

ماده ۴۱: تعهدات خاص صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم باید سیاست پاداشی را اتخاذ، اجرا و حفظ کنند که مدیریت ریسک صحیح و موثر این صادرکنندگان را موجب می‌شود و انگیزه‌ای برای کاهش استانداردهای ریسک ایجاد نمی‌کند.

۲. صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم باید مطمئن شوند این توکن‌ها می‌توانند توسط ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری مجاز نگهداری شوند.

۳. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید نیاز نقدینگی را برای پاسخگویی به درخواست‌های بازخرید یا اعمال حقوق دارندگان توکن‌های دارایی ارزیابی و نظارت کنند. برای این منظور، صادرکنندگان باید رویه‌ها و سیاست مدیریت نقدینگی داشته باشند.

۴. درصد ذکر شده در بند ۱ ماده ۳۱ باید ۳ درصد میانگین مقدار ذخیره دارایی برای صادرکنندگان توکن‌های دارایی تعیین شود.

۵. زمانی که چندین صادرکننده، توکن دارایی یکسانی را عرضه می‌کنند که مهم دسته بندی شده، هریک از آن صادرکنندگان تحت الزامات مشخص شده در بندهای ۱ تا ۴ این ماده قرار می‌گیرند.

۶. مرجع بانکداری اروپا، با همکاری نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را تهیه کند که حداقل محتوای ترتیبات حاکمیت درباره‌ی سیاست پاداش و رویه و بازه زمانی صادرکننده برای رعایت الزامات وجوه خود را بیان کند. سپس مرجع بانکداری اروپا باید این استانداردهای فنی را تا ۱۲ ماه بعد از لازم الاجرا شدن این آئین‌نامه به کمیسیون اروپا تحویل دهد.

کاهش یا توقف فعالیت

ماده ۴۲: کاهش یا توقف فعالیت

۱. صادرکنندگان توکن‌های دارایی باید برنامه و طرحی مناسب برای کاهش فعالیت‌های خود تحت قانون ملی از جمله تداوم یا ادامه‌ی فعالیت‌های مهم داشته باشند. این برنامه باید توانایی صادرکننده توکن‌های دارایی برای کاهش فعالیت بدون آسیب اقتصادی به دارندگان توکن‌ها یا ثبات بازارهای ذخیره دارایی نشان دهد.
۲. این برنامه باید شامل سیستم‌ها، رویه‌ها و ترتیبات‌های قراردادی باشد تا اطمینان حاصل شود که عواید حاصل از فروش دارایی‌های ذخیره باقیمانده به دارندگان توکن‌های دارایی پرداخت می‌شود.
۳. این برنامه باید مرتباً بررسی و به روزرسانی شود.

بخش چهارم

توکن های پول الکترونیک

بخش چهارم

توکن‌های پول الکترونیکی

الزاماتی که تمام صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی باید رعایت کنند

ماده ۴۳: مجوز

۱. هیچ توکن پول الکترونیکی به مردم عرضه نمی‌شود یا در معامله پذیرفته نمی‌شود مگر اینکه صادرکننده این توکن‌های پول الکترونیکی: الف) به عنوان یک مؤسسه اعتباری یا مؤسسه پول الکترونیکی مجوز داشته باشد؛

ب) الزامات مؤسسه پول الکترونیکی ذکر شده در فصل ۲ و ۳ دستورالعمل EC/110/2009 را رعایت کند؛

ج) سپیدنامه رمزارایی را که به مرجع صالح داده شده منتشر کند. ۲. بند ۱ در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف) توکن‌های پول الکترونیکی که توسط سرمایه‌گذاران واجد شرایط به بازار عرضه، توزیع و نگهداری می‌شوند و فقط توسط سرمایه‌گذاران واجد شرایط می‌توانند نگهداری شوند؛

ب) اگر میانگین مبلغ توکن‌های پول الکترونیکی در مدت ۱۲ ماه از ۵ میلیون یورو فراتر نرود.

ماده ۴۴: صدور و قابلیت باز خرید توکن های پول الکترونیکی

۱. تنها الزامات زیر در مورد صدور و باز خرید توکن های پول الکترونیکی برای صادرکنندگان توکن های پول الکترونیکی اعمال می شود.
۲. دارندگان توکن های پول الکترونیکی از صادرکننده این توکن ها می توانند مدعی شوند. هرگونه توکن پول الکترونیکی که به همه دارندگان حق مطالبه ندهد، ممنوع است.
۳. صادرکنندگان این قبیل پول های الکترونیکی باید توکن های پول الکترونیکی را به ارزش اسمی و با رسید صادر کنند.
۴. بنا به درخواست دارنده توکن های پول الکترونیکی، صادرکننده مربوطه باید هر لحظه و با ارزش اسمی ارزش پولی توکن های پول الکترونیکی را که برای دارندگان توکن های پول الکترونیکی نگهداری می شود، به صورت نقدی یا اعتباری باز خرید کند.
۵. صادرکنندگان توکن های پول الکترونیکی باید شرایط باز خرید، از جمله هرگونه هزینه مربوط به آن را در سپیدنامه رمزدارایی ذکر کنند.
۶. باز خرید تنها در صورتی که در سپیدنامه رمزدارایی قید شده باشد، مستلزم پرداخت هزینه است. این هزینه متناسب با هزینه های واقعی صادرکنندگان توکن های پول الکترونیکی خواهد بود.
۷. زمانی که صادرکنندگان توکن های پول الکترونیکی درخواست های باز خرید قانونی دارندگان توکن های پول الکترونیکی را در مدت زمان مشخص شده در سپیدنامه رمزدارایی انجام ندهند، تعهد مندرج در بند ۳ برای هر شخص ثالث بعدی که با صادرکنندگان توکن الکترونیکی توافق نامه قراردادی داشته اعمال می شود، یعنی اشخاصی که از حفاظت وجوه دریافتی صادرکنندگان توکن پول الکترونیکی در ازای

توکن‌ها اطمینان حاصل می‌کنند و اشخاص حقیقی یا حقوقی مسئول توزیع توکن‌های پول الکترونیکی از طرف صادرکنندگان آنها.

ماده ۴۵: ممنوعیت بهره و سود

هیچ صادرکننده توکن پول الکترونیکی یا ارائه دهنده خدمات رمزارزایی نباید در رابطه با مدت زمانی که دارنده توکن پول الکترونیکی آنها را نگهداری می‌کند، سود یا بهره بدهد.

ماده ۴۶: محتوا و فرم سپیدنامه رمزارزایی برای توکن‌های پول الکترونیکی

۱. قبل از عرضه عمومی توکن‌های پول الکترونیکی در اتحادیه اروپا یا درخواست پذیرش این توکن‌ها برای مبادله، صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی باید سپیدنامه رمزارزایی را در وب سایت خود منتشر کند.
۲. سپیدنامه رمزارزایی باید شامل کلیه اطلاعات زیر باشد:

الف) شرح صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی؛
ب) شرح مفصلی از پروژه صادرکننده و مشارکت کنندگان اصلی طراحی و توسعه پروژه؛

ج) اینکه آیا سپیدنامه رمزارزایی مربوط به عرضه توکن‌های پول الکترونیکی به مردم یا پذیرش این توکن‌ها برای مبادله است یا خیر؛
د) شرح مفصلی از حقوق و تعهدات مربوط به توکن‌های پول الکترونیکی؛
ه) اطلاعات مربوط به فن آوری و استانداردهایی که صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی رعایت کرده و امکان نگهداری، ذخیره و انتقال این توکن‌ها را فراهم می‌کند.

- و) ریسک‌های مربوط به صادرکننده پول الکترونیکی، توکن‌های پول الکترونیکی و اجرای پروژه، از جمله فناوری؛
- ز) موارد افشای ذکر شده در ضمیمه ۳.
۳. تمام اطلاعات ذکر شده در بند ۲ باید منصفانه، واضح و شفاف باشد.
۴. هر سپیدنامه رمزدارایی همچنین باید شامل بیانیه‌ای از طرف مدیریت صادرکننده پول الکترونیکی باشد که تأیید کند سپیدنامه رمزدارایی با الزامات این فصل مطابقت دارد و مشخص می‌کند که اطلاعات ارائه شده در سپیدنامه رمزدارایی صحیح است و حذفی صورت نگرفته است.
۵. سپیدنامه رمزدارایی باید شامل خلاصه‌ای باشد که به زبان مختصر و غیرفنی اطلاعات مهم در رابطه با عرضه عمومی توکن‌های پول الکترونیکی یا پذیرش آنها برای مبادله و به ویژه عناصر اساسی آنها را آرایه کند.
۶. سپیدنامه رمزدارایی باید دارای تاریخ باشد.
۷. سپیدنامه رمزدارایی باید حداقل به یکی از زبانهای رسمی کشور عضو زادگاه یا به زبان رایج در حوزه مالی بین‌المللی تنظیم شود.
۸. سپیدنامه رمزدارایی باید در قالب‌های قابل خواندن ماشینی در دسترس قرار گیرد.
۹. صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی باید پیش‌نویس سپیدنامه رمزدارایی خود را حداقل ۲۰ روز کاری قبل از تاریخ انتشار به مرجع ذیصلاح مربوطه بدهد.
۱۰. هرگونه تغییر یا واقعیت جدیدی که تأثیر مهمی بر تصمیم خرید هر خریدار احتمالی یا دارندگان توکن‌های پول الکترونیکی

برای فروش یا مبادله آنها با صادرکننده می گذارد و پس از انتشار سپیدنامه اولیه رخ می دهد باید در سپیدنامه رمزدارایی اصلاح شده توسط صادرکننده شرح داده شود و به مرجع ذیصلاح مربوطه اطلاع داده شود.

ماده ۴۷: مسئولیت صادرکنندگان توکن های پول الکترونیکی در قبال اطلاعات ذکر شده در سپیدنامه رمزدارایی

۱. در صورتی که صادرکننده توکن های پول الکترونیکی یا نهاد مدیریتی آن ماده ۴۶ را نقض کرده باشد، دارنده این توکن های پول الکترونیکی می تواند خسارت ناشی از این نقض را از صادرکننده توکن پول الکترونیکی یا نهاد مدیریتی آن مطالبه کند.

۲. ارائه شواهدی که نشان دهد صادرکننده توکن های الکترونیکی ماده ۴۶ را نقض کرده و چنین تخلفی در تصمیم وی برای خرید، فروش یا مبادله تأثیر داشته، بر عهده دارندگان توکن پول الکترونیکی است. ۳. دارنده توکن های پول الکترونیکی قادر به مطالبه خسارت برای اطلاعات ارائه شده نیست، مگر اینکه خلاصه گمراه کننده، نادرست یا ناسازگار باشد و اطلاعات مهم را برای کمک به مصرف کنندگان و سرمایه گذاران هنگام بررسی خرید این توکن های پول الکترونیکی ارائه نکند.

ماده ۴۸: ارتباطات بازاریابی

۱. هرگونه ارتباطات بازاریابی مربوط به عرضه توکن های پول الکترونیکی به مردم یا پذیرش این توکن های پول الکترونیکی برای مبادله باید به وضوح قابل شناسایی و مشخص باشد؛ اطلاعات موجود

در ارتباطات بازاریابی باید منصفانه، واضح و شفاف باشد و با اطلاعات موجود در سپیدنامه رمزارایی مطابقت داشته باشد. در ارتباطات بازاریابی باید به وضوح ذکر شود که سپیدنامه رمزارایی شده است و آدرس وب سایت صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی را نشان دهد. ۲. ارتباطات بازاریابی باید شامل بیانیه‌ای صریح و روشن باشد که تمام دارندگان توکن‌های پول الکترونیکی در هر زمان و به ارزش اسمی حق بازخرید دارند.

ماده ۴۹: سرمایه‌گذاری وجوه دریافتی صادرکنندگان رمزهای الکترونیکی

وجه دریافتی صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی در ازای توکن‌های پول الکترونیکی که در دارایی‌های ایمن و کم خطر سرمایه‌گذاری شده‌اند، باید به‌اندازه همان ارزش مرجع توکن در دارایی سرمایه‌گذاری شوند.

توکن‌های پول الکترونیکی مهم

ماده ۵۰: دسته بندی توکن‌های پول الکترونیکی به عنوان توکن‌های پول الکترونیکی مهم

۱. مرجع بانکداری اروپا توکن‌های پول الکترونیکی را بر اساس معیارهای ماده ۳۹ (۱)، مطابق با ماده ۳۹ (۶)، و حداقل سه مورد از این معیارها، به عنوان توکن‌های پول الکترونیکی مهم دسته بندی می‌کند.
۲. مراجع ذیصلاح کشور عضو صادرکننده باید حداقل سالانه اطلاعات مربوط به معیارها را به مرجع بانکداری اروپا ارائه دهند.
۳. در مواردی که مرجع بانکداری اروپا عقیده دارد که توکن‌های پول

الکترونیکی معیارها را برآورده می‌کنند، مرجع بانکداری اروپا پیش نویس تصمیمی را برای این منظور تهیه می‌کند و آن پیش نویس تصمیم را به صادرکنندگان آن توکن و مرجع ذیصلاح کشور عضو اصلی صادرکننده می‌دهد. مرجع بانکداری اروپا به صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی و مراجع ذیصلاح آنها این فرصت را می‌دهد تا پیش از گرفتن تصمیم نهایی، مشاهدات و نظرات خود را به صورت کتبی ارائه دهند. مرجع بانکداری اروپا باید به طور منظم آن مشاهدات و نظرات را در نظر بگیرد.

۴. مرجع بانکداری اروپا ظرف سه ماه پس از اطلاعیه، باید تصمیم نهایی خود را در مورد اینکه آیا توکن پول الکترونیکی، توکن پول الکترونیکی مهم است یا خیر بگیرد و بلافاصله صادرکنندگان این توکن پول الکترونیکی و مراجع ذیصلاح آنها را از آن مطلع کند.

ماده ۵۱: دسته بندی اختیاری توکن‌های پول الکترونیکی به عنوان توکن‌های الکترونیکی مهم

۱. صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی، که به عنوان یک موسسه اعتباری یا یک موسسه پول الکترونیکی مجوز دارد یا متقاضی چنین مجوزی است، ممکن است بخواهد توکن‌های پول الکترونیکی خود را به عنوان توکن‌های الکترونیکی مهم دسته بندی کنند. در این صورت، مرجع ذیصلاح باید فوراً درخواست صادرکننده یا صادرکننده متقاضی را به مرجع بانکداری اروپا اطلاع دهد. برای اینکه توکن‌های پول الکترونیکی، مهم دسته بندی شوند، صادرکننده یا صادرکننده متقاضی توکن پول الکترونیکی باید با برنامه دقیق عملیاتی نشان

دهد که حداقل سه معیار را رعایت می‌کند.

۲. در مواردی که مرجع بانکداری اروپا باور دارد توکن‌های پول الکترونیکی معیارها را برآورده می‌کنند، مرجع بانکداری اروپا پیش نویس تصمیمی را برای این منظور تهیه می‌کند و آن پیش نویس تصمیم را به مرجع ذیصلاح صادرکننده یا کشور عضو صادرکننده متقاضی می‌دهد. مرجع بانکداری اروپا این فرصت را به مرجع ذیصلاح صادرکننده یا کشور عضو صادرکننده متقاضی می‌دهد تا پیش از تصویب تصمیم نهایی، مشاهدات و نظرات خود را به صورت کتبی ارائه دهند.

۳. در مواردی که مرجع بانکداری اروپا باور دارد توکن‌های پول الکترونیکی معیارها را برآورده نمی‌کنند، مرجع بانکداری اروپا پیش نویس تصمیمی را برای این منظور تهیه می‌کند و آن را به صادرکننده یا صادرکننده متقاضی و مرجع ذیصلاح صادرکننده یا کشور عضو صادرکننده متقاضی می‌دهد. مرجع بانکداری اروپا به صادرکننده یا صادرکننده متقاضی و مرجع ذیصلاح کشور عضو آن این فرصت را می‌دهد تا پیش از تصویب تصمیم نهایی، مشاهدات و نظرات خود را به صورت کتبی ارائه دهند. مرجع بانکداری اروپا باید به طور منظم آن مشاهدات و نظرات را در نظر بگیرد.

۴. مرجع بانکداری اروپا ظرف سه ماه پس از اطلاعیه، باید تصمیم نهایی خود در مورد اینکه آیا توکن پول الکترونیکی، مهم است یا خیر بگیرد و بلافاصله صادرکنندگان یا صادرکننده متقاضی این توکن پول الکترونیکی و مراجع ذیصلاح آنها را از این تصمیم مطلع کند. تصمیم باید بلافاصله به صادرکننده یا صادرکننده متقاضی توکن پول الکترونیکی و مرجع ذیصلاح کشور عضو آن اطلاع داده شود.

ماده ۵۲: تعهدات خاص صادرکنندگان توکن‌های پول
الکترونیکی مهم

صادرکنندگان حداقل یک دسته از توکن‌های پول الکترونیکی باید
الزامات زیر را رعایت کنند:

الف) مواد ۳۳ و ۳۴ این آئین‌نامه، به جای ماده ۷ دستورالعمل
EC / ۱۱۰/۲۰۰۹؛

ب) بندهای ۱، ۲ و ۳ ماده ۴۱ این آئین‌نامه؛

ج) بند ۴ ماده ۴۱ این آئین‌نامه، به جای ماده ۵ دستورالعمل
EC / ۱۱۰/۲۰۰۹؛

د) ماده ۴۲ این آئین‌نامه.

بخش پنجم

مجوز و شرایط عملیاتی
ارائه دهندگان خدمات رمذراے

مجوز و شرایط عملیاتی ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی

مجوز ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی

ماده ۵۳: مجوز

۱. خدمات رمزارایی تنها باید توسط اشخاص حقوقی ارائه شود که در کشور عضو اتحادیه دفتر رسمی دارند و به عنوان ارائه‌دهنده خدمات رمزارایی مجوز دارند. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی باید همیشه شرایط مجوز خود را رعایت کنند.

شخصی که ارائه‌دهنده خدمات رمزارایی نیست، نباید از نام یا نام شرکتی استفاده کند، یا ارتباطات بازاریابی صادر کند یا از روند دیگری استفاده کند که او به عنوان ارائه‌دهنده خدمات رمزارایی مجوز دارد و یا سردرگمی ایجاد کند.

۲. مراجع ذیصلاح که مجوز صادر می‌کنند، باید مطمئن شوند این مجوز خدمات رمزارایی را مشخص و تعیین می‌کند که ارائه‌دهنده خدمات رمزارایی مجوز به ارائه‌ی آنهاست.

۳. مجوز به عنوان ارائه‌دهنده خدمات رمزارایی برای کل اتحادیه معتبر خواهد بود و به ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی اجازه می‌دهد خدماتی را که برای آنها مجوز گرفته‌اند، از طریق حق تأسیس، از

جمله از طریق شعبه، یا از طریق آزادی خدمت رسانی، ارائه کنند. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که خدمات رمزارایی برون مرزی ارائه می‌کنند نباید ملزم به حضور فیزیکی در کشور عضو میزبان شوند. ۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که می‌خواهند خدمات رمزارایی را به مجوز خود اضافه کنند، باید از مراجع ذیصلاح که مجوز صادر کرده‌اند، با تکمیل و به روز رسانی اطلاعات درخواست گسترش مجوز کنند.

ماده ۵۴: درخواست مجوز

۱. اشخاص حقوقی که قصد ارائه خدمات رمزارایی را دارند، باید برای گرفتن مجوز به عنوان ارائه دهنده خدمات رمزارایی، از مرجع ذیصلاح کشور عضو که در آن دفتر ثبت شده دارند درخواست کنند.
۲. این تقاضانامه باید شامل همه موارد زیر باشد:
 - الف) نام، از جمله نام حقوقی و هر نام تجاری دیگری که باید استفاده شود، شناسه شخصیت حقوقی متقاضی، وب سایت آن ارائه دهنده خدمات و آدرس آن؛
 - ب) وضعیت حقوقی ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی؛
 - ج) اساسنامه ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی؛
 - د) برنامه عملیاتی که انواع خدمات رمزارایی که متقاضی رمزارایی می‌خواهد ارائه دهد، تعیین کند.
 - ه) شرح ترتیبات حاکمیت ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی؛
- و) برای همه اشخاص حقیقی دخیل در نهاد مدیریت متقاضی و دارای ۲۰ درصد یا بیشتر از سرمایه سهام یا حق رأی، اثبات عدم

سوء پیشینه کیفری؛

ز) اثبات اینکه اشخاص حقیقی دخیل در نهاد مدیریت ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی دارای دانش، مهارت و تجربه کافی برای مدیریت است و این اشخاص حقیقی ملزم هستند زمان کافی برای انجام وظایف خود اختصاص دهند؛

ح) شرح مکانیسم کنترل داخلی متقاضی، روش ارزیابی ریسک و برنامه تداوم کسب و کار؛

ط) شرح و توصیف سیستم‌های فناوری اطلاعات و تنظیمات امنیتی ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی به زبان فنی و غیرفنی؛

ی) اثبات اینکه ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی اقدامات ایمنی احتیاطی را انجام می‌دهد؛

ک) شرح روش ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی برای رسیدگی به شکایات مشتریان؛

ل) شرح روش تفکیک وجوه و رمزارایی‌های مشتری؛

م) شرح روش و سیستم تشخیص سوء استفاده از بازار؛

ن) شرح سیاست نگهداری، در صورتی که ارائه دهنده خدمات رمزاز متقاضی بخواهد از نگهداری و اداره رمزارایی‌ها از طرف اشخاص ثالث اطمینان حاصل کند؛

س) شرح قوانین عملیاتی پلتفرم مبادله، در صورتی که ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی قصد استفاده از پلتفرم مبادله را داشته باشد؛

ع) شرح سیاست تجاری بدون تبعیض، در صورتی که ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی قصد مبادله رمزارایی‌ها با ارز فیات یا مبادله رمزارایی‌ها با رمزارایی‌های دیگر را داشته باشد؛

ف) شرح سیاست اجرا، در صورتی که ارائه دهنده خدمات رمزدارایی متقاضی قصد انجام سفارشات رمزدارایی را به نمایندگی از اشخاص ثالث داشته باشد؛

ص) زمانی که متقاضی قصد دارد از طرف اشخاص ثالث سفارشات رمزدارایی را دریافت و ارسال کند.

۳. مراجع ذیصلاح نباید ارائه دهنده خدمات رمزدارایی متقاضی را ملزم به ارائه هرگونه اطلاعاتی کنند که قبل از اجرای این آئین‌نامه دریافت کرده‌اند، مشروط بر اینکه این اطلاعات یا اسناد همچنان به روز و در دسترس مراجع ذیصلاح باشند.

ماده ۵۵: ارزیابی درخواست مجوز و اعطا یا رد مجوز

۱. مراجع ذیصلاح باید طی ۲۵ روز کاری پس از دریافت تقاضانامه، بررسی کنند که آیا تقاضانامه کامل است یا خیر. در صورتی که تقاضانامه کامل نشده باشد، مراجع مهلتی تعیین می‌کنند تا ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی متقاضی اطلاعات ناقص را تکمیل کنند.

۲. مراجع ذیصلاح می‌توانند در صورت ناقص ماندن این تقاضانامه‌ها پس از پایان مهلت، از بررسی تقاضانامه‌ها خودداری کنند.

۳. مراجع ذیصلاح باید فوراً ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی را از کامل بودن تقاضانامه مطلع کنند.

۴. قبل از اعطای مجوز یا رد درخواست آن، مراجع ذیصلاح باید در هر یک از موارد زیر با مراجع ذیصلاح کشور عضو دیگر مشورت کنند: الف) ارائه دهنده خدمات رمزدارایی متقاضی، شرکت تابعه‌ی ارائه دهنده خدمات رمزدارایی مجاز در آن کشور عضو دیگر است؛

ب) ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی، شرکت تابعه‌ی شرکت والد ارائه دهنده خدمات رمزارایی مجاز در آن کشور عضو دیگر است.

ج) ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی توسط همان اشخاص حقیقی یا حقوقی کنترل می‌شود که ارائه دهنده خدمات رمزارایی مجاز در آن کشور عضو دیگر را کنترل می‌کنند.

۵. مراجع ذیصلاح باید بررسی کنند آیا ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی از الزامات این فصل پیروی می‌کند یا خیر و تصمیمی کاملاً مستقل در مورد اعطا یا رد مجوز به عنوان ارائه دهنده خدمات رمزارایی اتخاذ کنند. این ارزیابی باید ماهیت، مقیاس و پیچیدگی خدمات رمزارایی که متقاضی می‌خواهد ارائه کند در نظر بگیرد. مراجع ذیصلاح می‌توانند مجوز را در صورتی رد کنند که نهاد مدیریت ارائه دهنده خدمات رمزارایی متقاضی تهدیدی برای مدیریت کارآمد، سالم و محتاطانه و تداوم کسب و کار و منافع مشتریان و تمامیت بازار باشد یا متقاضی نتواند الزامات این فصل را رعایت کند.

۶. مراجع ذیصلاح باید تمام مجوزهای اعطا شده را به نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا اطلاع دهند. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید تمام اطلاعات ارسالی را برای ثبت ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی در تقاضانامه‌های موفق اضافه کنند.

۷. مراجع ذیصلاح باید تصمیم اعطا یا رد مجوز را ظرف سه روز کاری از تاریخ تصمیم‌گیری به ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی متقاضی اطلاع دهند.

ماده ۵۶: لغو مجوز

۱. مراجع ذیصلاح در صورتی مجوز را پس می‌گیرند که ارائه دهنده خدمات رمزدارایی:

الف) ظرف ۱۸ ماه از تاریخ اعطای مجوز، از مجوز خود استفاده نکرده باشد؛

ب) صریحاً از مجوز خود چشم‌پوشی کرده باشد؛

ج) خدمات رمزدارایی را برای نه ماه متوالی ارائه نداده باشد؛

د) مجوز خود را به شکل نادرست از جمله اظهارات کاذب و دروغین در درخواست مجوز، به دست آورده باشد؛

ه) دیگر شروطی که تحت آنها مجوز صادر شده رعایت نکند؛

و) به طور جدی این آئین‌نامه را نقض کرده باشد.

۲. مراجع ذیصلاح همچنین باید در موقعیت‌های زیر قدرت پس گرفتن (لغو) مجوز را داشته باشند:

الف) ارائه دهنده خدمات رمزدارایی یا اعضای نهاد مدیریت آن قانون ملی را در رابطه با پولشویی یا تأمین مالی تروریسم نقض کرده باشند؛

ب) ارائه دهنده خدمات رمزدارایی مجوز خود را به عنوان موسسه پرداخت یا موسسه پول الکترونیکی از دست داده باشد و ارائه دهنده خدمات رمزدارایی ظرف ۴۰ روز نتوانسته باشد وضعیت را اصلاح کند.

۳. زمانی که مرجع ذیصلاح مجوز را پس بگیرد، مرجع ذیصلاحی که به عنوان رابط در کشور تعیین شده باید بدون تأخیر نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و مراجع ذیصلاح کشور عضو میزبان را از این

موضوع مطلع کند.

۴- مراجع ذیصلاح ممکن است لغو مجوز را به یک خدمت خاص محدود کنند.

۵. قبل از لغو مجوز، مراجع ذیصلاح با مرجع ذیصلاح کشور عضو دیگر مشورت خواهند کرد.

۶. مرجع بانکداری اروپا، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و هر مرجع ذیصلاح کشور عضو میزبان می‌توانند در هر زمان درخواست کنند مرجع ذیصلاح کشور عضو زادگاه بررسی کند آیا ارائه دهنده خدمات رمزارزی هنوز شرایطی که مجوز صادر شده را رعایت می‌کند یا خیر.

۷. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی در زمانی که مجوز لغو شده باید انتقال به موقع رمزارزی‌های مشتری به ارائه دهنده خدمات رمزارزی دیگر را تضمین کنند.

ماده ۵۷: ثبت نام ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی

۱. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید تمام ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی را ثبت کند. این سامانه ثبت نام باید در وب سایت آن در دسترس عموم باشد و به طور منظم به روز رسانی شود.

۲. ثبت نام باید شامل اطلاعات زیر باشد:

الف) نام، فرم حقوقی و شناسه شخصیت حقوقی و شعب ارائه دهنده خدمات رمزارزی؛

ب) نام تجاری، آدرس و وب سایت ارائه دهنده خدمات رمزارزی یا پلتفرم مبادله که توسط ارائه دهنده خدمات رمزارزی اداره می‌شود؛

ج) نام و آدرس مرجع ذیصلاح که مجوز داده و اطلاعات تماس آن؛

د) لیست خدمات رمزدارایی که ارائه دهنده خدمات رمزدارایی برای آنها مجوز گرفته است؛

ه) لیست کشورهای عضوی که ارائه دهنده خدمات رمزدارایی قصد دارد در آنجا خدمات ارائه کند؛

و) سایر خدمات ارائه شده توسط ارائه دهنده خدمات رمزدارایی که مشمول این آئین‌نامه نیست.

۳. هرگونه لغو مجوز ارائه دهنده خدمات رمزدارایی باید به مدت پنج سال در دفتر ثبت باقی بماند.

ماده ۵۸: ارائه مرزی خدمات رمزدارایی

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که می‌خواهند در بیش از یک کشور عضو خدمات خود را ارائه کنند باید اطلاعات زیر را به مرجع ذیصلاح بدهند:

الف) لیستی از کشورهای عضو که ارائه دهنده خدمات رمزدارایی می‌خواهد در آنها خدمات ارائه کند؛

ب) تاریخ شروع ارائه خدمات رمزدارایی؛

ج) لیستی از سایر فعالیتهای ارائه دهنده خدمات رمزدارایی که مشمول این آئین‌نامه نیستند.

۲. رابط کشور عضوی که در آن مجوز اعطا شده، ظرف ۱۰ روز کاری از زمان دریافت اطلاعات، این اطلاعات را به مراجع ذیصلاح کشورهای عضو میزبان، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و مرجع بانکداری اروپا اعلام خواهد کرد. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید این اطلاعات را در دفتر ثبت، ثبت کند.

۳. رابط کشور عضوی که مجوز را صادر کرده، ارائه دهنده خدمات رمزارزی را از این انتقال اطلاعات مطلع خواهد کرد.

۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی می‌توانند از تاریخ اطلاع از انتقال اطلاعات یا حداکثر ۱۵ روز پس از ارسال اطلاعات، خدمات رمزارزی را در کشور عضو غیر از کشور عضو اصلی خود آغاز کنند.

تعهدی برای تمام ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی

ماده ۵۹: تعهد به عمل صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای در جهت منافع مشتری و اطلاع رسانی به مشتری

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی باید صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای و در جهت منافع مشتریان و مشتریان احتمالی خود عمل کنند.

۲. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی باید اطلاعات منصفانه، واضح و شفاف را در اختیار مشتریان خود قرار دهند. آنها نباید مشتری را در رابطه با مزایای واقعی رمزارزی‌ها فریب دهند.

۳. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی باید به مشتریان در مورد ریسک‌های مرتبط با خرید رمزارزی‌ها هشدار دهند.

۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی، با گذاشتن پست آنلاین در وب سایت خود، باید سیاست‌های قیمت گذاری خود را در دسترس عموم قرار دهند.

ماده ۶۰: الزامات احتیاطی

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی، باید اقدامات ایمنی احتیاطی از جمله الزامات حداقل سرمایه دائم و یک چهارم سربر ثابت^۱ سال گذشته را داشته باشند.

1. Fixed overhead

۲. اقدامات ایمنی باید به شکل وجوه یا بیمه‌ای باشد که قلمروهای اتحادیه که خدمات رمزدارایی ارائه می‌شوند را پوشش می‌دهد.
۳. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که از تاریخ شروع ارائه خدمات، به مدت یک سال فعالیت نکرده‌اند باید از سربراهای ثابت پیش بینی شده برای ۱۲ ماه اول ارائه خدمات استفاده کنند.
۴. بیمه نامه باید حداقل تمام مشخصات زیر را داشته باشد:
 - الف) مدت اولیه آن کمتر از یک سال نباشد؛
 - ب) مدت زمان اعلام لغو آن حداقل ۹۰ روز باشد؛
 - ج) طبق قانون اتحادیه یا قانون ملی، از طرف ارائه دهنده خدمات دارای مجوز باشد؛
 - د) توسط نهاد شخص ثالث تأمین شود.
۵. بیمه نامه باید در مقابل ریسک‌های زیر باشد:
 - الف) از بین رفتن اسناد؛
 - ب) اظهارات نادرست یا گمراه کننده؛
 - ج) اقدامات، خطاها یا حذفیاتی که منجر به نقض قانون، یا مانع عمل صادقانه، منصفانه و حرفه‌ای نسبت به مشتریان و همچنین نقض محرمانگی می‌شوند؛
 - د) ناتوانی برای ایجاد و اجرای رویه‌های مناسب برای جلوگیری از تعارض منافع؛
 - ه) زیان‌های ناشی از اختلال در کسب و کار یا خرابی سیستم؛
 - و) سهل انگاری فاحش در حفاظت از رمزدارایی‌ها و وجوه مشتری؛
۶. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید سربرار ثابت خود را برای سال قبل محاسبه کنند.

ماده ۶۱: الزامات سازمانی

۱. اعضای نهاد مدیریت ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری باید از اعتبار، صلاحیت و شایستگی لازم برای انجام وظایف خود برخوردار باشند.
۲. اشخاص حقیقی که مالک بیش از ۲۲ درصد سرمایه سهام یا حق رأی باشند، یا از هر طریق دیگری بر ارائه دهنده خدمات رمزداری کنترل دارند، باید شواهدی را ارائه کنند که نشان دهد آنها اعتبار و صلاحیت لازم را دارند.
۳. هیچ یک از افراد فوق‌الذکر در بند ۱ و ۲ نباید در رابطه با پولشویی یا تأمین مالی تروریسم یا سایر جرایم مالی محکوم شده باشند.
۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری باید کارکنانی با مهارت، دانش و تخصص لازم برای انجام مسئولیت‌های محول شده به آنها و با در نظر گرفتن مقیاس، ماهیت و محدوده‌ی خدمات رمزداری استخدام کنند.
۵. نهاد مدیریت باید اثربخشی رویه‌های سیاست‌ها را ارزیابی کند.
۶. ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری باید تمام اقدامات معقول و منطقی را برای اطمینان از تداوم و منظم بودن عملکرد خدمات رمزداری خود انجام دهند. آنها باید سیاست تداوم کسب و کاری داشته باشند که شامل تداوم تجارت ICT و همچنین برنامه‌هایی در برابر بلایا باشد.
۷. ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری باید مکانیسم‌های کنترل داخلی و رویه‌های کارآمد برای ارزیابی ریسک داشته باشند. آنها باید کارآیی مکانیسم‌های کنترل داخلی و روش‌های ارزیابی ریسک را ارزیابی کنند و اقدامات مناسب را برای رفع نواقص انجام دهند. ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری باید از سیستم‌ها و رویه‌هایی برای

حفاظت از امنیت و رازداری اطلاعات برخوردار باشند.

۸. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید تمام خدمات، سفارش‌ها و معاملات خود را ثبت کنند. این ثبت‌ها باید مراجع ذیصلاح را قادر به انجام وظایف نظارتی و اعمال قانون کنند.

۹. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید سیستم‌ها و رویه‌هایی برای نظارت و تشخیص سوءاستفاده از بازار داشته باشند. آنها باید هر نوع ظن به ارتکاب سوء استفاده از بازار را به مرجع ذیصلاح خود گزارش دهند.

ماده ۶۲: ارائه اطلاعات به مراجع ذیصلاح

ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید هرگونه تغییر در نهاد مدیریت خود را به مرجع ذیصلاح خود اطلاع دهند و تمام اطلاعات لازم را در اختیار مرجع ذیصلاح خود قرار دهند.

ماده ۶۳: نگهداری وجوه و رمزدارایی‌های مشتریان

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که رمزدارایی‌های متعلق به مشتریان یا ابزار دسترسی به این رمزدارایی‌ها را در اختیار دارند، باید اقدامات کافی را برای حفاظت از حقوق مالکیت مشتریان انجام دهند.

۲. در صورتی که مدل‌های کسب و کار یا خدمات رمزدارایی آنها نیاز به نگهداری وجوه مشتری داشته باشد، ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید از حقوق مشتری محافظت کنند و مانع استفاده از وجوه مشتری شوند.

۳. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید وجوه هر مشتری را نزد بانک مرکزی یا یک مؤسسه اعتباری بگذارند.

۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی می‌توانند خدمات پرداختی مربوط به رمزدارایی که خدماتش را عرضه می‌کنند انجام دهند. ۵. بندهای ۲ و ۳ این ماده برای ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که مؤسسات پول الکترونیکی یا مؤسسات پرداخت هستند، اعمال نخواهد شد.

ماده ۶۴: روش رسیدگی به شکایات

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید رویه‌های موثر و شفاف را برای رسیدگی سریع، منصفانه و مداوم به شکایات مشتریان ایجاد کنند. ۲. مشتریان می‌توانند بدون هزینه از ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی شکایت کنند.

۳. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید قالی برای شکایات تهیه و در اختیار مشتریان قرار دهند و تمام شکایات دریافتی را ثبت کنند. ۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید تمام شکایات را به موقع و عادلانه بررسی کنند و نتیجه‌این تحقیقات را به مشتریان خود اطلاع دهند.

ماده ۶۵: پیشگیری، شناسایی، مدیریت و افشای تعارض منافع

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید سیاست کارآمدی برای جلوگیری، شناسایی، مدیریت و افشای تعارض بین خود و موارد زیر داشته باشند:

(الف) سهامداران آنها یا هر شخصی که به نحوی بر آنها کنترل دارد؛
(ب) مدیران و کارمندان آنها،
(ج) مشتریان آنها، یا بین یک مشتری و مشتری دیگر.

۲. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی باید ماهیت عمومی و منابع تعارض

منافع و اقدامات انجام شده برای کاهش آنها را به مشتریان خود اعلام کنند.

۳. افشای اطلاعات باید کاملاً دقیق باشد، و ماهیت هر مشتری و اینکه هر مشتری بتواند تصمیمی آگاهانه درباره خدمات بگیرد در نظر گرفته شود.

۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی باید سیاست خود را در مورد تعارض منافع ارزیابی کنند و تمام اقدامات مناسب را برای رفع هرگونه نواقص انجام دهند.

ماده ۶۶: برون سپاری

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که برای انجام عملیات خود به اشخاص ثالث تکیه می‌کنند، باید تمام اقدامات منطقی را برای جلوگیری از ریسک عملیاتی انجام دهند. آنها باید مطمئن شوند که تمام شروط زیر همیشه رعایت می‌شوند:

(الف) برون سپاری به تفویض مسئولیت ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی منجر نمی‌شود؛

(ب) برون سپاری رابطه بین ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی و مشتریان آنها را تغییر نمی‌دهد؛

(ج) برون سپاری شرایط مجوز ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی را تغییر نمی‌دهد؛

(د) اشخاص ثالثی که در برون سپاری مشارکت دارند با مرجع ذیصلاح کشور عضو ارائه‌دهنده خدمات رمزارایی همکاری می‌کنند و برون سپاری مانع از اجرای وظایف نظارتی مراجع ذیصلاح نمی‌شود؛

(ه) ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی، تخصص و منابع لازم برای ارزیابی

کیفیت خدمات ارائه شده دارند؛

و) ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی مستقیماً به اطلاعات مربوط به خدمات برون سپاری شده دسترسی دارند.

ز) ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی مطمئن شوند اشخاص ثالثی که در برون سپاری مشارکت دارند، استانداردهای مندرج در قانون محافظت از اطلاعات را رعایت می‌کنند.

۲. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی باید سیاستی برای برون سپاری خود، از جمله طرح اقتضایی و استراتژی‌های خروج داشته باشند.

۳. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی باید با هر شخص ثالثی که در برون سپاری مشارکت دارد توافق نامه کتبی منعقد کنند.

۴. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی و اشخاص ثالث باید اطلاعات لازم را در اختیار مراجع ذیصلاح و مراجع مربوطه قرار دهند تا این مراجع بتوانند بررسی کنند آیا فعالیت‌های برون سپاری شده با الزامات این فصل مطابقت دارند یا خیر.

تعهدات ارائه خدمات رمزارزی خاص

ماده ۶۷: نگهداری و مدیریت رمزارزی‌ها از طرف اشخاص ثالث

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزی که از طرف اشخاص ثالث مجاز

به نگهداری و مدیریت رمزارزی‌ها هستند، باید توافقی‌نامه‌ای با مشتریان خود منعقد کنند تا وظایف و مسئولیت‌های خود را مشخص کنند.

۲. آنها همچنین باید تمام حرکات و اقدامات را با نام هر مشتری،

مطابق با حقوق هر مشتری در مورد رمزارزی‌ها ثبت کنند.

۳. آنها باید سیاست نگهداری برای اطمینان از حفاظت یا کنترل این

رمزدارایی‌ها یا ابزارهای دسترسی به رمزدارایی‌ها مانند کلیدهای رمزنگاری^۱ داشته باشند.

۴. در صورت لزوم آنها باید مطالبه‌ی حقوق مربوط به رمزدارایی‌ها را تسهیل کنند.

۵. آنها باید حداقل هر سه ماه یک بار و بنا به درخواست مشتری مربوطه، صورتحساب رمزدارایی‌های ثبت شده با نام آن مشتری‌ها را به مشتری‌های خود بدهند.

۶. آنها باید مطمئن شوند رمزدارایی‌هایی که به نمایندگی از مشتریان خود یا از طریق دسترسی به آن رمزدارایی‌ها نگهداری می‌کنند، هرچه زودتر به آن مشتری‌ها برگردانده خواهند شد.

۷. آنها همچنین باید دارایی‌های خود را از رمزدارایی‌هایی که از طرف مشتریان نگهداری می‌کنند تفکیک کنند.

۸. آنها باید در قبال از دست دادن رمزدارایی‌ها در نتیجه‌ی سوء عملکرد خود به مشتریان پاسخگو باشند.

ماده ۶۸: عملکرد پلتفرم مبادله‌ی رمزدارایی‌ها

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که مجاز به فعالیت در پلتفرم مبادله‌ی رمزدارایی هستند، باید قوانین عملیاتی برای پلتفرم مبادله تعیین و وضع کنند. پیش از پذیرش رمزدارایی در معاملات، ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که مجاز به فعالیت در پلتفرم مبادله‌ی رمزدارایی هستند، باید مطمئن شوند رمزدارایی از قوانین عملیاتی پلتفرم تبعیت می‌کند و کیفیت رمزدارایی را ارزیابی کنند. هنگام ارزیابی کیفیت رمزدارایی، پلتفرم باید تجربه، سابقه و اعتبار

1. cryptographic keys

صادرکننده را در نظر بگیرد. قوانین عملیاتی پلتفرم باید مانع از پذیرش رمزارایی‌هایی شود که کارکرد گمنام سازی دارند.

۲. این قوانین عملیاتی باید به‌یک‌گی از زبانهای رسمی کشورهای عضو زادگاه‌ها یا به زبان رایج در حوزه مالی تهیه شود. این قوانین عملیاتی باید در وب سایت ارائه دهنده خدمات رمزارایی در دسترس عموم قرار گیرند.

۳- ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که مجاز به فعالیت در پلتفرم مبادله رمزارایی هستند، نباید با حساب خود در پلتفرمی که اداره می‌کنند، معامله کنند.

۴. آنها همچنین باید از سیستم‌ها و رویه‌های کارآمدی استفاده کنند تا مطمئن شوند سیستم‌های مبادله‌ی آنها انعطاف پذیر هستند، ظرفیت کافی برای تضمین مبادله در شرایط حاد بازار را دارند، قادر به رد سفارش‌هایی هستند که فراتر از حجم از پیش تعیین شده‌اند و به طور کامل آزمایش شده‌اند.

۵. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که برای فعالیت در پلتفرم مبادله مجوز دارند، باید هرگونه قیمت پیشنهادی و میزان سود مبادله با آن قیمت‌ها که برای رمزارایی‌ها تبلیغ شده‌اند در اختیار عموم قرار دهند.

۶. آنها باید قیمت، حجم و زمان معاملات انجام شده در پلتفرم مبادله خود را در اختیار عموم قرار دهند.

۷. آنها باید اطلاعات منتشر شده را در دسترس عموم قرار می‌دهند و دسترسی بدون تبعیض به آن اطلاعات را تضمین کنند.

۸. آنها باید تسویه حساب نهایی معامله رمزارایی در DLT را در همان تاریخی که معاملات انجام شده، تکمیل کنند.

۹. آنها باید اطمینان حاصل کنند ساختار کارمزد آنها شفاف، منصفانه

و بدون تبعیض است.

۱۰. آنها باید منابع و امکاناتی داشته باشند تا بتوانند همیشه به مرجع ذیصلاح خود گزارش دهند.

ماده ۶۹: مبادله رمزارایی‌ها با ارز فیات یا مبادله رمزارایی‌ها با سایر رمزارایی‌ها

۱. ارائه‌دهندگان رمزارایی که مجاز به مبادله‌ی رمزارایی‌ها با ارز فیات یا رمزارایی‌ها با سایر رمزارایی‌ها هستند باید سیاست تجاری بدون تبعیضی داشته باشند که نوع مشتری که قبول می‌کنند با او معامله کنند و شرایطی که مشتری باید داشته باشد را نشان دهد.

۲. این ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی باید قیمت ثابت رمزارایی‌ها یا روشی را برای تعیین قیمت رمزارایی‌هایی که برای مبادله با ارز فیات یا سایر رمزارایی‌ها پیشنهاد می‌دهند منتشر کنند.

۳. آنها باید سفارشات مشتریان را با قیمت‌های نشان داده شده در رسید آنها، انجام دهند.

۴. آنها باید جزئیات سفارشات و معاملات انجام شده توسط آنها، از جمله حجم معاملات و قیمت‌ها را منتشر کنند.

ماده ۷۰: اجرای سفارشات رمزارایی‌ها از طرف اشخاص ثالث

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که مجازند سفارش‌های رمزارایی‌ها را از طرف اشخاص ثالث انجام دهند، باید تمام مراحل لازم را هنگام اجرای سفارشات انجام دهند، تا با در نظر گرفتن بهترین عوامل قیمت، سرعت، اندازه، ماهیت یا مسائل دیگر اجرای

سفارس، به بهترین نتیجه برای مشتریان خود برسند.
۲. آنها باید سیاست اجرای سفارشی داشته باشند تا به آنها اجازه دهد به بهترین نتیجه ممکن برای سفارشات مشتریان خود برسند و این سیاست باید مانع از سوء استفاده کارکنان ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی از اطلاعات سفارش مسشتری شود.
۳. آنها باید اطلاعات مناسب و روشنی در مورد سیاست اجرای سفارش و هرگونه تغییر قابل توجه در آن، به مشتریان خود ارائه دهند.

ماده ۷۱: بازار رسانی رمزارزها

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی که مجاز به بازاریابی رمزارزایی هستند، باید اطلاعات زیر را قبل از انعقاد قرارداد به صادرکننده یا شخص ثالث نماینده‌ی آنها بدهند:
(الف) نوع عرضه به بازار، از جمله اینکه حداقل مقدار خرید تضمین شده است یا خیر.
(ب) میزان کارمزد معامله مرتبط با خدمات برای عملیات پیشنهادی؛
(ج) زمان، روند و قیمت در نظر گرفته شده برای عملیات پیشنهادی؛
(د) اطلاعات در مورد خریداران هدف.
۲. قوانین مربوط به تعارض منافع باید دارای رویه‌های خاص و کافی برای جلوگیری، نظارت، مدیریت و افشای هرگونه تعارض منافع ناشی از شرایط زیر را باشند:
(الف) ارائه‌دهندگان خدمات رمزارز، رمزارزایی‌ها را نزد مشتریان خود قرار دهند.
(ب) قیمت پیشنهادی برای بازاریابی رمزارزایی‌ها بیش از حد یا بسیار کم تخمین زده شده باشد.

ماده ۷۲: دریافت و انتقال سفارشات از طرف اشخاص ثالث

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که مجاز به دریافت و انتقال سفارشات از طرف اشخاص ثالث هستند، باید رویه‌هایی برای انتقال سریع و مناسب سفارشات مشتری برای اجرا در پلتفرم مبادله یا به ارائه دهنده خدمات رمزارایی دیگر تعیین و اجرا کنند.
۲. آنها نباید هیچ پاداش، تخفیف یا سود غیر پولی برای انتقال سفارشات مشتری به پلتفرم مبادله خاص یا ارائه دهنده خدمات رمزارایی دیگر دریافت کنند.
۳. آنها نباید از اطلاعات مربوط به سفارشات معوق مشتری سوء استفاده کنند و باید تمام اقدامات لازم را برای جلوگیری از سوء استفاده از چنین اطلاعاتی توسط هر یک از کارمندان خود انجام دهند.

ماده ۷۳: مشاوره در مورد رمزارایی‌ها

۱. ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی که مجاز به ارائه مشاوره در مورد رمزارایی‌ها هستند، باید تطابق این رمزارایی‌ها را با نیازهای مشتریان ارزیابی کنند و فقط در مواردی که به نفع مشتریان باشد، آنها را پیشنهاد کنند.
۲. آنها باید اطمینان حاصل کنند که اشخاص حقیقی که از طرف آنها مشاوره یا اطلاعاتی در مورد رمزارایی‌ها می‌دهند، دانش و تجربه لازم را برای انجام وظایف خود دارند.
۳. آنها باید اطلاعات مربوط به دانش، و تجربه در رمزارایی‌ها، اهداف، وضعیت مالی مشتری از جمله توانایی تحمل ضرر و درک ریسک خرید رمزارایی را درخواست کنند.

۴- آنها باید سیاست‌ها و روش‌هایی را ایجاد، حفظ و اجرا کنند تا بتوانند تمام اطلاعات لازم را برای هر مشتری جمع‌آوری و ارزیابی کنند.

۵- در مواردی که مشتریان اطلاعات لازم را ارائه نکنند، یا ارائه دهنده خدمات رمزارزایی که مجاز به ارائه‌ی مشاوره درباره‌ی رمزارزایی‌هاست متوجه شود مشتریان دانش کافی ندارند، آن ارائه دهنده خدمات باید به آن مشتریان بگوید که رمزارزایی‌ها یا خدمات رمزارزایی ممکن است برای آنها نامناسب باشند و به آنها درباره‌ی ریسک‌های مربوط به رمزارزایی‌ها هشدار دهند. در این هشدار باید خطر از دست دادن پول سرمایه‌گذاری شده یا تبدیل شده به رمزارزایی ذکر شود. مشتریان نیز باید تأیید کنند که این هشدار را دریافت کرده و فهمیده‌اند.

۶. این ارائه‌دهندگان خدمات باید ارزیابی را هر دو سال بعد از ارزیابی اولیه بررسی کنند.

۷. پس از انجام ارزیابی، ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی مجاز به ارائه مشاوره باید گزارشی از توصیه‌هایی که به مشتریان کرده‌اند به آنها ارائه دهند. این گزارش باید حداقل نیازها و تقاضاهای مشتریان را مشخص کند و خلاصه‌ای از مشاوره‌ای که داده شده ذکر کند.

اكتساب ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی

ماده ۷۴: ارزیابی اکتساب‌های ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی

۱. هر شخص حقیقی یا حقوقی که تصمیم گرفته است سهامی در ارائه دهنده خدمات رمزارزایی داشته باشد یا این سهام را آنقدر افزایش دهد که حق رأی یا سرمایه به به ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۵۰ درصد یا بیش از آن

- برسد (خریدار پیشنهادی) به طوری که ارائه دهنده خدمات رمزداری تابعه‌ی آن شود، باید مرجع ذیصلاح را به طور کتبی مطلع کند و اندازه سهام و اطلاعات موردنیاز استانداردهای فنی نظارتی را بیان کند.
۲. هر شخص حقیقی یا حقوقی که تصمیم به واگذاری سهام در ارائه دهنده خدمات رمزداری گرفته (فروشنده پیشنهادی) باید مرجع ذیصلاح را با ذکر اندازه‌این سهام مطلع کند.
۳. مراجع ذیصلاح باید بلافاصله و ظرف دو روز کاری پس از دریافت اطلاعیه، دریافت آن را کتباً به خریدار پیشنهادی اطلاع دهد.
۴. مراجع ذیصلاح باید اکتساب مندرج در بند ۱ و اطلاعات مورد نیاز استانداردهای فنی نظارتی را ظرف مدت شصت روز کاری از تاریخ دریافت اطلاعیه، ارزیابی کنند.
۵. هنگام انجام ارزیابی، مراجع ذیصلاح می‌توانند اطلاعات تکمیلی دیگری را که برای ارزیابی لازم است از اشخاص مذکور در بند ۱ درخواست کنند. این درخواست باید قبل از نهایی شدن ارزیابی صورت گیرد و نباید دیرتر از ۵۰ روز کاری از تاریخ تأیید کتبی دریافت اطلاعات باشد. چنین درخواست‌هایی باید به صورت کتبی نوشته شوند و نوع اطلاعات موردنیاز را مشخص کنند. مراجع ذیصلاح باید تا زمانی که اطلاعات اضافی را دریافت نکرده‌اند، ارزیابی را متوقف کنند اما این زمان نباید بیشتر از ۲۰ روز کاری طول بکشد.
۶. مراجع ذیصلاح که تصمیم به مخالفت با اکتساب گرفته‌اند، ظرف دو روز کاری باید اشخاص مذکور در بند ۱ را از آن مطلع کنند و دلایل این تصمیم‌گیری را بیان کنند.
۷. زمانی که مراجع ذیصلاح قبل از تاریخی که در بند ۴ ذکر شده مخالفتی

با اکتساب نداشته باشند، اکتساب یا واگذاری تأیید شده تلقی می‌شود.
۸- مرجع ذیصلاح می‌توانند مدت حداکثری را برای اکتساب ذکر شده در بند ۱ تعیین کند و در صورت لزوم آن مدت را تمدید کند.

ماده ۷۵: محتوای ارزیابی اکتساب ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی

۱. هنگام انجام ارزیابی، مراجع ذیصلاح باید شایستگی افراد و صحت مالی اکتساب را با توجه به معیارهای زیر ارزیابی کنند:
(الف) اعتبار اشخاص؛

(ب) اعتبار و تجربه هر شخصی که به دلیل اکتساب یا واگذاری، کسب و کار ارائه دهنده خدمات رمزدارایی را داره می‌کند؛

(ج) شایستگی مالی اشخاص به ویژه در رابطه با نوع کسب و کاری که در ارائه خدمات رمزدارایی پیش بینی شده است؛

(د) اینکه آیا ارائه دهنده خدمات رمزدارایی قادر به رعایت و ادامه‌ی مواد این فصل است یا خیر؛

(ه) اینکه آیا دلایل منطقی برای این وجود دارد که پولشویی یا تأمین مالی تروریسم انجام شده یا اینکه اکتساب مدنظر ممکن است خطر آنها را افزایش دهد.

۲. مراجع ذیصلاح می‌توانند تنها زمانی با اکتساب مخالفت کنند که دلایل منطقی برای معیارهای بند فوق وجود داشته باشد یا اطلاعات ارائه شده ناقص و نادرست باشد.

۳. کشورهای عضو هیچ شرط پیشینی در رابطه با میزان سهامی که باید خریداری شود اعمال نخواهند کرد و به مراجع ذیصلاح خود اجازه‌ی بررسی اکتساب پیشنهادی را از نظر نیازهای اقتصادی بازار نخواهند داد.

۴. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا با همکاری مرجع بانکداری اروپا، باید پیش نویس استانداردهای فنی نظارتی را برای تهیه لیستی جامع اطلاعات لازم برای انجام ارزیابی آماده کند. اطلاعات موردنیاز باید برای ارزیابی احتیاطی مهم و براساس ماهیت افراد و اکتساب موردنظر باشد.

بخش هشتم

جلوگیری از سوءاستفاده از
بازار شامل درآمدزایی‌ها

جلوگیری از سوءاستفاده از بازار شامل رمزارزها

ماده ۷۶: محدوده‌ی قوانین سوءاستفاده از بازار

ممنوعیت‌ها و الزامات مندرج در این فصل مربوط برای اقداماتی اعمال می‌شوند که توسط هر شخصی انجام می‌شوند و مربوط به رمزارزها است که برای معامله بر پلتفرم مبادله رمزارزی‌ها توسط یک ارائه دهنده خدمات مجاز رمزارزی‌ها پذیرفته شده‌اند یا برای پذیرش آنها در معاملات در چنین پلتفرمی درخواست شده است.

ماده ۷۷: افشای اطلاعات نهانی

۱. صادرکنندگان رمزارزی‌ها باید هرچه سریعتر اطلاعات نهانی مربوط به آنها را به مردم اطلاع دهند، طوری که مردم به راحتی به آن اطلاعات دسترسی پیدا کنند و اطلاعات را به طور کامل، صحیح و به موقع ارزیابی کنند.

۲. صادرکنندگان رمزارزی‌ها اجازه دارند با مسئولیت خود، افشای اطلاعات نهانی به عموم را به تأخیر اندازند به شرط اینکه همه شروط زیر برآورده شوند:

(الف) افشای فوری منافع قانونی صادرکنندگان را خدشه دار کند؛

(ب) تأخیر در افشای اطلاعات باعث گمراهی مردم نشود؛
(ج) صادرکنندگان بتوانند محرمانه بودن این اطلاعات را تضمین کنند.

ماده ۷۸: ممنوعیت معاملات نهانی

۱. هیچ کس نباید از اطلاعات نهانی رمزارایی‌ها برای بدست آوردن آن رمزارایی‌ها یا خرج کردن آن رمزارایی‌ها به طور مستقیم یا غیرمستقیم و یا برای حساب خودش یا حساب شخص ثالث استفاده کند.
۲. شخصی که اطلاعات نهانی در مورد رمزارایی‌ها دارد، نباید:
الف) براساس اطلاعات نهانی، به شخص دیگری پیشنهاد کسب یا خرج آن رمزارایی‌ها را کند یا آن شخص را وادار به انجام چنین کاری کند.
ب) بر اساس اطلاعات نهانی، به شخص دیگری پیشنهاد کند سفارش مربوط به آن رمزارایی‌ها را لغو یا اصلاح کند، یا آن شخص را وادار به انجام چنین لغو یا اصلاحاتی کند.

ماده ۷۹: ممنوعیت افشای غیرقانونی اطلاعات نهانی

شخصی که دارای اطلاعات نهانی است، نباید این اطلاعات را برای شخص دیگری افشا کند، مگر در مواردی که این افشا در هنگام وظایف صورت پذیرد.

ماده ۸۰: ممنوعیت دستکاری در بازار

۱. هیچ کس نباید دستکاری در بازار انجام دهد که شامل هر یک از فعالیت‌های زیر باشد:
الف) شخصی که وارد معامله می‌شود، باید ثابت کند که این معامله،

سفارش یا رفتار برای دلایل قانونی انجام شده، مگر اینکه وارد معامله یا مبادله یا سفارشی یا هر نوع رفتار دیگری شده باشد که: (۱) سیگنالهای کاذب یا همراه کننده‌ای در مورد عرضه، تقاضا یا قیمت رمزارزی می‌دهد؛

(۲) قیمت یک یا چند رمزارزی را در سطحی غیر عادی یا مصنوعی تعیین می‌کند.

ب) ورود به معامله، سفارش معامله یا هر فعالیت یا رفتاری که بر قیمت یک یا چند رمزارزی تأثیر بگذارد یا احتمالاً آن را تحت تأثیر قرار دهد، در حالی که از یک دستگاه ساختگی یا هر نوع فریب یا ساختگی دیگر استفاده شود؛

ج) انتشار اطلاعات از طریق رسانه‌ها، از جمله اینترنت یا هر وسیله دیگری که سیگنالهای کاذب یا همراه کننده‌ای در مورد عرضه، تقاضا یا قیمت رمزارزی ارائه می‌دهد، یا به احتمال زیاد قیمت یک یا چند رمزارزی را در سطح غیر عادی یا مصنوعی قرار دهد، از جمله انتشار شایعات، که شخصی که اقدام به انتشار آن کرده می‌داند که این اطلاعات نادرست یا همراه کننده است. ۲. رفتار زیر به عنوان دستکاری در بازار در نظر گرفته خواهد شد:

الف) تضمین موقعیت غالب بر عرضه یا تقاضای یک رمزارزی، که به طور مستقیم یا غیرمستقیم، قیمت‌های خرید و فروش را ثابت می‌کند یا شرایط ناعادلانه‌ی دیگری ایجاد می‌کند؛

ب) قرار دادن سفارشات در پلتفرم مبادله‌ی رمزارزی‌ها، از جمله لغو یا اصلاح آن، با استفاده از هر وسیله تجاری موجود و یکی از

اثرات ذکر شده در بند ۱ (الف) را به موجب موارد زیر داشته باشد:

۱) ایجاد اختلال یا به تأخیر انداختن عملکرد پلتفرم معاملاتی رمزارزی‌ها یا انجام فعالیت‌هایی که احتمالاً چنین اثری دارند.

۲) دشوار کردن شناسایی افراد برای شناسایی سفارشات واقعی در پلتفرم معاملات رمزارزی‌ها یا انجام فعالیت‌هایی که احتمالاً چنین اثری دارند، از جمله وارد کردن سفارشات که منجر به بی ثبات شدن عملکرد عادی پلتفرم مبادله رمزارزی‌ها می‌شود؛

۳) ایجاد یک سیگنال کاذب یا گمراه کننده در مورد عرضه، یا تقاضا یا قیمت رمزارزی‌ها، به ویژه با وارد کردن سفارشات برای شروع یا تشدید این روند، یا انجام فعالیت‌هایی که احتمالاً چنین اثری دارند؛

ج) استفاده از دسترسی گاه به گاه یا منظم به رسانه‌های سنتی یا الکترونیکی با اظهار نظر در مورد یک رمزارزی، در حالی که قبلاً درباره‌ی آن رمزارزی موضع خود را اتخاذ کرده‌اید و متعاقباً از تأثیر نظرات ابراز شده درباره‌ی قیمت رمزارزی، سود برده‌اید، بدون اینکه تعارض منابع را به شکلی صحیح و کارآمد به عموم افشا کرده باشید.

بخش هفتم

مراجع ذیصلاح، مرجع بانکداری اروپا
ونهاد بازار و تأمین اجتماع اروپا

مراجع ذیصلاح، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا

اختیارات مراجع ذیصلاح و همکاری بین مراجع ذیصلاح، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا ماده ۸۱: مراجع ذیصلاح

۱. کشورهای عضو، مراجع ذیصلاح مسئول انجام وظایف مندرج در این آئین‌نامه را تعیین می‌کنند و مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا را مطلع می‌کنند.
۲. در صورتی که کشورهای عضو بیش از یک مرجع ذیصلاح را تعیین کنند، آنها باید وظایف خود را تعیین کنند و یکی از آنها را به عنوان رابط و واسط همکاری فرامرزی بین مراجع ذیصلاح و همچنین مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا تعیین کنند.
۳. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید لیستی از مراجع ذیصلاح را در وب سایت خود منتشر کند.

ماده ۸۲: اختیارات مراجع ذیصلاح

۱. مراجع ذیصلاح باید حداقل اختیارات نظارتی و تحقیقاتی زیر را داشته باشند:

الف) ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی را ملزم به ارائه اطلاعات و اسناد کنند؛

ب) اعضای نهاد مدیریت ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی را ملزم به ارائه اطلاعات کنند؛

ج) در زمانی که دلایل منطقی وجود داشته باشد که این آئین‌نامه نقض شده، ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی را ملزم به تعلیق ارائه خدمات رمزدارایی برای حداکثر ۱۰ روز کاری متوالی کنند؛

د) ممنوعیت ارائه خدمات رمزدارایی در صورت مشاهده نقض این آئین‌نامه؛
ه) ملزم کردن ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی به افشای تمام اطلاعات مهمی که ممکن است بر ارائه خدمات رمزدارایی اثر بگذارد؛
و) اعلام این واقعیت که ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی به تعهدات خود عمل نمی‌کند؛

ز) ملزم کردن ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی به تعلیق ارائه خدمات رمزدارایی در صورتی که مراجع ذیصلاح متوجه شوند وضعیت ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی به گونه‌ای است که ارائه خدمات به ضرر منافع مصرف‌کنندگان است؛

ح) انتقال قراردادهای موجود به ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی دیگر در مواردی که مجوز ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی پس گرفته شود.
ط) در صورتی که مشخص شود شخصی بدون مجوز خدمات رمزدارایی ارائه می‌کند، اطلاعات و اسناد را از آن شخص بخواهد؛
ی) در صورتی که مشخص شود شخصی بدون مجوز در حال صدور توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی است، اطلاعات و اسناد را از آن شخص بخواهد؛

ک) زمانی که مشخص شود شخصی بدون مجوز در حال ارائه خدمات رمزارزایی، بدون هشدار قبلی و یا تعیین مهلت، دستور توقف فوری فعالیت را صادر کند؛

ل) ملزم کردن صادرکنندگان رمزارزایی به ارائه اطلاعات و اسناد؛

م) ملزم کردن اعضای نهاد مدیریت صادرکننده رمزارزایی‌ها به ارائه اطلاعات؛
ن) صادرکنندگان رمزارزایی‌ها را ملزم کند اطلاعات اضافی را در صورت نیاز برای حمایت از مشتری یا ثبات مالی، در سپیدنامه رمزارزایی خود شامل کنند؛

س) تعلیق عرضه عمومی رمزارزایی‌ها برای مدت حداکثر ده روز کاری متوالی، در صورتی که دلایل کافی برای اینکه این آئین‌نامه نقض شده وجود داشته باشد.

ع) ممنوعیت عرضه عمومی رمزارزایی‌ها در صورت مشاهده نقض این آئین‌نامه؛
ف) ملزم کردن پلتفرم مبادله رمزارزایی‌ها به توقف معاملات رمزارزایی‌ها برای حداکثر ۱۰ روز کاری متوالی در صورت مشاهده نقض این آئین‌نامه؛

ص) ممنوعیت مبادله رمزارزایی‌ها در صورت مشاهده نقض این آئین‌نامه؛
ق) اعلام این واقعیت که صادرکننده رمزارزایی به تعهدات خود عمل نمی‌کند؛
ر) ملزم کردن صادرکننده رمزارزایی‌ها به افشای تمام اطلاعات مهمی که ممکن است بر ارزیابی رمزارزایی‌های عرضه شده به عموم یا پذیرفته شده برای مبادله تأثیر بگذارد به منظور اطمینان از حمایت از مشتری یا کارکرد روان بازار؛

ش) ملزم کردن پلتفرم مبادله به تعلیق رمزارزایی‌ها در صورتی که مبادله برخلاف منافع مصرف‌کنندگان باشد؛

ت) زمانی که مشخص شود شخصی بدون مجوز در حال صدور توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی است یا شخصی بدون سپیدنامه رمزدارایی در حال صدور رمزدارایی است، دستور توقف فوری فعالیت بدون اخطار قبلی یا تعیین مهلت؛

ث) توقف موقت هر عملی که مرجع ذیصلاح معیار با این آئین‌نامه می‌داند؛

خ) انجام بازرسی در محل یا بازرسی در محل‌هایی به جز محل سکونت اشخاص حقیقی یا برای دسترسی به اسناد و سایر داده‌ها، در صورتی که این ظن وجود داشته باشد که آن اسناد مربوط به بازرسی به اثبات نقض این آئین‌نامه مرتبط است.

۲. مراجع ذیصلاح برای انجام وظایف خود، باید علاوه بر اختیارات مندرج در بند ۱، حداقل اختیارات نظارتی و تحقیقاتی زیر را داشته باشند:

- الف) دسترسی به هر سند و داده‌ای به هر شکلی و دریافت یا گرفتن کپی از آنها؛
- ب) درخواست اطلاعات از هر شخص، از جمله افرادی که در انتقال سفارشات یا انجام عملیات مربوطه دخیل هستند؛
- ج) ورود به محل اشخاص حقیقی و حقوقی به منظور توقیف اسناد و داده‌ها، زمانی که این سوء ظن وجود داشته باشد که اسناد یا داده‌ها معامله نهایی یا دستکاری بازار و نقض این آئین‌نامه را اثبات می‌کنند.
- د) ارجاع مسئله برای بازجویی کیفی؛
- ه) درخواست داده‌های موجود از اپراتور مخابرات، در صورتی که ظن منطقی برای نقض قانون و ارتباط سوابق با نقض قانون وجود داشته باشد؛
- و) درخواست مسدود کردن یا توقیف دارایی‌ها، یا هر دو؛

ز) اعمال منع موقتی در انجام فعالیت حرفه‌ای؛
ح) انجام اقدامات لازم جهت اطمینان از اطلاع رسانی صحیح به مردم؛
۳- در صورت لزوم طبق قانون ملی، مرجع ذیصلاح می‌تواند از مرجع قضایی مربوطه بخواهد در مورد استفاده از اختیارات تصمیم بگیرد.
۴. مراجع ذیصلاح باید وظایف و اختیارات خود را به طور مستقیم، یا با همکاری سایر مراجع، یا تحت مسئولیت مراجع قضایی ذیصلاح و یا درخواست از مراجع قضایی ذیصلاح انجام دهند.
۵. کشورهای عضو باید مطمئن شوند که اقدامات مناسب انجام شده تا مراجع ذیصلاح تمام اختیارات نظارتی و تحقیقات ضروری برای انجام وظایفشان را داشته باشند.
۶. شخصی که طبق این آیین‌نامه اطلاعات را در اختیار مرجع ذیصلاح قرار می‌دهد، هیچگونه محدودیتی در افشای اطلاعات از سوی قرارداد یا مقررات قانونی، نظارتی را نقض نمی‌کند و نباید مورد بازخواست قرار گیرد.

ماده ۸۳: همکاری بین مراجع ذیصلاح

۱. مراجع ذیصلاح باید با یکدیگر همکاری کنند. آنها باید بدون تأخیر اطلاعات را رد و بدل کنند و در تحقیقات، نظارت و اقدامات اجرایی همکاری کنند.
۲. یک مرجع ذیصلاح فقط در شرایط استثنایی زیر می‌تواند درخواست اطلاعات یا همکاری با تحقیقات را رد کند:

الف) در صورتی که درخواست اثر سوء بر بازرسی، فعالیت‌های تحقیقاتی یا بازجویی کیفی داشته باشد؛ درخواست تأثیر منفی بر تحقیقات، فعالیت‌های اجرایی یا تحقیقات جنایی آن داشته باشد؛

- ب) در مواردی که دادرسی قضایی قبلاً علیه همان اقدامات و علیه همان اشخاص حقیقی یا حقوقی آغاز شده باشد؛
- ج) در صورتی که قبلاً حکم قطعی در رابطه با چنین اشخاص حقیقی یا حقوقی برای همان اقدامات در کشور عضو صادر شده باشد.
۳. مراجع ذیصلاح باید هرگونه اطلاعات مورد نیاز برای اهداف این آئین‌نامه را ارائه دهند.
۴. یک مرجع ذیصلاح می‌تواند در مورد بازرسی در محل از مرجع ذیصلاح کشور عضو دیگری درخواست کمک کند.
۵. مراجع ذیصلاح می‌توانند در شرایط رد درخواست همکاری، به نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا مراجعه کنند.
۶. مراجع ذیصلاح می‌توانند در شرایطی که درخواست همکاری برای تبادل اطلاعات درباره‌ی صادرکننده توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی یا خدمات رمزدارایی رد شود، به مرجع بانکداری اروپا مراجعه کنند.
۷. به منظور شناسایی و رفع نقض این آئین‌نامه، توسعه و ترویج بهترین روش‌ها، تسهیل همکاری و بررسی در صورت بروز اختلاف نظر، مراجع ذیصلاح باید نظارت خود را هماهنگ کنند.
۸. هرگاه مرجع ذیصلاح تشخیص دهد که هیچ یک از الزامات مندرج در این آئین‌نامه برآورده نشده، باید به مرجع ذیصلاح نهاد متخلف اطلاع دهد.
۹. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، پس از مشاوره با مرجع بانکداری اروپا باید پیش‌نویس استانداردهای فنی نظارتی را برای تعیین اطلاعات قابل تبادل بین مراجع ذیصلاح تهیه کند.

۱۰. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، پس از مشورت با مرجع بانکداری اروپا، پیش نویس استانداردهای فنی اجرایی را برای تهیه فرم‌ها، الگوها و رویه‌های استاندارد برای همکاری و تبادل اطلاعات بین مراجع ذیصلاح آماده کند.

ماده ۸۴: همکاری با مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا

۱. مراجع ذیصلاح باید برای اهداف این آئین‌نامه با نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا از نزدیک همکاری کنند. آنها برای انجام وظایف خود باید اطلاعات را مبادله کنند.

۲. مرجع ذیصلاح درخواست کننده اطلاعات، هر گونه درخواست خود را باید به مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا ارائه کند.

۳. مراجع ذیصلاح باید بدون تأخیر تمام اطلاعات لازم برای انجام وظایف خود را در اختیار مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا قرار دهند.

۴. جهت اطمینان از شرایط اجرای این ماده، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا با همکاری مرجع بانکداری اروپا، باید پیش نویس استانداردهای فنی اجرایی را برای تهیه فرم‌ها، الگوها و روش‌های همکاری و تبادل اطلاعات بین مراجع ذیصلاح و مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا آماده کند.

ماده ۸۵: همکاری با سایر مراجع

هرگاه صادرکننده رمزدارایی یا ارائه دهنده خدمات رمزدارایی به

فعالیت‌های دیگری غیر از آنچه در این آئین‌نامه ذکر شده پردازد، مراجع ذیصلاح باید با مراجع مسئول نظارت بر سایر فعالیت‌ها همکاری کنند.

ماده ۸۶: وظایف اطلاع‌رسانی

کشورهای عضو باید قوانین، مقررات و شروط اجرای این فصل را به کمیسیون، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا تا .. [۱۲ ماه پس از تاریخ اجرای این آئین‌نامه] اطلاع دهد. کشورهای عضو هرگونه اصلاحات بعدی را باید بدون تعلل به کمیسیون اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا اطلاع دهند.

ماده ۸۷: رازداری حرفه‌ای

۱. تمام اطلاعات مبادله شده بین مراجع ذیصلاح تحت این آئین‌نامه که مربوط به شرایط تجاری یا عملیاتی و سایر امور اقتصادی یا شخصی است، محرمانه تلقی می‌شود و مشمول الزامات رازداری حرفه‌ای خواهد بود، مگر در مواردی که مرجع ذیصلاح اعلام کند که افشای این اطلاعات مجاز و یا ضروری است.

۲. الزام به رازداری شغلی برای اشخاص حقیقی یا حقوقی که برای مراجع ذیصلاح کار می‌کنند یا کار کرده‌اند اعمال خواهد شد. اطلاعات مشمول راز حرفه‌ای نباید برای شخص حقیقی یا حقوقی یا مرجع دیگری افشا کرد، مگر اینکه در قانون ملی یا اتحادیه استثنا باشد.

ماده ۸۸: حفاظت از داده‌ها

در رابطه با پردازش داده‌های شخصی در محدوده‌ی این آئین‌نامه،

مراجع ذیصلاح باید وظایف خود را در راستای این آئین‌نامه انجام دهند.

ماده ۸۹: اقدامات احتیاطی

۱. در صورتی که مرجع ذیصلاح یک کشور عضو میزبان باور داشته باشد که ارائه دهنده خدمات رمزارایی یا صادرکننده رمزارایی تخلفاتی انجام داده، باید مرجع ذیصلاح کشور عضو زادگاه و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا را از این امر مطلع کند.

۲. در صورتی که ارائه دهنده خدمات رمزارایی یا صادرکننده رمزارایی‌ها به نقض این آئین‌نامه ادامه دهد، مرجع ذیصلاح کشور عضو میزبان باید تمام اقدامات مناسب را جهت حمایت از مصرف‌کنندگان انجام دهد و مراتب را به کمیسیون اروپا، نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و در صورت لزوم مرجع بانکداری اروپا اطلاع دهد.

۳. زمانی که مرجع ذیصلاح با هر یک از اقدامات یک مرجع ذیصلاح دیگر مخالف باشد، می‌تواند موضوع را به اطلاع نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا برساند.

ماده ۹۰: همکاری با کشورهای ثالث

۱. مراجع ذیصلاح کشورهای عضو باید با مراجع نظارتی کشورهای ثالث در رابطه با تبادل اطلاعات با مراجع نظارتی در کشورهای ثالث و اجرای تعهدات تحت این آئین‌نامه همکاری کنند.

۲. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، با همکاری مرجع بانکداری اروپا باید توسعه همکاری بین مراجع ذیصلاح و مراجع نظارتی کشورهای ثالث را تسهیل و هماهنگ کند.

۳. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا با همکاری مرجع بانکداری اروپا باید تبادل اطلاعات بین مراجع ذیصلاح و مراجع نظارتی کشورهای ثالث را تسهیل و هماهنگ کند.

۴. مراجع ذیصلاح باید تنها در صورتی برای تبادل اطلاعات با مراجع نظارتی کشورهای ثالث همکاری کنند که اطلاعات افشا شده تحت تضمین رازداری حرفه‌ای باشد.

ماده ۹۱: رسیدگی به شکایات توسط مراجع ذیصلاح

۱. مراجع ذیصلاح باید رویه‌هایی تعیین کنند که به مشتریان و سایر اشخاص ذینفع اجازه‌ی ارائه‌ی شکایات به مراجع ذیصلاح در رابطه با صادرکننده رمزارایی‌ها بدهند. در تمام موارد، شکایات باید به صورت کتبی یا الکترونیکی و به زبان رسمی کشور عضوی باشد که شکایت در آن تنظیم شده است.

۲. اطلاعات مربوط به رویه‌های شکایت باید در وب سایت هر مرجع ذیصلاح در دسترس قرار گیرد و به مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا اعلام شود.

اقدامات اداری و تحریم‌های مراجع ذیصلاح

ماده ۹۲: تحریم‌های اداری و سایر اقدامات اداری

۱. کشورهای عضو باید طبق قانون ملی، به مراجع ذیصلاح قدرت تحریم و سایر اقدامات اداری را در رابطه با تخلفات زیر بدهند:

(الف) نقض مواد ۴ تا ۱۴؛

(ب) نقض مواد ۱۷ و ۲۱، مواد ۲۳ تا ۳۶ و ماده ۴۲؛

ج) نقض مواد ۴۳ تا ۴۹، به استثنای ماده ۴۷؛

د) تخلفات ماده ۵۶ و مواد ۵۸ تا ۷۳؛

ه) نقض مواد ۷۶ تا ۸۰؛

و) عدم همکاری در بازرسی.

۲. کشورهای عضو باید مطمئن شوند که مراجع ذیصلاح این قدرت را دارند که حداقل مجازات‌های اداری زیر را در رابطه با تخلفات مندرج در بند ۱ (الف) اعمال کنند:

الف) بیانیه عمومی که شخص حقیقی یا شخص حقوقی مسئول و ماهیت تخلف را نشان دهد؛

ب) حکمی که شخص حقیقی یا شخص حقوقی مسئول را ملزم به توقف تخلف کند؛

ج) حداکثر جریمه مالی حداقل دو برابر مقدار سود حاصل یا ضررهای اجتناب شده به دلیل تخلف؛

د) در مورد شخص حقوقی، حداکثر جریمه مالی حداقل ۵ میلیون یورو یا ۳ درصد از کل گردش مالی سالانه آن شخص حقوقی طبق آخرین صورتهای مالی موجود؛

ه) حداکثر جریمه مالی حداقل ۷۰۰ هزار یورو در مورد شخص حقیقی.

۳. کشورهای عضو باید مطمئن شوند مراجع ذیصلاح این قدرت را دارند که حداقل جریمه‌ها و مجازات‌های زیر را در رابطه با تخلفات ذکر شده در بند ۱ (ب) اعمال کنند:

الف) بیانیه عمومی که شخص حقیقی یا شخص حقوقی مسئول و ماهیت تخلف را نشان دهد؛

ب) حکمی که شخص حقیقی یا شخص حقوقی مسئول را ملزم به توقف تخلف کند؛

- (ج) حداکثر جریمه مالی حداقل دو برابر مقدار سود حاصل یا ضررهای اجتناب شده به دلیل تخلف؛
- (د) در مورد شخص حقوقی، حداکثر جریمه مالی حداقل ۱۵ درصد از کل گردش مالی سالانه آن شخص حقوقی طبق آخرین صورتهای مالی مورد تأیید نهاد مدیریت؛
۴. کشورهای عضو باید مطمئن شوند مراجع ذیصلاح این قدرت را دارند که حداقل جریمه‌ها و مجازات‌های زیر را در رابطه با تخلفات ذکر شده در بند ۱ (ج) اعمال کنند:
- (الف) بیانیه عمومی که شخص حقیقی یا شخص حقوقی مسئول و ماهیت تخلف را نشان دهد؛
- (ب) حکمی که شخص حقیقی یا شخص حقوقی مسئول را ملزم به توقف تخلف کند؛
- (ج) حداکثر جریمه مالی حداقل دو برابر مقدار سود حاصل یا ضررهای اجتناب شده به دلیل تخلف؛
- (د) در مورد شخص حقوقی، حداکثر جریمه مالی حداقل ۱۵ درصد از کل گردش مالی سالانه آن شخص حقوقی طبق آخرین صورتهای مالی مورد تأیید نهاد مدیریت؛
۵. کشورهای عضو باید اطمینان حاصل کنند مراجع ذیصلاح این قدرت را دارند که حداقل مجازات‌ها و اقدامات زیر را در رابطه با تخلفات مندرج در بند ۱ (د) اعمال کنند:
- (الف) بیانیه عمومی که شخص حقیقی یا شخص حقوقی مسئول و ماهیت تخلف را نشان دهد؛
- (ب) حکمی که شخص حقیقی یا حقوقی را ملزم به توقف رفتار متخلفانه

- و عدم تکرار آن کند؛
- ج) ممانعت شخص حقوقی یا حقیقی متخلف از انجام کارهای مدیریتی؛
- د) حداکثر جریمه، حداقل دو برابر میزان سود حاصل از تخلف، حتی اگر از حداکثر مبالغ تعیین شده در بند (ه) بیشتر باشد؛
- ه) در مورد شخص حقوقی، جریمه‌ای بالغ بر حداقل ۵۰۰ هزار یورو یا حداکثر ۵ درصد از کل گردش مالی سالانه آن شخص حقوقی طبق آخرین صورتهای مالی موجود؛
- و) در مورد شخص حقیقی، حداکثر جریمه بالغ بر حداقل ۵۰۰ هزار یورو.
۶. کشورهای عضو باید مطمئن شوند مراجع ذیصلاح قدرت اعمال مجازات‌های زیر را دارند و در صورت بروز تخلفات مندرج در بند ۱ (ه) اقدامات زیر را انجام دهند:
- الف) حکمی که شخص مسئول تخلف را ملزم به توقف عمل یا عدم تکرار آن عمل کند؛
- ب) گرفتن سود حاصل از تخلف و یا زیان اجتناب شده به دلیل آن؛
- ج) هشدار عمومی که شخص مسئول تخلف و ماهیت تخلف را نشان دهد؛
- د) لغو یا تعلیق مجوز ارائه دهنده خدمات رمزداری؛
- ه) منع موقت هر یک از اعضای نهاد مدیریت ارائه دهنده خدمات رمزداری یا هر شخص حقیقی مسئول تخلف دیگری از انجام وظایف مدیریتی؛
- و) در صورت نقض مکرر مواد ۷۸، ۷۹ یا ۸۰، ممنوعیت دائمی اعضای نهاد مدیریت ارائه دهنده خدمات رمزداری یا هر شخص حقیقی مسئول این تخلف از انجام وظایف مدیریتی؛
- ز) منع موقت هر یک از اعضای نهاد مدیریت ارائه دهنده خدمات رمزداری

یا شخص حقیقی مسئول این تخلف از انجام معامله با حساب خودش؛
 (ج) حداکثر جریمه بالغ بر حداقل ۳ برابر سود حاصل یا زیان‌هایی
 که به دلیل تخلف از آنها اجتناب شده است؛
 (ط) درمورد شخص حقیقی، حداکثر جریمه مالی بالغ بر حداقل
 ۵ میلیون یورو.

(ی) در مورد اشخاص حقوقی، حداکثر جریمه مالی ۱۵ میلیون
 یورو یا ۱۵ درصد از کل گردش مالی سالانه شخص حقوقی طبق
 آخرین صورتهای مالی.

۷. کشورهای عضو می‌توانند به مراجع ذیصلاح علاوه بر اقدامات
 ذکر شده در بندهای ۲ تا ۶، اختیارات بیشتری در قبال اشخاص
 متخلف و ناقض قانون بدهند.

ماده ۹۳: اعمال اختیارات نظارتی و اعمال مجازات‌ها

۱. مراجع ذیصلاح باید عمده‌ی یا سهوی بودن تخلف و سایر شرایط
 مهم از جمله شدت و مدت تخلف؛ میزان مسئولیت شخص حقیقی
 یا حقوقی؛ تأثیر تخلف بر منافع مصرف‌کنندگان یا سرمایه‌گذاران و
 غیره را در نظر بگیرند.

۲. در اعمال قدرت برای اجرای مجازات‌ها و سایر اقدامات، مراجع ذیصلاح
 باید برای اطمینان از اعمال قدرت‌های نظارتی و بازرسی همکاری کنند
 و مطمئن شوند اقداماتی که انجام می‌دهند مناسب و کارآمد هستند.

ماده ۹۴: حق استیناف

کشورهای عضو باید مطمئن شوند هر تصمیمی که براساس این آئین‌نامه

گرفته شده مستدل بوده و در دادگاه قابل تجدیدنظر و استیناف است. حق استیناف در دادگاه همچنین زمانی اعمال می‌شود که درخواست مجوز به عنوان ارائه‌دهنده خدمات رمزدارایی به همراه تمام اطلاعات مورد نیاز ارائه شده و ظرف شش ماه از زمان ارائه اطلاعات تصمیمی گرفته نخواهد شد.

ماده ۹۵: انتشار تصمیمات

۱. تصمیمی که جریمه یا سایر اقدامات اداری را برای نقض این آئین‌نامه اعمال می‌کند، باید بلافاصله پس از اطلاع شخص حقیقی یا حقوقی تحت تأثیر آن تصمیم، توسط مراجع ذیصلاح در وب سایت‌های رسمی آنها منتشر شود.

۲. در صورتیکه انتشار هویت اشخاص حقوقی، یا هویت یا اطلاعات شخصی اشخاص حقیقی، پس از ارزیابی از نظر مرجع ذیصلاح مناسب تلقی شود، یا این انتشار اطلاعات، تحقیقات در حال انجام را به خطر بیندازد، مراجع ذیصلاح باید یکی از اقدامات زیر را انجام دهند:

(الف) به تأثیر انداختن انتشار تصمیم برای اعمال جریمه تا زمانی که دلیلی برای عدم انتشار وجود داشته باشد؛

(ب) انتشار تصمیم برای اعمال جریمه یا انجام اقدامات به صورت گمنام به شیوه‌ای که مطابق با قانون ملی باشد، و این گمنام بودن محافظت از داده‌های شخصی را تضمین کند؛

(ج) عدم انتشار تصمیم برای مجازات یا انجام اقدامات در صورتی که گزینه‌های ذکر شده در (الف) و (ب) برای اطمینان از تناسب انتشار تصمیم و حفظ ثبات بازار کافی نباشند.

۳. در صورتی که تصمیم مجازات یا اقدامات نزد مراجع قضایی یا سایر مراجع ذیربط قابل اعتراض باشد، مراجع ذیصلاح باید بلافاصله، این اطلاعات و هرگونه اطلاعات بعدی درباره‌ی نتیجه‌این تجدید نظر را در وب سایت رسمی خود منتشر کنند.

۴. مراجع ذیصلاح باید مطمئن شوند که انتشار تصمیم مطابق با این ماده برای حداقل مدت ۵ سال در وبسایت رسمی آنها باقی می ماند.

ماده ۹۶: گزارش مجازات‌ها و اقدامات به نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و مرجع بانکداری اروپا

۱. مرجع ذیصلاح باید اطلاعات جمع آوری شده درباره‌ی مجازات‌ها و سایر اقدامات اداری اعمال شده طبق ماده ۹۲ را به نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و مرجع بانکداری اروپا ارائه دهد. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا این اطلاعات را در یک گزارش سالانه منتشر می‌کند. ۲. زمانی که مرجع ذیصلاح مجازات، سایر اقدامات اداری یا مجازات‌های کیفی را برای عموم افشا کرده باشد، باید آنها را همزمان به نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا گزارش کند.

۳. مراجع ذیصلاح باید مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا را از تمام مجازات‌ها یا سایر اقدامات اداری اعمال شده اما منتشر نشده مطلع کنند. کشورهای عضو باید مطمئن شوند مراجع ذیصلاح اطلاعات و حکم نهایی را در رابطه با مجازات کیفی دریافت و آن را به مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا ارائه می‌دهند. نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا باید یک پایگاه داده مرکزی برای مجازات‌ها و اقدامات اداری فقط برای تبادل اطلاعات

بین مراجع ذیصلاح داشته باشد.

ماده ۹۷: گزارش تخلفات و حمایت از اشخاص گزارش دهنده
دستورالعمل (EU) 1937/2019 در مورد گزارش نقض این آئین نامه
و حمایت از اشخاصی که این نقض ها را گزارش می دهند اعمال
می شود.

مسئولیت های نظارتی مرجع بانکداری اروپا بر صادر
کنندگان توکن های دارایی مهم و توکن های پول الکترونیکی
مهم و انجمن های ناظران
ماده ۹۸: مسئولیت های نظارتی مرجع بانکداری اروپا بر
صادر کنندگان توکن های دارایی مهم و توکن های پول
الکترونیکی مهم

۱. زمانی که یک توکن دارایی طبق ماده ۳۹ یا ۴۰ مهم دسته
بندی شده باشد، صادرکننده این توکن های دارایی باید فعالیت های
خود را تحت نظارت مرجع بانکداری اروپا انجام دهد.

۲. زمانی که صادرکننده توکن های دارایی مهم، خدمات رمزداری
ارایه کند یا رمزداری هایی صادر کند که توکن های دارایی مهم
نیستند، این خدمات و فعالیت ها باید تحت نظارت مرجع ذیصلاح
کشور عضو خودش باقی بماند.

۳. در صورتی که یک توکن ارجاع شده به دارایی طبق ماده ۳۹ به
عنوان قابل توجه طبقه بندی شود، مرجع بانکداری اروپا باید ارزیابی
مجدد نظارتی را انجام دهد تا اطمینان حاصل کند که صادر کنندگان

توکن‌های قابل مراجعه به دارایی با الزامات عنوان III مطابقت دارند.
۴. زمانی که توکن پول الکترونیکی طبق مواد ۵۰ یا ۵۱ مهم دسته بندی شده باشد، مرجع بانکداری اروپا مسئول پیروی صادرکننده این توکن‌های پول الکترونیکی مهم از الزامات مندرج در ماده ۵۲ خواهد بود.

ماده ۹۹: انجمن‌هایی برای صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم

۱. طی ۳۰ روز از زمان تصمیم دسته بندی یک توکن دارایی به عنوان مهم، مرجع بانکداری اروپا باید یک انجمن نظارت مشورتی برای هر صادرکننده توکن‌های دارایی مهم ایجاد و مدیریت کند تا انجام وظایف نظارتی تحت این آئین‌نامه تسهیل شود.

۲. این انجمن متشکل از نهادهای زیر است:

(الف) مرجع بانکداری اروپا، به عنوان رئیس انجمن؛

(ب) نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا؛

(ج) مرجع ذیصلاح کشور عضوی که صادرکننده توکن‌های دارایی مهم در آن مستقر است؛

(د) مراجع ذیصلاح مهم‌ترین موسسات اعتباری یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی برای اطمینان از نگهداری ذخیره دارایی طبق ماده ۳۳؛

(ه) مراجع ذیصلاح مهم‌ترین پلتفرم‌های مبادله برای رمزدارایی‌ها که مبادله توکن‌های دارایی مهم در آنها پذیرفته شده است؛

(و) مراجع ذیصلاح مهم‌ترین ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که مسئول تضمین نقدینگی توکن‌های دارایی مهم طبق ماده ۳۵ (۴) هستند.

(ز) در صورت لزوم، مراجع ذیصلاح نهادهایی که عملکردهای مندرج در ماده ۳۰ (۵) (ح) را تضمین می‌کنند؛

ح) در صورت لزوم، مراجع ذیصلاح مهم‌ترین ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی که خدمات رمزدارایی ذکر شده در ماده ۳ (۱) مربوط به توکن‌های دارایی مهم ارائه می‌کنند؛
ط) بانک مرکزی اروپا؛

ی) زمانی که صادرکننده توکن‌های دارایی مهم در یک کشور عضو مستقر باشد که ارز آن یورو نباشد و یا زمانی که ارزی که به یورو نیست در ذخیره دارایی‌ها، بانک مرکزی ملی آن کشور عضو شامل شده باشد؛

ک) مراجع نظارتی کشورهای ثالثی که مرجع بانکداری اروپا طبق ماده ۱۰۸ با آنها توافق نامه اداری منعقد کرده است؛

۳. مرجع ذیصلاح کشور عضوی که عضو انجمن نیست، می‌تواند از انجمن اطلاعات مربوط به انجام وظایف نظارتی خود را درخواست کند.

۴. این انجمن باید از آماده سازی نظر غیرالزام آور مندرج در ماده ۱۰۰، تبادل اطلاعات طبق ماده ۱۰۷؛ توافق بر تفویض وظایف میان اعضا

تحت ماده ۱۲۰ و هماهنگی برنامه‌های نظارتی براساس ارزیابی ریسک صادرکننده توکن‌های دارایی مهم طبق ماده ۳۰ (۹) اطمینان حاصل کند.

۵. تأسیس و فعالیت این انجمن براساس توافق نامه کتبی بین تمام اعضای آن خواهد بود. در این توافق نامه باید رویه‌های انجمن تعیین و مشخص شود.

۶. به منظور اطمینان از عملکرد مداوم انجمن‌ها، مرجع بانکداری اروپا باید با همکاری نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و سیستم

بانک‌های مرکزی اروپا پیش نویس استانداردهای نظارتی را تهیه کند و شرایطی که تحت آنها نهادها مهم تر در نظر گرفته می‌شوند و جزئیات رویه‌های بند ۵ در آن ذکر شود.

ماده ۱۰۰: نظرات غیر الزام آور انجمن‌ها برای صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم

۱. انجمن صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم می‌توانند درباره‌ی موارد زیر نظر غیرالزام آور بدهند:

الف) ارزیابی مجدد نظارت؛

ب) هر تصمیمی که صادرکننده توکن دارایی مهم را ملزم به نگهداری مقدار بیشتری از وجوه شخصی خود کند و یا به‌این صادرکننده اجازه‌ی نگهداشتن مقدار کمتری از وجود خود طبق ماده ۴۱ (۴) کند؛

ج) هر گونه به روزرسانی روند کاهش فعالیت صادرکننده توکن‌های دارایی مهم؛

د) هرگونه تغییر در مدل کسب و کار صادرکننده توکن دارایی مهم؛

ه) پیش نویس سپیدنامه رمزدارایی اصلاح شده؛

و) اقدامات پیش بینی شده؛

ز) اقدامات نظارتی پیش بینی شده؛

ح) هرگونه توافق پیش بینی شده‌ی تبادل اطلاعات با یک مرجع نظارتی کشور ثالث؛

ط) هرگونه تفویض وظایف نظارتی از مرجع بانکداری اروپا به یک مرجع ذیصلاح؛

ی) هرگونه تغییر پیش بینی شده در مجوز ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی‌ها.

۲. در مواردی که انجمن بنا بر درخواست هر یک از اعضای انجمن، نظری صادر می‌کند، این نظر ممکن است شامل توصیه‌ها و پیشنهادهاتی برای پرداختن به کمبودها و نواقص اقدامات پیش بینی

شده‌ی مرجع بانکداری اروپا یا مراجع ذیصلاح باشد.
۳. مرجع بانکداری اروپا باید تصویب نظر را طبق وظیفه هماهنگی
عمومی اش تسهیل کند.

۴. نظر اکثریت انجمن باید براساس اکثریت اعضای آن باشد. هرگاه
بانک مرکزی اروپا عضو انجمن باشد، باید دو رأی داشته باشد. مراجع
نظارتی کشورهای ثالث حق رأی در مورد نظر انجمن ندارند.

۵. مرجع بانکداری اروپا و مراجع ذیصلاح باید نظر انجمن را در نظر
بگیرند، از جمله تمام پیشنهادهایی که هدفشان پرداختن به نواقص اقدامات
صادرکننده توکن‌های دارایی مهم یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی است.

ماده ۱۰۱: انجمن برای صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم

۱. ظرف ۳۰ روز از تصمیم‌گیری مبنی بر مهم بودن یک توکن پول
الکترونیکی، مرجع بانکداری اروپا باید یک انجمن نظارتی مشورتی را
برای هر صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم ایجاد، مدیریت
و رهبری کند تا انجام وظایف نظارتی این آئین‌نامه تسهیل شود.

۲. این انجمن متشکل از نهادهای زیر است:

الف) مرجع بانکداری اروپا، به عنوان رئیس انجمن؛

ب) مرجع ذیصلاح کشور عضو زادگاه.

ج) نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا؛

د) مراجع ذیصلاح مهم‌ترین مؤسسات اعتباری؛

ه) مراجع ذیصلاح مهم‌ترین مؤسسات پرداخت دارای مجوز؛

و) مراجع ذیصلاح مهم‌ترین پلتفرم‌های مبادله‌ی رمزارایی‌ها؛

ز) در صورت لزوم، مراجع ذیصلاح مهم‌ترین ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری،
 ۳. مرجع ذیصلاح یک کشور عضو که عضو انجمن نیست، می‌تواند از
 انجمن درخواست هر گونه اطلاعات مربوط به انجام وظایف نظارتی خود کند.
 ۴. این انجمن باید از آماده سازی نظر غیرالزام آور مندرج در
 ماده ۱۰۲، تبادل اطلاعات و توافق برای تفویض وظایف میان اعضایش
 اطمینان حاصل کند.

۵. تأسیس و فعالیت انجمن باید براساس توافق نامه کتبی بین تمام اعضایش باشد.
 ۶. به منظور اطمینان از عملکرد مداوم انجمن‌ها، مرجع بانکداری
 اروپا باید با همکاری نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و سیستم
 بانک‌های مرکزی اروپا پیش نویس استانداردهای نظارتی را تهیه
 کند و شرایطی که تحت آنها نهادها مهم در نظر گرفته می‌شوند و
 جزئیات رویه‌های بند ۵ در آن ذکر شود.

ماده ۱۰۲: نظرات غیر الزام آور انجمن برای صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم

۱. انجمن صادر کنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم می‌توانند
 درباره‌ی موارد زیر نظر غیرالزام آور بدهند:

الف) هر تصمیمی که صادرکننده توکن پول الکترونیکی مهم را
 ملزم به نگهداری مقدار بیشتری از وجوه شخصی خود کند و یا
 به این صادرکننده اجازه‌ی نگهداشتن مقدار کمتری از وجود خود
 طبق ماده ۳۱ و ۴۱ (۴) کند؛

ب) هر گونه به روزرسانی روند کاهش فعالیت صادرکننده
 توکن‌های پول الکترونیکی مهم؛

- ج) پیش نویس سپیدنامه رمزارزایی اصلاح شده؛
- د) لغو مجوز صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم به عنوان مؤسسه اعتباری؛
- ه) هرگونه اقدامات نظارتی پیش بینی شده؛
- و) هرگونه توافق پیش بینی شده‌ی تبادل اطلاعات با یک مرجع نظارتی کشور ثالث؛
- ز) هرگونه تفویض وظایف نظارتی از مرجع ذیصلاح صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم به مرجع بانکداری اروپا یا مرجع ذیصلاح دیگر یا از مرجع بانکداری اروپا به مرجع ذیصلاح؛
- ی) هرگونه تغییر پیش بینی شده در مجوز نهادها و ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی‌ها.
۲. در مواردی که انجمن طبق بند ۱، بنا بر درخواست هر یک از اعضای انجمن، نظری صادر می‌کند، این نظر ممکن است شامل پیشنهادهای جهت رفع نواقص اقدامات پیش بینی شده‌ی مراجع ذیصلاح یا مرجع بانکداری اروپا باشد.
۳. مرجع بانکداری اروپا باید تصویب نظر را طبق وظیفه هماهنگی عمومی اش تسهیل کند.
۴. نظر اکثریت انجمن براساس اکثریت اعضای آن خواهد بود.
۵. مرجع ذیصلاح صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم، مرجع بانکداری اروپا یا مرجع ذیصلاح ارائه‌دهندگان خدمات رمزارزایی‌ها، باید نظر انجمن از جمله پیشنهادهای که به نواقص اقدامات نظارتی می‌پردازند را در نظر بگیرند.

اختیارات و صلاحیت‌های مرجع بانکداری اروپا بر صادر کنندگان توکن‌های دارایی مهم و صادر کنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم

ماده ۱۰۳: اعمال اختیارات مندرج در مواد ۱۰۴ تا ۱۰۷

اختیاراتی که به موجب مواد ۱۰۴ تا ۱۰۷ به مرجع بانکداری اروپا یا به هر مرجع یا شخص دیگری اعطا شده که از سوی مرجع بانکداری اروپا مجوز دارد، نباید برای افشای اطلاعاتی که تحت مصونیت قانونی قرار دارد استفاده شوند.

ماده ۱۰۴: درخواست اطلاعات

۱. مرجع بانکداری اروپا به منظور انجام وظایفش می‌تواند از اشخاص زیر بخواهد تمام اطلاعات لازم را برای انجام وظایفش ارائه دهند:
 - (الف) صادرکننده توکن‌های دارایی مهم یا شخصی که از سوی صادرکننده توکن‌های دارایی مهم کنترل می‌شود.
 - (ب) هر شخص ثالثی که صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم با آنها توافق نامه قراردادی دارند؛
 - (ج) هر ارائه دهنده خدمات رمزداری که برای توکن‌های دارایی مهم نقدینگی فراهم می‌کند؛
 - (د) موسسات اعتباری یا ارائه‌دهندگان خدمات رمزداری که نگهداری ذخیره دارایی‌ها را تضمین می‌کنند؛
 - (ه) صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم یا شخصی توسط صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم کنترل می‌شود؛
 - (و) هر مؤسسه پرداختی که طبق ماده ۱۱ دستورالعمل (EU) 2366/2015

مجاز است و در رابطه با توکن‌های پول الکترونیکی مهم خدمات پرداختی ارائه می‌کند؛

ز) اشخاص حقیقی یا حقوقی مسئول توزیع توکن‌های پول الکترونیکی مهم از طرف صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم؛
ح) هر ارائه دهنده خدمات رمزارایی که خدمات رمزارایی مربوط به توکن‌های دارایی مهم یا توکن‌های پول الکترونیکی مهم ارائه می‌دهد؛
ط) هر پلتفرم معاملاتی برای رمزارایی‌ها که مبادله‌ی توکن دارایی مهم یا توکن پول الکترونیکی مهم را پذیرفته است؛
ی) نهاد مدیریت اشخاص مندرج در بندهای (الف) تا (ط).

۲. هر درخواست اطلاعات باید:

الف) به‌این ماده به عنوان مبنای قانونی درخواست رجوع کند؛
ب) هدف درخواست را مشخص کند؛
ج) اطلاعات مورد نیاز را مشخص کند؛
د) شامل یک محدودیت زمانی برای ارائه‌ی اطلاعات باشد؛
ه) در صورتی که اطلاعات ارائه شده نادرست یا گمراه کننده باشد، میزان جریمه صادر شده طبق ماده ۱۱۳ را نشان دهد.

۳. مرجع بانکداری اروپا هنگام درخواست اطلاعات باید:

الف) به‌این ماده به عنوان مبنای قانونی درخواست رجوع کند؛
ب) هدف درخواست را بیان کند؛
ج) اطلاعات مورد نیاز را مشخص کند؛
د) محدودیت زمانی ارائه‌ی اطلاعات را مشخص کند؛
ه) در مواردی که تولید اطلاعات مورد نیاز است، جریمه‌های دوره ای مندرج در ماده ۱۱۴ را نشان دهد؛

و) زمانی که پاسخ به سوالات نادرست و گمراه کننده باشد، جریمه مندرج در ماده ۱۱۳ را نشان دهد؛

ز) حق تجدیدنظر در مورد تصمیم نزد شورای تجدیدنظر مرجع بانکداری اروپا را نشان دهد.

۴. اشخاص ذکر شده در بند ۱ یا نمایندگان آنها و اشخاص حقوقی یا انجمنهایی که هیچ شخصیت حقوقی ندارند، اشخاصی که طبق قانون یا اساسنامه آنها مجازند نماینده آنها باشد، باید اطلاعات درخواست شده را تحویل دهند.

۵. مرجع بانکداری اروپا بدون تأخیر یک کپی از درخواست یا تصمیم خود را به مرجع ذیصلاح کشور عضوی ارسال می‌کند که اشخاص ذکر شده در بند ۱ در آنجا مستقر هستند.

ماده ۱۰۵: اختیارات بازرسی عمومی

۱. مرجع بانکداری اروپا به منظور انجام وظایف خود تحت ماده ۹۸ این آئین‌نامه، می‌تواند درباره صادر کنندگان توکن‌های دارایی مهم و صادر کنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم تحقیق کند.

۲- مقامات و سایر اشخاصی که از طرف مرجع بانکداری اروپا برای اهداف بند ۱ مجاز هستند، باید با تهیه مجوز کتبی با مشخص کردن موضوع و هدف تحقیق، از اختیارات خود استفاده کنند.

۳. صادر کنندگان توکن‌های دارایی مهم و توکن‌های پول الکترونیکی مهم باید با تحقیقات مبنی بر تصمیم مرجع بانکداری اروپا موافقت کنند.

۴- قبل از تحقیقات بند ۱، مرجع بانکداری اروپا باید مرجع ذیصلاح کشور عضو محل تحقیق را از تحقیقات و هویت افراد مجاز مطلع سازد.

۵- اگر درخواست اطلاعات یا داده‌های تلفنی نیاز به مجوز از یک مرجع قضایی داشته باشد، درخواست این مجوز باید ارائه شود.

۶- هرگاه مرجع قضایی ملی درخواست مجوز برای دریافت داده‌ها و اطلاعات تلفنی دریافت می‌کند، این مرجع باید موارد زیر را تأیید کند:

الف) تصمیم اتخاذ شده از سوی مرجع بانکداری اروپا معتبر است؛

ب) هر اقدامی که باید انجام شود متناسب است و خودسرانه یا مبالغه آمیز نیست.

ماده ۱۰۶: بازرسی در محل

۱. مرجع بانکداری اروپا برای انجام وظایف خود تحت ماده ۹۸ این آئین‌نامه، می‌تواند تمام بازرسی‌های لازم در محل را در مکان‌های تجاری صادر کنندگان توکن‌های دارایی مهم و توکن‌های پول الکترونیکی مهم انجام دهد.
۲. مراجع و سایر اشخاصی که از طرف مرجع بانکداری اروپا مجوز بازرسی در محل دارند، می‌توانند وارد مکان تجاری افراد تحت بازرسی شوند. آنها همچنین باید قدرت پلمب محل کسب و کار و دفاتر یا سوابق را در مدت بازرسی داشته باشند.
۳. قبل از بازرسی، مرجع بانکداری اروپا باید مرجع ذیصلاح کشور عضو محل بازرسی را از این امر مطلع کند. مرجع بانکداری اروپا، پس از اطلاع رسانی به مرجع ذیصلاح مربوطه، می‌تواند بازرسی در محل را بدون اطلاع قبلی به صادرکننده توکن‌های دارایی یا توکن‌های پول الکترونیکی مهم انجام دهد.
۴. مراجع و سایر اشخاصی که از طرف مرجع بانکداری اروپا مجوز

- بازرسی در محل دارند، باید با تهیه مجوز کتبی با تعیین موضوع و هدف بازرسی و جریمه‌های دوره‌ای مندرج در ماده ۱۱۴، در مواردی که افراد تسلیم بازرسی نمی‌شوند، قدرت و اختیارات خود را اعمال کنند.
۵. صادرکننده توکن‌های دارای مهم یا توکن‌های پول الکترونیکی مهم باید تسلیم بازرسی‌های تحت دستور مرجع بانکداری اروپا شوند.
۶. مقامات یا اشخاص منصوب از سوی مرجع ذیصلاح کشور عضو محل بازرسی باید بنا بر درخواست مرجع بانکداری اروپا، به مسئولان مرجع بانکداری اروپا کمک کنند.
۷. مرجع بانکداری اروپا همچنین ممکن است از مراجع ذیصلاح بخواهد که از طرف آن وظایف تحقیقاتی خاص و بازرسی‌های محلی را انجام دهند.
۸. زمانی که مقامات و سایر افراد مجاز از سوی مرجع بانکداری اروپا تشخیص دهند که شخصی مخالف بازرسی است، مرجع ذیصلاح کشور عضو مربوطه می‌تواند کمک لازم را به آنها بدهد، یا از پلیس درخواست کمک کند.
۹. اگر بازرسی در محل یا کمکی که فراهم شده، به مجوز مرجع قضایی نیاز داشته باشد، باید درخواست چنین مجوزی داده شود.
۱۰. هرگاه مرجع قضایی ملی این درخواست مجوز بازرسی در محل را دریافت کند، باید تأیید کند که مرجع بانکداری اروپا اتخاذ کرده معتبر و اقدامات لازم متناسب است و خودسرانه نیست.

ماده ۱۰۷: تبادل اطلاعات

مرجع بانکداری اروپا و مراجع ذیصلاح به منظور انجام وظایف خود باید

اطلاعات مورد نیاز برای اهداف این آئین‌نامه را در اختیار یکدیگر قرار دهند.

ماده ۱۰۸: توافق نامه‌های اداری تبادل اطلاعات بین مرجع بانکداری اروپا و کشورهای ثالث

۱. مرجع بانکداری اروپا به منظور انجام وظایف خود فقط در صورتی می‌تواند توافق نامه تبادل اطلاعات با مراجع نظارتی کشورهای ثالث امضا کند که اطلاعات افشا شده تحت تضمین رازداری حرفه‌ای باشد.
۲. هدف از تبادل اطلاعات مندرج در بند ۱ باید انجام وظایف مرجع بانکداری اروپا یا آن مراجع نظارتی باشد.
۳. در رابطه با انتقال داده‌های شخصی به کشور ثالث، مرجع بانکداری اروپا باید آئین‌نامه (EU) شماره ۱۸/۲۰۱۸/۱۷۲۵ را اعمال کند.

ماده ۱۰۹: افشای اطلاعات کشورهای ثالث

مرجع بانکداری اروپا می‌تواند اطلاعات دریافتی از مراجع نظارتی کشورهای ثالث را تنها در مواردی افشا کند که مرجع بانکداری اروپا یا یک مرجع ذیصلاح موافقت مرجع نظارتی که اطلاعات را ارسال کرده گرفته باشد و اطلاعات تنها باید برای اهدافی افشا شود که آن مرجع نظارتی موافقت خود را اعلام کرد و یا افشای اطلاعات برای مراحل قانونی ضروری است.

ماده ۱۱۰: همکاری با سایر مراجع

زمانی که صادرکننده توکن‌های دارایی مهم یا توکن‌های پول

الکترونیکی مهم فعالیت دیگری غیر از موارد مشمول این آئین‌نامه انجام دهد، مرجع بانکداری اروپا باید با مراجع مسئول نظارت بر سایر فعالیت‌های پیش‌بینی شده در اتحادیه‌یا قانون ملی همکاری کند.

ماده ۱۱۱: رازداری حرفه‌ای

الزام رازداری حرفه‌ای در مورد مرجع بانکداری اروپا و تمام افرادی که در مرجع بانکداری اروپا کار می‌کنند یا کار کرده‌اند از جمله متخصصان و حساب‌برسان اعمال می‌شود.

ماده ۱۱۲: اقدامات نظارتی مرجع بانکداری اروپا

۱. در صورتی که مرجع بانکداری اروپا متوجه شود که صادرکننده توکن‌های دارای مهمی یکی از موارد نقض مندرج در ضمیمه ۵ را مرتکب شده است، می‌تواند تصمیم بگیرد از صادرکننده توکن‌های دارای مهم بخواهد به تخلف پایان دهد یا آن را جریمه کند، یا از آن بخواهد اطلاعات تکمیلی ارایه کند و غیره.

۲. زمانی که مرجع بانکداری اروپا متوجه شود صادرکننده توکن پول الکترونیکی مهم یکی از موارد نقض مندرج در ضمیمه ۶ را مرتکب شده، می‌تواند تصمیم بگیرد صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم را ملزم به توقف تخلف کند، جریمه اعمال کند، یا اخطار به صادر کند که صادرکننده این توکن الزامات و شرایط را رعایت نمی‌کند.

۳. هنگام انجام اقدامات بندهای ۱ و ۲، مرجع بانکداری اروپا باید ماهیت و جدی بودن تخلف را در نظر بگیرد.

۴. قبل از انجام اقدامات مندرج در بند ۱، مرجع بانکداری اروپا باید نهاد

بازار و تأمین اجتماعی اروپا را مطلع کند.

۵. قبل از انجام اقدامات مندرج در بند ۲، مرجع بانکداری اروپا باید مرجع ذیصلاح صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی مهم و بانک مرکزی صادرکننده ارز که پشتیبان رمز ارز است مطلع کند.

۶. مرجع بانکداری اروپا باید اقدامات انجام شده در بند ۱ و ۲ را به صادرکننده توکن‌های دارایی مهم یا توکن‌های پول الکترونیکی مهم متخلف مطلع کند و این اقدام را به اطلاع مراجع ذیصلاح کشورهای عضو مربوطه و کمیسیون اروپا برساند. مرجع بانکداری اروپا باید اینگونه تصمیمات را در عرض ۱۰ روز کاری از تاریخ اتخاذ تصمیم در وبسایت خود افشا کند.

۷. افشای عمومی بند فوق شامل موارد زیر است:

(الف) بیانیه‌ای مبنی بر تایید حق فرجام خواهی شخص متخلف در دیوان عدالت؛

(ب) بیانیه‌ای مبنی بر اینکه تقاضای فرجام داده شده و مشخص شود چنین فرجام خواهی اثر تعلیقی ندارد.

(ج) بیانیه‌ای مبنی بر اینکه شورای تجدیدنظر مرجع بانکداری اروپا می‌تواند این تقاضا را طبق ماده ۶۰ (۳) آیین‌نامه (EU) 2010/1093 معوق کند.

ماده ۱۱۳: جریمه

۱. در صورتی که مرجع بانکداری اروپا متوجه شود صادرکننده توکن‌های دارایی مهم، عمداً یا سهواً یکی از موارد نقض مندرج در ضمیمه ۵ را مرتکب شده، یا صادرکننده توکن‌های پول الکترونیکی

مهم عمداً یا سهواً یکی از موارد نقض مندرج در ضمیمه ۶ را مرتکب شده باید تصمیم بر اعمال جریمه بگیرد.

۲. هنگام انجام اقدامات مندرج در بند ۱، مرجع بانکداری اروپا باید ماهیت و جدی بودن تخلف را در نظر بگیرد.

۳. برای صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم، حداکثر مبلغ جریمه مذکور در بند ۱ حداکثر تا ۱۵ درصد از گردش مالی سالانه در سال گذشته طبق قانون اتحادیه‌ها دو برابر مبلغ یا سود حاصل از تخلف یا زیان اجتناب شده ناشی از آن.

۴. برای صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی مهم، حداکثر جریمه مذکور در بند ۱ حداکثر تا ۵ درصد گردش مالی سالانه سال قبل طبق قانون اتحادیه‌ها دو برابر مقدار یا سود حاصل یا زیان اجتناب شده ناشی از آن تخلف.

ماده ۱۱۴: پرداخت جریمه دوره‌ای

۱. مرجع بانکداری اروپا برای توقف تخلف یا تکمیل اطلاعات شخص ذکر شده در ماده ۱۴(۱) یا موافقت آن شخص با بازرسی در محل باید جریمه‌های دوره‌ای اعمال کند.

۲. پرداخت جریمه دوره‌ای باید متناسب باشد. پرداخت جریمه دوره‌ای برای هر روز تأخیر اعمال می‌شود.

۳. میزان پرداخت جریمه‌های دوره‌ای ۳ درصد از میانگین گردش روزانه در سال قبل یا در مورد اشخاص حقیقی، ۲ درصد از متوسط درآمد روزانه در سال قبل است.

۴. پرداخت جریمه دوره‌ای برای مدت حداکثر شش ماه پس از تصمیم

مرجع بانکداری اروپا اعمال می‌شود.

ماده ۱۱۵: افشا، ماهیت، اجرا و تخصیص جریمه‌ها و جریمه‌های دوره‌ای

۱. مرجع بانکداری اروپا هرگونه جریمه و پرداخت جریمه دوره‌ای را که طبق مواد ۱۱۳ و ۱۱۴ وضع شده، باید برای عموم افشا کند.
۲. جریمه و پرداخت جریمه دوره‌ای که طبق مواد ۱۱۳ و ۱۱۴ وضع شده، باید ماهیت اداری داشته باشند.

۳. در مواردی که مرجع بانکداری اروپا تصمیم به عدم اعمال جریمه بگیرد، باید پارلمان اروپا، شورای اروپا، کمیسیون اروپا و مراجع ذیصلاح کشور عضو مربوطه را مطلع و دلایل تصمیم خود را بیان کند.
۴. جریمه‌های نقدی و جریمه‌های دوره‌ای که طبق مواد ۱۱۳ و ۱۱۴ وضع شده‌اند، قابل اجرا خواهند بود.

۵. این اعمال جریمه‌ها تحت قواعد آیین دادرسی مدنی در کشوری که در آن اجرا می‌شود خواهد بود.
۶. جریمه‌ها و پرداخت‌های دوره‌ای به بودجه عمومی اتحادیه اروپا تخصیص خواهند یافت.

ماده ۱۱۶: قوانین روبه‌ای برای اقدامات نظارتی و اعمال جریمه‌ها

۱. در مواردی که مرجع بانکداری اروپا در انجام وظایف خود متوجه شود که نشانه‌هایی از موارد نقض مندرج در ضمیمه ۵ یا ۶ وجود دارد، مرجع بانکداری اروپا یک مأمور تحقیقاتی مستقل را در مرجع بانکداری اروپا برای بررسی موضوع منصوب خواهد کرد.
۲. مأمور تحقیقات باید تخلفات را مورد بررسی قرار دهد و هرگونه اظهار نظر

اشخاصی که تحت بازرسی هستند در نظر بگیرد و پرونده کاملی به همراه یافته‌های خود به مرجع بانکداری اروپا تحویل دهد.

۳. مأمور تحقیقات می‌تواند از قدرت درخواست اطلاعات و انجام تحقیقات و بازرسی در محل خود استفاده کند.

۴. مأمور تحقیقات هنگام انجام وظایف خود باید به تمام اسناد و اطلاعات جمع‌آوری شده توسط مرجع بانکداری اروپا دسترسی داشته باشد.

۵. مأمور تحقیقات پس از اتمام تحقیقات خود و قبل از ارسال پرونده و یافته‌های خود به مرجع بانکداری اروپا، باید به افراد تحت بازرسی فرصت صحبت کردن بدهد.

۶. حقوق دفاع اشخاص مربوطه باید در طول بازرسی‌ها تحت این ماده کاملاً رعایت شود.

۷. مأمور تحقیقات هنگام ارسال پرونده و یافته‌های خود به مرجع بانکداری اروپا، باید به افرادی که تحت بازرسی هستند، اطلاع دهد. اشخاصی

که تحت بازرسی هستند باید حق دسترسی به پرونده را داشته باشند. ۸. بر اساس پرونده حاوی یافته‌های مأمور تحقیقاتی و در صورت

درخواست افراد تحت بازرسی، پس از شنیدن صحبت‌های این افراد، مرجع بانکداری اروپا باید تصمیم بگیرد آیا موارد نقض مندرج در

ضمیمه ۵ یا ۶ توسط صادرکننده توکن‌های دارایی مهم یا توکن‌های پول الکترونیکی مهم انجام شده است یا خیر و باید براساس ماده

۱۱۲ اقدام نظارتی انجام دهد یا براساس ماده ۱۱۳ جریمه اعمال کند. ۹. مأمور تحقیقات نباید در مشورت‌های مرجع بانکداری اروپا شرکت

داشته باشد یا در روند تصمیم‌گیری مرجع بانکداری اروپا مداخله کند. ۱۰. کمیسیون باید طبق ماده ۱۲۱ تا تاریخ ... [۱۲ ماه پس از اجرای آئین‌نامه]

اقدامات تفویض شده را اتخاذ کند و قوانین اعمال قدرت برای جریمه‌ها یا جریمه‌های دوره‌ای را تعیین کند.

۱۱. مرجع بانکداری اروپا در مواردی که متوجه شود تخلفات کیفری صورت گرفته، باید موضوع را به مراجع ملی مناسب برای بازرسی و پیگیری ارجاع دهد.

ماده ۱۱۷: شنیدن صحبت‌های اشخاص تحت بازرسی

۱. مرجع بانکداری اروپا قبل از اتخاذ هر تصمیمی باید به اشخاصی که در جریان دادرسی هستند فرصت دهد تا صحبت کنند.
۲. در صورت نیاز به اقدام فوری برای جلوگیری از آسیب قابل توجه به ثبات مالی یا حمایت از مصرف‌کننده، بند ۱ اعمال نخواهد شد.
۳. حقوق دفاع اشخاص تحت بازرسی در دادرسی کاملاً رعایت خواهد شد.

ماده ۱۱۸: بررسی توسط دیوان عدالت

دیوان عدالت صلاحیت نامحدودی برای بررسی تصمیماتی دارد که به موجب آن مرجع بانکداری اروپا طبق این آئین‌نامه جریمه‌ها یا هر اقدام دیگری انجام می‌دهد. این دیوان می‌تواند جریمه‌ها یا جریمه دوره‌ای را لغو کند، کاهش یا افزایش دهد.

ماده ۱۱۹: هزینه‌های نظارت

۱. مرجع بانکداری اروپا طبق این آئین‌نامه باید از صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم و توکن‌های پول الکترونیکی مهم هزینه بگیرد. این هزینه‌ها باید هزینه‌های نظارت مرجع بانکداری اروپا

بر صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم و توکن‌های پول الکترونیکی مهم را پوشش دهند.

۲. هزینه‌ای که از صادرکننده توکن‌های دارایی مهم گرفته می‌شود باید با اندازه ذخیره دارایی آن متناسب باشد و باید تمام هزینه‌های نظارتی مرجع بانکداری اروپا را پوشش دهد.

۳. کمیسیون باید تا تاریخ ... [۱۲] ماه بعد از اجرای این آئین‌نامه اقدام تفویض شده اتخاذ کند تا نوع هزینه‌ها، میزان هزینه‌ها و شیوه‌ی پرداخت آنها را مشخص کند.

ماده ۱۲۰: تفویض وظایف از سوی مرجع بانکداری اروپا به مراجع ذیصلاح

۱. برای نظارت صحیح بر صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم یا توکن‌های پول الکترونیکی مهم، مرجع بانکداری اروپا می‌تواند وظایف نظارتی خاص را به مرجع ذیصلاح یک کشور عضو تفویض کند.

۲. قبل از تفویض وظایف، مرجع بانکداری اروپا باید با مرجع ذیصلاح مربوطه در مورد محدوده‌ی وظیفه‌ای که قرار است تفویض شود، جدول زمانی انجام وظیفه؛ و انتقال اطلاعات لازم به مرجع بانکداری اروپا مشورت کند.

۳. طبق مقررات و قوانینی که کمیسیون اروپا اتخاذ کرده، مرجع بانکداری اروپا باید هزینه‌هایی که مرجع ذیصلاح بخاطر وظایف تفویض شده متحمل شده پردازد.

۴. مرجع بانکداری اروپا باید در بازه‌های مناسب، تصمیم مندرج در بند ۱ را بررسی کند. تفویض وظایف می‌تواند در هر زمان لغو شود.

بخش هشتم

اقدامات تفویض شده و
اقدامات اجرایی

اقدامات تفویض شده و اقدامات اجرایی^۱

ماده ۱۲۱: عمل تفویض

۱. اختیار استفاده از اقدامات تفویض شده با توجه به شرایط مندرج در این ماده به کمیسیون اروپا داده می‌شود.
۲. اختیار اتخاذ اقدامات تفویض شده مندرج در مواد ۳ (۲)، ۳۹ (۶)، ۱۱۶ (۱۰) و ۱۱۹ (۳) به مدت ۳۶ ماه از تاریخ... [لطفا تاریخ لازم الاجرا شدن این آئین‌نامه را وارد کنید] به کمیسیون اروپا داده می‌شود.
- ۳- تفویض اختیارات مندرج در مواد ۳ (۲)، ۳۹ (۶)، ۱۱۶ (۱۰) و ۱۱۹ (۳) ممکن است در هر زمان توسط پارلمان اروپا یا شورا لغو شود. تصمیم لغو، به تفویض اختیارات مشخص شده در آن تصمیم خاتمه می‌دهد. این کار روز پس از انتشار تصمیم در مجله رسمی اتحادیه اروپا یا در تاریخ بعدی که در آن مشخص شده، قابل اجرا خواهد بود. این تأثیری بر اعتبار اقدامات تفویض شده فعلی ندارد.
- ۴- قبل از اتخاذ اقدام تفویضی، کمیسیون اروپا باید طبق اصول مندرج در توافقنامه بین‌هادی ۱۳ آوریل درباره‌ی قانونگذاری بهتر با کارشناسانی تعیین شده توسط هر کشور عضو مشورت کند.
- ۵- کمیسیون اروپا به محض اتخاذ اقدام تفویضی، باید آن را به طور همزمان

۱. اقدامات تفویض شده، اقدامات الزامی هستند کمیسیون را قادر به تکمیل یا اصلاح بخش‌های غیراساسی اقدامات قانونی اتحادیه اروپا برای مثال جهت تعریف اقدامات دقیق می‌کند. کمیسیون اقدام تفویض شده اتخاذ می‌کند و اگر پارلمان و شورا اعتراضی نداشته باشند آن را اجرا می‌کند.

به پارلمان اروپا و شورا اعلام کند.

۶. اقدام تفویضی اتخاذ شده طبق مواد ۳ (۲)، ۳۹ (۶)، ۱۱۶ (۱۰) و ۱۱۹ (۳) تنها در صورتی لازم الاجرا است که هیچگونه اعتراضی از طرف پارلمان اروپا یا شورا در ظرف دوره سه ماهه اطلاع از زمان اعلام آن اقدام به پارلمان اروپا یا شورا نشده باشد یا قبل از انقضا آن دوره، پارلمان اروپا و شورا هر دو به کمیسیون اطلاع داده باشند که اعتراض نخواهند کرد. این مدت به اختیار پارلمان اروپا یا شورا سه ماه تمدید خواهد شد.

بخش نهم

مقررات دوره گذار و نہایے

ماده ۱۲۲: گزارش

۱. تا... [۳۶ ماه پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این آئین‌نامه] پس از مشورت با مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا، کمیسیون گزارشی را در مورد اجرای این آئین‌نامه به پارلمان اروپا و شورا باید ارائه دهد.

۲. این گزارش باید شامل موارد زیر باشد:

(الف) تعداد صدور رمزارایی‌ها در اتحادیه اروپا، تعداد سپیدنامه رمزارایی‌ها ثبت شده، نوع رمزارایی‌ها و ارزش بازار آنها، تعداد رمزارایی‌های پذیرفته شده برای معامله در پلتفرم مبادله رمزارایی‌ها؛ (ب) برآورد تعداد ساکنان اتحادیه اروپا که از رمزارایی‌ها استفاده می‌کنند یا در آن‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند.

(ج) تعداد و ارزش کلاهبرداری، هک و سرقت رمزارایی‌ها گزارش شده در اتحادیه اروپا، انواع رفتارهای کلاهبرداری، تعداد شکایات دریافتی توسط ارائه‌دهندگان خدمات رمزارایی‌ها و صادر کنندگان توکن‌های دارایی، تعداد شکایات دریافتی توسط مقامات ذیصلاح و موضوع شکایات دریافتی؛

د) تعداد صادرکنندگان توکن‌های دارایی که طبق این آئین‌نامه مجوز دارند و تحلیل دسته‌های دارایی‌های موجود در ذخایر، اندازه ذخایر و حجم پرداخت‌ها در توکن‌های دارایی؛

ه) تعداد صادرکنندگان توکن‌های دارایی مهم مجاز تحت این آئین‌نامه و تحلیل دسته‌های دارایی‌های موجود در ذخایر، اندازه ذخایر و حجم پرداخت‌ها در توکن‌های دارایی مهم؛

و) تعداد صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی که تحت این آئین‌نامه و تحت دستورالعمل EC / 110/2009 مجوز گرفته‌اند و تحلیل ارزش‌های پشتیبان توکن‌های پول الکترونیکی، اندازه ذخایر و حجم پرداخت‌ها در توکن‌های الکترونیکی؛

ز) تعداد صادرکنندگان رمزهای قابل توجه پول الکترونیکی مجاز تحت این آئین‌نامه و تحت دستورالعمل EC / 110/2009 و تحلیل ارزش‌های پشتیبان توکن‌های پول الکترونیکی مهم، اندازه ذخایر و حجم پرداخت‌ها در توکن‌های پول الکترونیکی؛

ح) ارزیابی عملکرد بازار خدمات رمزدارایی در اتحادیه، از جمله توسعه و روند بازار، با در نظر گرفتن تجربه مقامات نظارتی، تعداد ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی مجاز و میانگین سهم بازار آنها؛

ط) ارزیابی میزان حمایت از مصرف‌کننده، از جمله از نظر انعطاف پذیری عملیاتی صادرکنندگان رمزدارایی‌ها و ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی‌ها، تمامیت بازار و ثبات مالی؛

ی) ارزیابی اینکه آیا محدوده‌ی خدمات رمزدارایی تحت این آئین‌نامه مناسب است و آیا تعاریف مندرج در این آئین‌نامه باید اصلاح شوند یا خیر.

(ک) ارزیابی اینکه آیا یک سیستم معادل برای ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی کشور ثالث، صادرکنندگان توکن‌های دارایی یا صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی بر اساس این آئین‌نامه ایجاد شود یا خیر؛

(ل) ارزیابی اینکه آیا معافیت‌های مندرج در مواد ۴ و ۱۵ مناسب هستند یا خیر؛

(م) ارزیابی تأثیر این آئین‌نامه بر عملکرد مناسب بازار داخلی رمزدارایی‌ها، از جمله هر گونه تأثیر بر دسترسی شرکت‌های کوچک و متوسط به بودجه و توسعه ابزارهای جدید پرداخت.

(ن) شرح توسعه در مدل‌های کسب و کار و فن آوری‌ها در بازار رمزدارایی‌ها؛
(س) ارزیابی اینکه آیا اقدامات مندرج در این آئین‌نامه برای اطمینان از حمایت از مصرف‌کننده، تمامیت بازار و ثبات مالی به تغییرات نیاز دارند یا خیر.

(ع) اعمال جریمه‌های اداری و سایر اقدامات اداری؛

(ف) ارزیابی همکاری بین مقامات ذیصلاح، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا و ارزیابی مزایا و معایب مقامات ذیصلاح و مرجع بانکداری اروپا که تحت این آئین‌نامه مسئولیت نظارت را برعهده دارند.

(ص) هزینه‌های رعایت این آئین‌نامه برای صادرکنندگان رمزدارایی‌ها، به جز توکن‌های دارایی و توکن‌های پول الکترونیکی به عنوان درصدی از مبلغی که از طریق توزیع رمزدارایی‌ها جمع‌آوری شده است.
(ق) هزینه‌های ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی برای رعایت این آئین‌نامه به عنوان درصدی از هزینه‌های عملیاتی آنها؛

(ر) هزینه‌های صادرکنندگان توکن‌های دارایی و صادرکنندگان توکن‌های پول الکترونیکی برای رعایت این آئین‌نامه به عنوان درصدی از هزینه‌های عملیاتی آنها؛
(ش) تعداد و مقدار جریمه‌های اداری و مجازات‌های کیفری اعمال شده برای نقض این آئین‌نامه از سوی مقامات ذیصلاح و مرجع بانکداری اروپا.

ماده ۱۲۳: اقدامات دوره گذار

۱. مواد ۴ تا ۱۴ به جز توکن‌های دارایی و توکن‌های پول الکترونیکی، برای رمزدارایی‌ها اعمال نخواهد شد.
۲. ارائه‌دهندگان خدمات رمزدارایی‌ها که خدمات خود را مطابق با قانون قبل از... [لطفا تاریخ اجرایی شدن را وارد کنید] ارائه کردند، می‌توانند این کار را تا... [لطفا تاریخ را ۱۸ ماه بعد از تاریخ اجرا وارد کنید] یا تا زمانی ادامه دهند که طبق ماده ۵۵ به آنها مجوز داده شود.
۳. کشورهای عضو می‌توانند از روشی ساده برای درخواست مجوز استفاده کنند که بین... [لطفا تاریخ اجرای این آئین‌نامه را وارد کنید] و... [لطفا تاریخ را ۱۸ ماه بعد از تاریخ اجرا وارد کنید] توسط نهادهایی ارایه می‌شوند که در زمان لازم الاجرا شدن این آئین‌نامه، طبق قوانین ملی مجاز به ارائه خدمات رمزدارایی شده‌اند.
- ۴- مرجع بانکداری اروپا مسئولیت‌های نظارتی خود را باید طبق ماده ۹۸ از تاریخ اجرای اقدامات تفویض شده در ماده ۳۹ (۶) اعمال کند.

ماده ۱۲۴: اصلاحیه دستورالعمل (EU) 1937/2019

در قسمت ۱ بضمیمه دستورالعمل (EU) 1937/2019 نکته زیر اضافه شده است:

«(۲۱) آئین‌نامه (EU).... /... پارلمان اروپا و شورای... درباره‌ی بازارهای رمزارایی‌ها (EU) 30/2021 و اصلاح دستورالعمل (EU) 37/2019 (...OJ L)».

ماده ۱۲۵: جابجایی اصلاحیه دستورالعمل (EU) 1937/2019

۱. کشورهای عضو، قوانین، تا ... ۱۲ ماه پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این آئین‌نامه [قوانین، مقررات و شروط اداری لازم برای رعایت ماده ۹۷ را تصویب، منتشر و اعمال خواهند کرد.
۲. کشورهای عضو متن مواد اصلی قانون ملی را که در زمینه‌های موضوع ماده ۹۷ تصویب می‌کنند، به کمیسیون، مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا ابلاغ خواهند کرد.

ماده ۱۲۶: لازم الاجرا شدن و اجرا

۱. این آئین‌نامه از روز بیستم پس از انتشار در مجله رسمی اتحادیه اروپا لازم الاجرا می‌شود.
۲. این آئین‌نامه از ... [لطفا تاریخ را ۱۸ ماه پس از تاریخ لازم الاجرا شدن وارد کنید] اعمال می‌شود.
۳. با این حال، مقررات مندرج در فصل سوم و فصل چهارم از... [لطفا تاریخ اجرای آئین‌نامه را وارد کنید] اعمال می‌شوند.
۴. این آئین‌نامه به طور کامل لازم الاجرا است و مستقیماً در تمام کشورهای عضو قابل اجرا است.

بخش دهم

فرضیات کلی

فصل یکم - هزینه کارکنان

فرضیات خاص زیر برای محاسبه هزینه کارکنان بر اساس نیازهای کارکنان اعمال شده که در زیر توضیح داده شده است:

- کارکنان استخدام شده در سال ۲۰۲۲ با توجه به مدت زمان در نظر گرفته شده برای استخدام پرسنل اضافی، ۶ ماه هزینه دارند. ۳ کارمند اضافی مورد نیاز برای سال ۲۰۲۳ (بیش از کارکنان مورد نیاز برای سال ۲۰۲۲) با توجه به زمان در نظر گرفته شده برای استخدام پرسنل اضافی، ۶ ماه هزینه دارند. نیروها در سال ۲۰۲۴ کامل خواهند شد.

- میانگین هزینه سالانه نماینده موقت ۱۵۰ هزار یورو، نماینده پیمانکاری ۸۵ هزار یورو و برای یک متخصص ملی ۸۰ هزار یورو است که همه اینها شامل ۲۵۰۰۰ یورو هزینه ساختمان، فناوری اطلاعات، و غیره است؛

- ضرایب تصحیح مربوط به حقوق کارمندان در پاریس (مرجع بانکداری اروپا و نهاد بازار و تأمین اجتماعی اروپا) ۱۱۷,۷ است؛

• حقوق بازنشستگی کارفرمایان برای کارمندان موقت براساس حقوق پایه استاندارد موجود در میانگین هزینه‌های سالانه استاندارد، یعنی ۹۵۶۶۰ یورو است.

فصل دوم - زیرساخت و هزینه‌های عملیاتی

هزینه‌ها بر اساس ضرب تعداد کارکنان در نسبت سال استخدام شده در هزینه استاندارد، یعنی ۲۵۰۰۰ یورو است.

فصل سوم - هزینه عملیاتی

هزینه‌ها با توجه به فرضیات زیر برآورد می‌شود:

• هزینه ترجمه ۳۵۰ هزار یورو در سال برای مرجع بانکداری اروپا تعیین شده است.

• فرض بر این است که هزینه‌های فناوری اطلاعات بالغ بر ۵۰۰ هزار یورو برای مرجع بانکداری اروپا در طول دو سال ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ براساس تقسیم ۵۰-۵۰ درصد اجرا شود. هزینه‌های نگهداری سالیانه برای مرجع بانکداری اروپا ۵۰ هزار یورو برآورد شده است.

• هزینه‌های نظارت سالانه در محل برای مرجع بانکداری اروپا ۲۰۰ هزار یورو تخمین زده شده است.

اطلاعات خاص

اختیارات نظارتی مستقیم

مرجع بانکداری اروپا (EBA) یک نهاد اتحادیه خاص است که با کمک به ثبات کوتاه، میان و درازمدت و اثربخشی و کارآیی سیستم مالی برای اقتصاد اتحادیه، شهروندان و کسب و کارها برای محافظت از منافع عمومی تأسیس شد. در حالی که مرجع بانکداری اروپا نیاز به

جذب نیروهای متخصص دارد، وظایف و عملکردهایی که برای اجرای قانون پیشنهادی باید انجام شود، در راستای وظایف مرجع بانکداری اروپا هستند. به طور خاص، مرجع بانکداری اروپا نیاز به آموزش و استخدام متخصص برای انجام وظایف نظارت مستقیم دارد که در این آئین‌نامه برای نظارت بر صادر کنندگان توکن‌های دارایی مهم ذکر شده است.

مرکز ملی فضایی مجازی
پروژه‌سنگاه فضایی مجازی

csri.majazi.ir